

Sygn. akt II K 126/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kłek

Protokolant: st. sekr. sąd. Sandra Kozak

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Olsztynie D. K.

po rozpoznaniu w dniach: 07.07.2016r., 05.08.2016r., 27.10.2016r., 24.11.2016r., i 16.01.2017r. sprawy:

1. J. W. (1)

syna J. i M. z domu W.

urodz. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od kwietnia 2008r do 6 października 2008r w K., P., C. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), R. B. (1), I. L. (1), P. K. (1), R. Ł. (1) i innymi osobami, umieszczał w pojazdach ciężarowych, a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec a także dwukrotnie przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec i Norwegii, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 239.568 paczek (po 20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 2.267.473,96 zł, podatku VAT w kwocie 656.720,3 zł oraz cła w kwocie 201.042,8 zł i tak:

1. w okresie od kwietnia 2008r do 15 czerwca 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), R. B. (1), I. L. (1), P. K. (1), R. Ł. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł je tym pojazdem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 144.000 paczek (každorazowo po 24 000 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.452.432 zł, podatku VAT w kwocie 399.420 zł oraz cła w kwocie 132.708 zł,

2. w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B. (1), R. B. (1), I. L. (1) i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je tym pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. (1) drogą krajową k - 2 w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

3. w dniu 11 września 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. (1) i innymi osobami, przewoził zestawem ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepą o nr rej. (...), kierowanym przez R. Ł. (1) 48.960 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia

znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Ukrainy z zamiarem wywiezienia ich przez G. do Norwegii, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 344.933,96 zł, podatku VAT w kwocie 128.021,36 zł i cła w kwocie 25.380,80 zł,

4. w dniu 6 października 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1), I. L. (1) i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...), kierowanymi przez P. K. (1) i Z. K. (1) 22.618 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

II. od nie ustalonej daty do dnia 9 listopada 2009r w K., bez wymaganego zezwolenia posiadał amunicję w postaci 25 naboji pistoletowych alarmowych kal. 9 mm P.A.,

tj. o przestępstwo z art. 263 § 2 k.k.

III. w dniu 1 kwietnia 2007r, w nie ustalonym miejscu, podrobił podpis M. G. (1) na umowie podnajmu naczepy T. o nr rej. (...), w ten sposób, że podpisał się jako wymieniony w rubryce „wynajmujący” na umowie podnajmu zawartej z R. B. (1), który to dokument zamierzał używać jako autentyczny,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

IV. w dniu 4 kwietnia 2008r w nie ustalonym miejscu, podrobił podpis M. G. (1) na umowie podnajmu naczepy T. o nr rej. (...), w ten sposób, że podpisał się jako wymieniony w rubryce „wynajmujący” na umowie podnajmu zawartej z R. B. (1), który to dokument zamierzał używać jako autentyczny,

tj. przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

2. I. L. (1)

syna W. i R. z domu N.

urodz. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

V. w okresie od kwietnia 2008r do 28 marca 2009r, w C., K. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), P. B. (2), R. B. (1), P. K. (1), P. K. (2), A. K. (1), A. P. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego zamiaru, umieszczał w pojazdach ciężarowych a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec a także dwukrotnie przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec i Szwecji, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, w ilości łącznej 240.608 paczek (po 20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 2.331.940 zł, podatku VAT w kwocie 632.636 zł oraz cła w kwocie 198.702 zł i tak:

1. w okresie od kwietnia 2008r do 15 czerwca 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), R. B. (1), J. W. (1), P. K. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł tym pojazdem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 144.000 paczek (každorazowo po 24.000 paczek), narażając

Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.452.432 zł, podatku VAT w kwocie 399.420 zł oraz cła w kwocie 132.708zł,

2. w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B. (1), R. B. (1), J. W. (1) i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. (1) drogą krajową k - 2 w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

3. w dniu 6 października 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1), J. W. i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...), kierowanymi przez P. K. (1) i Z. K. (1), 22.618 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845 zł,

4. w okresie od stycznia 2009r do 27 marca 2009r w C. gm. I. i innych miejscowościach, w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z P. K. (2), A. K. (1) i A. P. i innymi osobami, przechowywał, a następnie w dniu 28 marca 2009r przewoził ciągnikiem V. o nr rej. (...) z naczepą (...) o nr rej. (...), kierowanymi przez A. K. (1) i A. P., przez terytorium RP z zamiarem wywiezienia przez Ś. do Szwecji 50.000 paczek papierosów marki J. L. bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej, narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 409.400 zł, podatku VAT w kwocie 103.937,40 zł oraz cła w kwocie 23.040 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

3. R. B. (1)

syna R. i E. z domu K.

urodz. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

VI. w okresie od kwietnia 2008r do 6 października 2008r w K., P., C. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), J. W. (1), I. L. (1), P. K. (1) i innymi osobami, umieszczał a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec a także dwukrotnie przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 190.608 paczek (po 20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.922.540 zł, podatku VAT w kwocie 528.699zł oraz cła w kwocie 175.662 zł i tak:

1. w okresie od kwietnia 2008r do 15 czerwca 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), I. L. (1), J. W. (1), P. K. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł tym zestawem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 144.000 paczek (każdorazowo po 24.000 paczek), narażając

Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.452.432 zł, podatku VAT w kwocie 399.420 zł oraz cła w kwocie 132.708 zł,

2. w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B. (1), I. L. (1), J. W. (1) i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. (1) drogą krajową k - 2 w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

3. w dniu 6 października 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), I. L. (1) i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...), kierowanym przez P. K. (1) i Z. K. (1), ukrytych tam 22.618 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

4. P. B. (1)

syna R. i E. z domu K.

urodz. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

VII. w okresie od kwietnia 2008r do 16 czerwca 2008r w P. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), I. L. (1), P. K. (1), R. Ł. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepie o nr rej. (...) a następnie sześciokrotnie wywiózł tym zestawem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...) bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 144.000 paczek (każdorazowo po 24 000 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.452.432 zł, podatku VAT w kwocie 399.420 zł oraz cła w kwocie 132.708 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

5. R. Ł. (1)

syna A. i T. z domu W.

urodz. (...) w I.

oskarżonego o to, że:

VIII. w okresie pomiędzy kwietniem 2008r a czerwcem 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), I. L. (1), J. W. (1), R. B. (1) i innymi osobami, wywiózł zestawem ciężarowym S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec bez przedstawienia właściwemu organowi celnemu sprowadzone uprzednio na teren Polski papierosy bez zgłoszenia do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną w łącznej ilości 24.000 paczek, narażając w ten sposób Skarb Państwa na straty z

tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 242.072 zł, podatku VAT w kwocie 66.557 zł oraz cła w kwocie 22.118 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s. i art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

6. P. K. (1)

syna M. i I. z domu W.

urodz. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

IX. w okresie pomiędzy kwietniem 2008r a czerwcem 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), R. B. (1), I. L. (1), J. W. (1) i innymi osobami, ukrył w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepie o nr rej. (...) a następnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec bez przedstawienia właściwemu organowi celnemu sprowadzone uprzednio na teren Polski bez zgłoszenia do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w łącznej ilości 24.000 paczek, narażając w ten sposób Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 242.072 zł, podatku VAT w kwocie 66.557 zł oraz cła w kwocie 22.118 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s. i art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

X. w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je drogą krajową k - 2 w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

I. oskarżonego ***J. W. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z tą zmianą, w opisie czynu zarzucanego w pkt I, iż przedmiotem czynu są papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 239 508 paczek (po 20 sztuk papierosów), zaś narażenie Skarbu Państwa na straty wynosi z tytułu należnego podatku akcyzowego w łącznej kwocie 2 266 873,96zł, podatku VAT w kwocie 656 552,36 zł oraz cła w kwocie 200 988,8 zł oraz w pkt I.1, iż przedmiotem czynu są papierosy w łącznej ilości 143 940 paczek (každorazowo po 23 990 paczek), zaś narażenie Skarbu Państwa na straty wynosi z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł, podatku VAT w kwocie 399 252zł oraz cła w kwocie 132 654zł oraz uzupełnia opis czynu z pkt I o stwierdzenie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” i za to przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. oraz przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.,

-.

- za czyn z pkt I z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 290 (dwieście dziewięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

- za czyn z pkt II z mocy art. 263 § 2 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z pkt III z mocy art. 270 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z pkt IV z mocy art. 270 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 39 § 2 k.k.s. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. i art. 85 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego J. W. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. W. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzech) lat;

IV. oskarżonego **I. L. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt V czynu z tą zmianą, w opisie czynu zarzucanego w pkt V, iż przedmiotem czynu są papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 240 548 paczek (po 20 sztuk papierosów), zaś narażenie Skarbu Państwa na straty wynosi z tytułu należnego podatku akcyzowego w łącznej kwocie 2 331 360zł, podatku VAT w kwocie 632 438zł oraz cła w kwocie 198 648 zł oraz w pkt V.1, iż przedmiotem czynu są papierosy w łącznej ilości 143 940 paczek (každorazowo po 23 990 paczek), zaś narażenie Skarbu Państwa na straty wynosi z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł, podatku VAT w kwocie 399 252zł oraz cła w kwocie 132 654zł oraz uzupełnia opis czynu z pkt V o stwierdzenie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 290 (dwieście dziewięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

V. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego I. L. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzech) lat;

VI. oskarżonego **R. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VI z tą zmianą, w opisie czynu zarzucanego w pkt VI, iż oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami umieszczał w pojazdach ciężarowych, a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec, a także jeden raz przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 190 548 paczek (po 20 sztuk papierosów) narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w łącznej kwocie 1 921 940zł, podatku VAT w kwocie 528 531zł oraz cła w kwocie 175 608 zł oraz w pkt VI.1, iż przedmiotem czynu są papierosy w łącznej ilości 143 940 paczek (každorazowo po 23 990 paczek) narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł, podatku VAT w kwocie 399 252zł oraz cła w kwocie 132 654 zł oraz uzupełnia opis czynu z pkt VI o stwierdzenie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” i za to przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 190 (sto dziewięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

VII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z

20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. B. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat;

VIII. oskarżonego **P. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt VII czynu, z tą zmianą w opisie czynu, iż czyn został popełniony w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. oraz iż oskarżony wywoził papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 143 940 paczek (každorazowo po 23 990 paczek) narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł, podatku VAT w kwocie 399 252zł oraz cła w kwocie 132 654 zł oraz uzupełnia opis czynu z pkt VII o stwierdzenie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” i za to przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 140 (sto czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych;

IX. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. B. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat;

X. oskarżonego **R. Ł. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt X czynu, z tą zmianą w opisie czynu, iż czyn został popełniony w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. oraz iż oskarżony wywoził papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 23 990 paczek narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241 972zł, podatku VAT w kwocie 66 542 zł oraz cła w kwocie 22 109 zł i za to przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 10 (dziesięć) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XI. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. Ł. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat;

XII. oskarżonego **P. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt XI i XII czynów i za to przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. oraz przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.,:

- za czyn z pkt XI z tą zmianą w opisie czynu, iż czyn został popełniony w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. oraz iż oskarżony wywoził papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 23 990 paczek narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241 972zł, podatku VAT w kwocie 66 542 zł oraz cła w kwocie 22 109zł i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 10 (dziesięć) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

- za czyn z pkt XII z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XIII. na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego P. K. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XIV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. K. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat;

XV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych J. W. (1), I. L. (1), R. B. (1), P. K. (1) kar grzywien zalicza okres zatrzymania wobec oskarżonych:

- J. W. (1) w dniu 09.11.2009r.,
- I. L. (1) w dniu 09.11.2009r.,
- R. B. (1) w dniu 09.11.2009r.,
- P. K. (1) w dniu 26.03.2011r.,

XVI. na podstawie art. 32 § 1 i 3 k.k.s. orzeka solidarnie na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych J. W. (1), I. L. (1), R. B. (1) i P. B. (1) kwotę 575 760 (pięćset siedemdziesiąt pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt) złotych tytułem równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości 143 940 paczek;

XVII. na podstawie art. 32 § 1 i 3 k.k.s. orzeka na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych:

- R. Ł. (1) kwotę 95 960 (dziewięćdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt) złotych tytułem równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości 23 990 paczek, przy czym zobowiązanie to jest solidarne z zobowiązaniem wynikającym z pkt XVI do kwoty 95 960 złotych;
- P. K. (1) kwotę 95 960 (dziewięćdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt) złotych tytułem równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości 23 990 paczek, przy czym zobowiązanie to jest solidarne z zobowiązaniem wynikającym z pkt XVI do kwoty 95 960 złotych;

XVIII. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 25 sztuk łusek od naboju;

XIX. na podstawie art. 29 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 30 § 3 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 50.000 paczek papierosów marki J. L. bez polskich znaków skarbowych akcyzy przechowywanych w magazynie (...) w K.;

XX. na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 30 § 3 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci ciągnika siodłowego V. o nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym i kluczami przechowywanych u R. K.;

XXI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie :

J. W. (1), znany też jako M. W. (pseudonim (...), (...)) jest mieszkańcem K.. W 2008 r. i pierwszym kwartale 2009 r. utrzymywał on częste kontakty (zwłaszcza telefoniczne) z I. L. (1) (kuzynem) mieszkającym w miejscowości J. w okolicach I.. Znajomym J. W. (1) jest także R. B. (1) pseudonim (...), który w latach 2008-2009 zamieszkiwał w R., będąc właścicielem firmy Usługi (...), P. Taksówkarskie. W ramach prowadzonej działalności zajmował się przewozem m.in. artykułów chemii gospodarczej z firmy (...) w N. do Niemiec.

R. B. (1) w prowadzonej przez siebie działalności wykorzystywał m.in. pojazdy

- ciągniki siodłowe marki S. nr rej (...) (...) oraz (...) nr rej. (...) G,

- naczepy typu chłodnia nr. rej (...).

Ciągnik S. nr rej (...) (...) należał do I. L. (1), R. B. (1) użytkował go na podstawie umowy podnajmu z dnia 31 stycznia 2007 r. (k. 78). Właścicielem ciągnika (...) nr rej (...) G był Raiffeisen – (...), R. B. (1) użytkował go na podstawie umowy Leasingu (k. 755). W spłatach rat leasingowych za ten ciągnik uczestniczył J. W. (1). Właścicielem naczepy (...) 101 był I. L. (1), natomiast naczepa (...) (...) stanowiła faktycznie własność J. W. (1), choć formalnie była zarejestrowana na M. G. (1), mieszkańca M. w okolicach O..

R. B. (1) w 2008 r. zatrudniał w swojej firmie w charakterze kierowców zestawów ciężarowych m.in. P. B. (1) (swojego brata, znajomego W.) P. K. (1) (szwagra W.), R. Ł. (1) (zamieszkałego w J., znajomego I. L.), Z. K. (1) (kolegę W.). Wymienieni kierowcy jeździli pojazdami użytkowymi przez firmę (...) przewożąc towar z Polski do Niemiec m.in. w postaci artykułów chemii gospodarczej z firmy (...) w N..

J. W. (1), R. B. (1) i I. L. (1) od kwietnia 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu przewozili do Niemiec papierosy bez polskiej akcyzy w zestawach ciężarowych, w których oficjalnie przewożone były przez firmę (...) artykuły chemii gospodarczej.

P. B. (1) w kwietniu 2008r. za pośrednictwem J. W. (1), podjął pracę jako kierowca w firmie swojego brata R. B. (1). W tym samym okresie jako kierowca w firmie (...) zatrudniany był również P. K. (1) – szwagier J. W. (1). W okresie od lutego do czerwca 2008r. w firmie (...) pracował również R. Ł. (1), polecony przez I. L. (1).

P. B. (1) jeździł do Niemiec zawsze tym samym zestawem ciężarowym - S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...).

Ciągnik S. o nr rej. (...) R. B. (1) dzierżawił od I. L. (1). Naczepa o nr rej. (...) faktycznie należała do J. W. (1), choć oficjalnie w dowodzie rejestracyjnym tego pojazdu figurował M. G. (1). R. B. (1) użytkował naczepę o nr rej. (...) na podstawie umów podnajmu z dnia 1 kwietnia 2007r. i z dnia 1 kwietnia 2008r., w których jako wynajmujący wskazany był M. G. (1). Umowy podnajmu zostały w dniu 11 marca 2010r. zabezpieczone od R. B. (1). (protokół oględzin umów podnajmu k. 5812-581, protokół zatrzymania rzeczy k. 5648-5650).

W rzeczywistości M. G. (1) nigdy nie był właścicielem naczepy o nr rej. (...). Zgodził się zarejestrować pojazd na swoje nazwisko, za co miał otrzymywać 200zł miesięcznie. W związku z tym M. G. (1) razem z dwoma nieustalonymi mężczyznami w dniu 28 listopada 2006r. udał się do Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w O., gdzie przedłożył przekazany mu przez tych mężczyzn komplet dokumentów potwierdzających rzekome nabycie przez niego naczepy T. od (...) B. w S. wraz z wnioskiem o rejestrację pojazdu. Tego samego dnia M. G. (1) uzyskał pozwolenie czasowe nr A. (...), zaś w dniu 14 grudnia 2006r. dowód rejestracyjny serii (...) z przypisanymi numerami rejestracyjnymi (...). Dokumenty uzyskane w Wydziale Komunikacji, M. G. (2) oddał mężczyznom.

W 2008r. do M. G. (1) przyjechał jeden z wymienionych mężczyzn. Przywiózł on ze sobą umowę kupna sprzedaży naczepy datowaną na 22 czerwca 2008 r., w której jako kupujący figurował I. L. (1). M. G. (1) podpisał tę umowę, jeden

egzemplarz zabrał wskazany mężczyzna, drugi M. G. (1) zatrzymał. (k. wyjaśnienia G. (...), umowa kupna sprzedaży, dowód rzeczowy k. 7743)

R. B. (1) nie znał M. G. (1) i nie zawierał z nim osobiście umów podnajmu naczepy z dnia 1 kwietnia 2007 r. i 1 kwietnia 2007 r. Zostały one sporządzone w formie wydruku komputerowego przez R. B. (1). Dane niezbędne do wypisania umów otrzymał od J. W. (1), który przekazał mu dowód rejestracyjny naczepy. J. W. (1) poinformował go, iż umowy te zawiezie do O. w celu podpisania przez M. G. (1). Nie uczynił tego, sam podpisując się nazwiskiem M. G. (1) jako wynajmującego na przedmiotowych umowach (wyjaśnienia R. B. (1) k. 5641 – 5647, opinia z zakresu badania pisma ręcznego k. 7346-7362).

Zatrudnienie P. B. (1) od kwietnia 2008 r. w firmie jego brata od początku miało związek z przemysłem papierosów. J. W. (1), ustalając z P. B. (1) to zatrudnienie poinformował go, iż będzie przewoził papierosy bez akcyzy do Niemiec. Zgodnie z umową za każdy kurs P. B. (1) miał otrzymać około 3000zł.

P. B. (1) będąc zatrudnionym w firmie transportowej swojego brata w okresie od kwietnia 2008r. do dnia 15 czerwca 2008r., sześciokrotnie wywiózł do Niemiec papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy, ukryte w specjalnie przygotowanej skrytce w podłodze naczepy typu chłodnia nr rej. (...). Każdorazowo do skrytki pakowano około 23 990 paczek papierosów marki J. L.. Papierosy ładowane były do naczepy w miejscowościach K. i P., raz w K. i raz w miejscowości C. - na terenie warsztatu samochodowego. Następnie po załadowaniu papierosów P. B. (1) jechał po legalny towar - artykuły chemii gospodarczej do N., a następnie do Niemiec. W Niemczech P. B. (1) najpierw rozładowywał legalny towar, a następnie przewoził papierosy na parkingi w dwóch miejscowościach położonych koło E. i B.. Tam papierosy były odbierane przez dwie różne osoby - Polaka i Niemca. P. B. (1) kontaktował się z tymi osobami po wjeździe do Niemiec na numery telefonów otrzymywane od J. W. (1) lub I. L. (1). Pieniądze uzyskane ze sprzedaży papierosów w kwotach od 8000 do 12 000 euro Piotr B. po przyjeździe do Polski zwykle wymieniał w kantorach na złotówki a następnie przekazywał I. L. (1). Zdarzało się, że pieniądze przekazywał także J. W. (1).

W ten sposób P. B. (1) czterokrotnie przewoził papierosy z Polski do Niemiec sam, dwa razy jechał z P. K. (1), w tym w dniu 16 czerwca 2008r. kiedy został zatrzymany w Ś.. Wówczas, podczas przesłuchań całą winę wziął na siebie podając, iż P. K. (1) nie wiedział nic o papierosach ukrytych w naczepie. Faktycznie jednak umieszczał on wspólnie z innymi papierosy w skrytce w podłodze naczepy, wiedział też za każdym razem o przemyśle papierosów.

Raz, w okresie od kwietnia do 15 czerwca 2008 r., do Niemiec z papierosami P. B. (1) pojechał razem z R. Ł. (1), znajomym I. L. (1). Wtedy papierosy były pakowane do skrytki naczepy w miejscowości C., dokąd P. B. (1) przyjechał na polecenie I. L. (1). R. Ł. (1) nie był obecny przy załadunku papierosów i dosiadł się do P. B. (1) po drodze w I. lub w C. (k. wyjaśnienia P. B. (1) k. 6708 - 6716, protokół wizji lokalnej k. 7192 - 7194).

W okresie od kwietnia 2008r do 15 czerwca 2008r. J. W. (1) działając w wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1), I. L. (1) oraz kierowcami zestawów ciężarowych P. B. (1), P. K. (1), R. Ł. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł tym pojazdem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...). Papierosy te nie posiadały oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, zostały wprowadzone uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości około 143 940 paczek (każdorazowo po 23 990 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł, podatku VAT w kwocie 399 252 zł oraz cła w kwocie 132 654zł. (protokół taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów k. 6654).

W tym okresie (...) Oddział Straży Granicznej w K. prowadził czynności operacyjne, w toku których ustalono, iż J. W. (1) współdziałając z innymi osobami, w zestawach ciężarowych, w których oficjalnie wywożone były do Niemiec artykuły chemii gospodarczej, przewozi papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Wobec takich ustaleń zarządzeniem z dnia 13 czerwca 2008r. Komendant (...) Oddziału Straży Granicznej w K. w oparciu o art. 9 g ust. 1 Ustawy z dnia 12 października 1990r. o Straży Granicznej, zarządził niejawne nadzorowanie przemieszczania,

przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, tj. wyrobów akcyzowych wobec J. W. (1) (zarządzenie nr 1/08 z 13.06.2008r - k.3856).

Od dnia 12 czerwca 2008r. (...) Oddział Straży Granicznej w K. realizował czynności w postaci obserwowania i rejestrowania zdarzeń na drogach oraz w innych miejscach publicznych w odniesieniu do kierowców zestawów ciężarowych P. B. (1) i P. K. (1). Jako osobę odpowiedzialną za koordynację realizowanych działań wyznaczono funkcjonariusza wydziału operacyjnego (...) w K. W. Ż. (1) (wniosek w sprawie przeprowadzenia czynności obserwowania i rejestrowania zdarzeń na drogach k. 3857-3858, 3865-3866, 3869-3871, zeznania W. Ż. (1)).

Obserwację zestawu ciężarowego ciągnik siodłowy S. o nr rej. (...) z naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...) prowadzono z przerwami od dnia 13 czerwca 2008 r. od godz. 02:28. Pojazdem tym poruszali się P. B. (1) i P. K. (1), którzy udali do miejscowości K. w pobliżu E., gdzie po wjechaniu na teren jednej z posesji do przyczepy zostały załadowane do skrytki w podłodze naczepy papierosy marki (...) w ilości 23 990 paczek bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Umieszczali je tam m.in. P. B. (1), J. W. (1), P. K. (1) (zeznania W. Ż. (1) k. 3972 - 3975, wyjaśnienia P. B. (1) (...), materiały zdjęciowe z obserwacji k. 3859-3863). O godz. 5 :55. 13 czerwca 2008 r. zestaw ciężarowy został zaparkowany na parkingu (...) w G.. Naczepa typu chłodnia nr rej. (...) pozostawała tam do dnia 15 czerwca 2008r. W dniu 15 czerwca 2008 r. w godzinach wieczornych P. K. (1) przyjechał na parking w G. ciągnikiem S. nr rej. (...) i po podpięciu do niego naczepynr rej. (...) (...),po godzinie 20-ej wyjechał z G. udając się do N. do firmy (...). Po załadowaniu artykułów chemii gospodarczej w dniu 16 czerwca 2008 r. o godz. 3 P. K. (1) w/w zestawem ciężarowym wyjechał z tej firmy udając się do miejscowości K.. Tam dołączył do niego P. B. (1). Po dłuższym postoju w garażu na terenie Gminnej Spółdzielni (...), P. K. (1) kierujący w/w zestawem pojazdów wraz z P. B. (1) jako drugim kierowcą wyjechali z K. o godz. 19.05 udając się w kierunku Ś.. W dniu 16 czerwca 2008r. o godz. 23.20 na drodze krajowej K - 2, przed przejściem granicznym w Ś., pojazd został zatrzymany przez funkcjonariuszy z (...) Oddziału Straży Granicznej, którzy „przejęli” obserwowany przez cały czas zestaw ciężarowy. (k. zeznania W. Ż. (1) k. 3975, materiał zdjęciowy z obserwacji k.3859- 3864, 3867, 3873-3881).

W wyniku szczegółowej kontroli zestawu ciężarowego - ciągnika siodłowego S. o nr rej. (...) z naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...) w podłodze naczepy funkcjonariusze Urzędu Celnego w G. ujawnili specjalnie skonstruowane skrytki, w których znajdowało się 23 990 paczek papierosów marki (...) bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. P. B. (1) i P. K. (1) zostali zatrzymani (protokół przeszukania samochodu S. nr rej. (...) z naczepą (...) (...) k. 6053 - 6055, 6060 – 6063, protokół zatrzymania k. 6056,k.6058).

Należny podatek akcyzowy od ujawnionych papierosów wynosił 241.972 zł, podatek VAT 66.542 zł, natomiast cło 22.109 zł. (protokół taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów k. 1595).

W związku z ujawnionym przemytem papierosów Urząd Celny w G. Sekcja K. Skarbowa w Ś. prowadził postępowanie o sygn. RKS - 192/08/JM. W toku tego postępowania P. B. (1) przyznał się do przewozu papierosów (zatajając udział innych osób w tym przestępstwie), złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej (k. 6076-6077, 6173-6174). Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 26 września 2008r. w sprawie VI Ks 107/08 P. B. (1) został za ten czyn prawomocnie skazany (odpis wyroku k. 199).

Postępowanie przeciwko P. K. (1) zostało umorzono na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 kpk (postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 6199 - 6200). Następnie wobec ujawnienia nowych istotnych faktów nieznanych w tymże postępowaniu, w oparciu o art. 327 § 2 kpk i art. 122 § 1 pkt. 2 kks, postępowanie wznowiono (postanowienie o wznowieniu postępowania k. 6272 - 6273).

W oparciu o uzyskane operacyjnie informacje dotyczące działania w rejonie służbowej odpowiedzialności (...) Oddziału Straży Granicznej w K. grupy osób zajmującej się organizowaniem nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi zostały zarządzane kontrole operacyjne telefonów wobec J. W. (1), R. B. (1) i I. L. (1).

Na wniosek Komendanta (...) Oddziału Straży Granicznej w K. Sąd Okręgowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 1 lipca 2008r. zarządził kontrolę operacyjną wobec J. W. (1), polegającą na podsłuchu telefonicznym i rejestracji

korrespondencji SMS telefonu o numerze (...) na okres 3 miesięcy, tj. do dnia 1 października 2008r. Kontrolę operacyjną przedłużono postanowieniem z dnia 30 września 2008 r. do 1 stycznia 2009 r. (k. 2305 -2311). Postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18 lipca 2008r. rozszerzono kontrolę operacyjną wobec J. W. (1) o podsłuch telefonu o numerze (...) na okres do dnia 1 października 2008r. (k. 2300). Kontrolę operacyjną przedłużono postanowieniem z dnia 30 września 2008r. do dnia 1 stycznia 2009r. (k.2304). Postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 29 sierpnia 2008r. rozszerzono kontrolę o numer (...) na okres do dnia 1 października 2008r. (k. 3), postanowieniem z dnia 9 września 2008r. rozszerzono kontrolę o numer (...) na okres do dnia 1 października 2008r. (k. 19), zaś postanowieniem z dnia 16 września 2008r. wyrażono zgodę na kontynuowanie kontroli polegającej na podsłuchu telefonu o numerze (...) na okres do dnia 1 października 2008r. (k. 1198). Zarządzeniem z dnia 30 września 2008r. przedłużono do 1 stycznia 2009r. kontrolę wobec J. W. (1) na numer (...) (k. 1263). Zarządzeniem Komendanta (...) Oddziału Straży Granicznej z dnia 14 października 2008r. zarządzono kontrolę operacyjną wobec J. W. (1) na numer (...) (k. 3400 - 3402), postanowieniem z tego samego dnia Sąd Okręgowy w Olsztynie wyraził zgodę na jej kontynuowanie do dnia 01.01.2009r. (k. 3403). Zarządzeniem Komendanta (...) Oddziału Straży Granicznej w K. z dnia 24 października 2008r. zarządzono kontrolę operacyjną wobec J. W. (1) na numer (...) (k. 3467 - 3469), postanowieniem z tego samego dnia Sąd Okręgowy w Olsztynie wyraził zgodę na jej kontynuowanie do dnia 01.01.2009r. (k. 3470).

Kontrola operacyjna telefonu R. B. (1) o numerze (...) 435 została zarządzona postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 30 września 2008r., do dnia 30.12.2008r. (k. 1307).

Kontrola operacyjna numeru (...) wobec I. L. (1), została zarządzona przez Komendanta (...) Oddziału Straży Granicznej w K. (zarządzenie z dnia 02.10.2008 r. nr 14/08k. 2035 – 2036). Postanowieniem z dnia 3 października 2008r. Sąd Okręgowy w Olsztynie wyraził zgodę na kontynuowanie tej kontroli do 2 stycznia 2009r. (k. 2038). Postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23 grudnia 2008r. wyrażono zgodę na kontrolę operacyjną wobec I. L. (1) na numer (...) w okresie od 3.01.2009r. do 2.04.2009r. (k. 2079).

W oparciu o realizowaną kontrolę operacyjną prowadzoną wobec J. W. (1) posługującego się numerem (...) ustalono, iż kolejny przemyt papierosów nastąpi w dniach 10 - 11 września 2008r. (protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych k. 1050 – 1061).

Papierosy miały być przewożone ciągnikiem siodłowym S. o nr rej. (...) z naczepą typu plandeka o nr rej. (...), należącym do E. J., prowadzącej firmę przewozową Usługi (...) z siedzibą w P.. Firma ta otrzymała zlecenie na transport towaru z firmy (...) z K. do Norwegii. Zlecenie załatwił M. R. (pseudonim . (...)) z G. , znajomy E. J., prowadzący własną firmę (...). E. J. w tym okresie zakupiła drugi samochód z naczepą i pilnie poszukiwała kierowcy celem zatrudnienia do obsługi tych pojazdów. Przed dniem 9 września 2008r. do E. J. zgłosił się R. Ł. (1) (pseudonim (...)), który wcześniej do czerwca 2008 r. przez okres kilku miesięcy był zatrudniony jako kierowca w firmie (...). R. Ł. (1) akceptował wszystkie warunki zatrudnienia.

W dniu 9 września 2008r. E. J. zatrudniła R. Ł. (1) jako kierowcę w swojej firmie Przedsiębiorstwo (...) w G. i w tym samym dniu zleciła mu przewóz towaru z K. do Norwegii zestawem ciężarowym składającym się z ciągnika S. nr rej. (...) wraz z naczepą typu plandeka nr rej. (...). Zarezerwowała też bilet na prom w G. na dzień 11 września 2008 r. R. Ł. (1) tego samego dnia - 9 września 2008r w godzinach wieczornych wyjechał z G.. W K. w godzinach rannych 10 września 2009 r. nastąpił załadunek mebli w firmie (...), po czym R. Ł. (1) udał się do Urzędu Celnego w K. celem odprawienia legalnego towaru (zeznania E. J. k. 450-452, 5468-5472, wyjaśnienia R. Ł. (1) w części, w jakiej Sąd dał im wiarę).

Przejazd w/w zestawu ciężarowego był obserwowany przez funkcjonariuszy Straży Granicznej od godz. 12.15 10 września 2008 r. przed Urzędem Celnym w K.. Został tam oclony legalny towar w postaci mebli z (...) w K.. O godz. 12.19 zestaw ten wyjechał z K. kierując się w kierunku R., a następnie O. i I.. O godz. 19:30 został zgubiony w okolicach I.. Obserwację wznowiono o godzinie 22:30 w miejscowości T. (oddalonej od I. o około 65 kmw kierunku G.). W tym czasie nastąpił załadunek papierosów do naczepy zestawu kierowanego przez R. Ł. (1) w ilości 48 960

paczek papierosów marki LM. Stamtąd obserwowany zestaw udał się do portu w G., o godz. 01:30 11 września 2008 r. zjechał na terminal odpraw promowych, a następnie został zatrzymany przez Straż Graniczną. Podczas przeszukania naczepy funkcjonariusze z (...) w G. oraz Urzędu Celnego w G., ujawnili pomiędzy przewożonymi legalnie meblami kartony z papierosami bez polskiej akcyzy w ilości 48 960 paczek papierosów marki LM z ukraińskimi znakami skarbowymi akcyzy (k.3897,3961 - 3967, 3968-3981, protokół przeszukania samochodu S. nr rej. (...) z naczepą S. nr rej. (...) k. 351 - 355). Należny podatek akcyzowy od ujawnionych papierosów wynosił 344 933,96 zł, podatek VAT 128 021,36 zł, należne cło wynosiło 25 380,80 zł (protokół taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów k. 4118.)

R. Ł. (1) za powyższe przestępstwo został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 25 marca 2009r. w sprawie o sygn. akt VIII Ks 29/09 (k.1390).

Z rozmów telefonicznych prowadzonych przez J. W. (1) posługującego się numerem (...) objętego kontrolą operacyjną w tym okresie (zwłaszcza w dniach 9- 11 września 2008 r.) jednoznacznie wynika, iż współdziałał on w tym przestępstwie. W szczególności z treści prowadzonych rozmów z mężczyznami posługującymi się telefonami o numerach (...) i (...) o22 wynika, iż J. W. (1) ustalał z innymi osobami szczegóły związane z organizacją przewozu papierosów oraz był szczegółowo informowany przez inne osoby o przebiegu tego transportu (protokoły z odtworzenia rozmów k. 1060-1076).

W oparciu o prowadzone kontrole operacyjne, funkcjonariusze z (...) Oddziału Straży Granicznej w K. ustalili, iż w dniach 5-7 października 2008r., J. W. (1) wspólnie z innymi osobami, będzie przewoził papierosy bez polskiej akcyzy do Niemiec zestawem ciężarowym - ciągnik (...) nr rej. (...) (w leasingu R. B. (1)) oraz naczepą typu „chłodnia” nr rej. (...) (należącą do I. L. (1) a użytkowaną przez firmę (...)).

W związku z powyższym zarządzeniem Komendanta (...) Oddziału Straży Granicznej z dnia 3 października 2008r. zarządzono niejawnie nadzorowanie przemieszczania przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa (zarządzenie nr 2/08 z 3.10.2008r. - k. 3913-3914). Ponadto prowadzono czynności obserwowania i rejestrowania zdarzeń na drogach oraz innych miejscach publicznych (k. 3915,3918 - 3919).

W dniu 3 października 2008r. zestawem ciężarowym - ciągnikiem (...) nr rej. (...) oraz naczepą typu „chłodnia” nr rej. (...) poruszali się P. K. (1) i Z. K. (1).

Z. K. (1) zatrudniony był w firmie (...) od września 2008r. Pracę tę zaproponował mu J. W. (1). Od niego też Z. K. (1) otrzymał telefon komórkowy o numerze (...) do kontaktów służbowych. Po podjęciu zatrudnienia Z. K. (1) dwukrotnie przewoził z N. z firmy (...) artykuły chemiczne do Niemiec. Ostatni kurs wykonał razem z P. K. (1). W drodze powrotnej wymienieni udali się do miejscowości J., na posesję mężczyzny o pseudonim (...) (K. N. (1)). Na wskazanej posesji Z. K. (1) i P. K. (1) razem K. N. (1) podłogi naczepy typu „chłodnia” nr rej. (...) wyjęli izolację celem sporządzenia skrytki służącej do przemytu papierosów. Obecny był przy tym również I. L. (1) (właściciel naczepy).

Następnie Z. K. (1) i P. K. (1) pojechali w/w zestawem ciężarowym do E., gdzie dotarli 4 października 2008 r. około godz. 03: 30. W E. zatrzymali się na placu, gdzie czekał na nich J. W. (1). Tam nastąpił załadunek papierosów do naczepy (skrytki w podłodze), w którym brali udział Z. K. (1), P. K. (1) i J. W. (1) wspólnie z innymi osobami. (k. zeznania Z. K. (1) k. 6841 -6845, 7321 -7327).

O godz. 4.40 zestaw ciężarowy wyjechał z E. w kierunku O.. Jechał nim tylko Z. K. (1). Za pojazdem poruszał się samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) J. W. (1) (zeznania W. Ż. (1) (...)).

W dniu 4 października 2008r. w godzinach rannych Z. K. (1) dotarł do N. na parking firmy (...), po legalny ładunek. Pozostawił tam zestaw ciężarowy, sam zaś udał się do swego szwagra do pobliskiej miejscowości, gdzie nocował (materiał poglądowy k. 3925-3932)

W dniu 5 października 2008r. o godz. 16.50 Z. K. (1) wyjechał z parkingu firmy R. (...) i już z ładunkiem artykułów chemii gospodarczej oraz ukrytymi w naczepie papierosami pojechał w kierunku granicy polsko - niemieckiej.

W dniu 6 października 2008r o godzinie 1.20 Z. K. (1) zatrzymał się na (...) w miejscowości L.. Tam spotkał się z (...) W., który przyjechał samochodem marki M. o nr rej. (...) wraz z P. K. (1) i innym mężczyzną.

J. W. (1) zabrał Z. K. (1) telefon komórkowy, który ten otrzymał na początku pracy i dał mu nowy o numerze (...) oraz pieniądze na benzynę. S. (...) K. udał się w kierunku granicy polsko – niemieckiej, którą przekroczył w G. o godzinie 3.10 6 października 2008 r. Bezpośrednio po przekroczeniu granicy do Z. K. (1) dołączył P. K. (1), którego przywiózł J. W. (1) samochodem marki M. o nr rej (...) (zeznania W. Ż. (1) k. 3968-3981, zeznania Z. K. (1) w zakresie w jakim Sąd dał im wiarę k. 6841-6845, 7321 -7327).Dalszą obserwację zestawu ciężarowego, którym poruszali się Z. K. (1) i P. K. (1) przekazano niemieckiej służbie celnej.

P. K. (1) i Z. K. (1) pojechali do miejscowości U., gdzie rozładowano legalny towar. W tym czasie J. W. (1), przebywający również na terenie Niemiec, ustalał odbiorców zainteresowanych nabyciem przywiezionych z Polski papierosów. W tej sprawie kontaktował się z I. L. (1) (rozmowa z dnia 6.10.2008r. godz. 20:48:54k. (...))informując o problemach ze zbytem papierosów. Następnie L. również telefonicznieprzekonywał nieustalonego rozmówcę do nabycia przemycanych z Polski papierosów(k.1369).

Z. K. (1) i P. K. (1) oczekując na informację od W., gdzie mają zawieźć papierosy, opuścili parking odbiorcy legalnego towaru, zatrzymali się na innym parkingu, gdzie zostali zatrzymani przez niemiecką służbę celną. Ujawniono ukryte w podłodze naczepy nr rej. (...) 618 paczek papierosów marki J. L. (protokół przeszukania ciągnika nr rej (...) i naczepy nr rej. (...) przez Urząd Ścigania Przepływów Celnych w E. k. 5095 - 5098). W. z ujawnionym przemytem papierosów dokonano zatrzymania kierowców. Po przesłuchaniach, w dniu 7 października 2008r, Z. K. (1) i P. K. (1) zostali zwolnieni.

P. K. (1) z budki telefonicznej zadzwonił do R. B. (1) i poinformował go o zatrzymaniu transportu i ujawnieniu w nim papierosów bez akcyzy.R. B. (1) poinformował o powyższym J. W. (1)(protokoły odtworzenia rozmów k. 1414 - 1423, 1446 – 1453, wyjaśnienia R. B. (1) , w części jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania Z. K. (1)).

Z. K. (1) i P. K. (1) zostali skazani za popełnione przestępstwo celne wyrokami Sądu Rejonowego w D. (nakazy karne Sądu Rejonowego w D.. 5290- (...), k. 5294-5297, postanowienie Sądu Rejonowego w D. k. 6470, wyrok Sądu Rejonowego w D. k. 6471-6472.

Od zatrzymanych przedmiotów - 22 618 paczek papierosów marki J. L. - należne cło wynosiło 20 845zł, podatek akcyzowy 228 136 zł oraz podatek VAT 62 737 zł. (protokół taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów k. 1597).

Około tydzień po zatrzymaniu transportu z papierosami, J. W. (1) i R. B. (1) udali się do Niemiec po odbiór ciągnikanr rej (...). Ciągnikiem do Polski kierował W. (wyjaśnienia R. B. (1), w części jakiej Sąd dał im wiarę).

W oparciu o kontrolę operacyjną rozmów telefonicznych I. L. (1) na telefon o numerze (...)ustalono, iż kolejny przemyt papierosów odbędzie się pod koniec marca 2009r. (k. 3610 - 3726).

W związku z powyższym w dniu 27 marca 2009r. zarządzono czynności niejawnego nadzorowania, przechowywania i przemieszczania przedmiotów przestępstwa wobec I. L. (1) oraz osób z nim współdziałających (zarządzenie nr 3/09 z 27 marca 2009r. k. 4059).

P. czynności obserwowania i rejestrowania zdarzeń na drogach i innych miejscach publicznych wobec A. P. (k. 4060).

W dniu 26 marca 2009r. A. P. i A. K. (1), poruszający się zestawem ciężarowym V. o nr rej. (...) z naczepą (...) o nr rej. (...) typu plandeka, po załadowaniu mebli w firmie (...) w K., które mieli zawieźć do Szwecji, udali się do miejscowości C. na posesję warsztatu samochodowego (...). Tam w ciągu pół godziny (od 20:10 do 20:40) dokonano załadunku papierosów do naczepy , w ten sposób , że z naczepy wyjęto kilka wersalek, umieszczono wewnątrz papierosy w kartonach owiniętych folią w ten sposób , że przypominały paczki z meblami, a następnie ponownie załadowano

wcześniej wyjęte meble. Papierosy pakowali do naczepy P. K. (2) noszący pseudonim (...) i inne nieustalone osoby (k. wyjaśnienia A. K. (1) 5580 – (...)).

Następnie A. K. (1) i A. P. zestawem ciężarowym V. o nr rej. (...) z naczepą (...) o nr rej. (...)YJudali się w kierunku do Ś.. 26 marca 2008 r. o godzinie 21:45 zatrzymali się na stacji benzynowej w miejscowości N. na dłuższy postój, który trwał do wieczora następnego dnia. 27 marca 2009 r. o godz. 21:30 A. K. (1) i A. P. wyjechali w/w zestawem ze stacji benzynowej w m. N. udając się w kierunku S. i Ś.. Na plac terminala promowego w Ś. dotarli o godz. 21:45. Tam funkcjonariusze P. Straży Granicznej w Ś. dokonali kontroli w/w pojazdów ujawniając w naczepie 50 000 paczek papierosów marki J. (...) bez polskich skarbowych znaków akcyzy ukrytych w kartonach pomiędzy paczkami z meblami (protokół przeszukania samochodu k.599-602, materiał pogładowy k. 855-860).

Należny od ujawnionych papierosów podatek akcyzowy wynosił 409.400 zł, podatek VAT 103.937,40 zł oraz cło 23.040 zł. (wyliczenie należności k. 4116).

W. tego przemytu papierosów oprócz zatrzymanych kierowców, A. K. (1) i A. P., zaangażowany był I. L. (1), P. K. (2) pseudonim (...) oraz mężczyzna o pseudonimie (...). W tym czasie A. P. posiadał telefony o numerach (...) oraz (...). P. K. (2) ((...)) posługiwał się numerem (...) ,natomiast mężczyzna o pseudonimie (...) (...) . Z tych numerów telefonów (...) i (...) kontaktowali się z I. L. (1) na numer (...) (co do którego prowadzona była w tym czasie kontrola operacyjna) oraz na numery telefonów A. P. , w tym w szczególności na numer (...) czasie przejazdu zestawu ciężarowego w dniach 26-29 marca 2009 r.A. P. nie kontaktował się z I. L. (1) . A. K. (2) telefony o numerach (...)i (...) kontaktował się telefonicznie jedynie z A. P..

W okresie od 10.03.2009r. do 29.03.2009r. osobyuczestniczące w organizacji omawianego przemytu kontaktowały się wielokrotnie pomiędzy sobą - A. P. z (...) i (...), (...) i (...) z I. L. (1) (połączenia były realizowane w obie strony strony).W dniu 29 marca 2009r. po ujawnieniu przez funkcjonariuszy (...) w Ś. w zestawie ciężarowym wyrobów tytoniowych przewożonych przez A. K. (1) i A. P. i ich zatrzymaniu , osoby o pseudonimach (...) i B. wielokrotnie podejmowały próby połączenia się z A. P. (wykazy połączeń telefonicznych k. 113, k. 119-129, k. 130- 137,k. 138-149załącznik nr 1 do akt V Ds. 15/09 tom I, protokół z analizy połączeń telefonicznych k. 3990-4051, protokoły odtworzenia rozmów I. L. numer (...) k. 3610- 3726).

Z rozmów telefonicznych I. L. (1) z P. K. (2) (ps. (...))) wynika, iż L. przechowywał papierosy (przewożone następnie przez K. i P.)w busie na posesji swojego teścia.

W dniach 29,30 i 31 marca 2009 r. I. L. (1) wielokrotnie kontaktował się z P. K. (2) (osobą o pseudonimie (...) w związku z w/w transportem papierosów do Szwecji, był bezpośrednio zainteresowany powodzeniem tego transportu, czekał na kontakt z kierowcami A. K. (1) i A. P. (rozmowy z dnia 29 marca 2009r. o godzina 21:39:02- k.3710v, z dnia 30 marca 2009r. o godzinie 11:45:35, o godzinie 11:54:05, o godzinie 14:05:46 - k. 3714v - 3719v), z dnia 31 marca 2009r. o godzinie 14:40:17 - k. 3724v, opinia z zakresu fonoskopii - k. 7771 – 7777).

Podczas przeszukania mieszkania A. K. (1) zabezpieczono m.in. kartkę z 5 numerami telefonów mężczyzny o pseudonimie (...) oraz notes, gdzie przy imieniu (...) figurują dwa numery telefonów, widniejące również na zabezpieczonej kartce (protokół oględzin przedmiotów k. 908). Numery te podał mu P. K. (2). Po przyjeździe do Szwecji A. K. (1) miał się skontaktować z mężczyzną o pseudonimie (...). Tam też miał ktoś do niego przyjechać i pilotować w miejsce wyładunku papierosów oraz zapłacić mu 2000 euro za papierosy. (k. 5580-5585).

Oględziny telefonu komórkowego Samsung zabezpieczonego od A. P. wykazały, iż kontaktował on się wielokrotnie z numerami telefonów, które miały należeć do mężczyzny o pseudonimie (...). Połączenia takie miały miejsce m.in. w dniach 20, 25, 26 i 27 marca 2009r. (k. 832-836).

Podczas przeszukania mieszkania A. P. zabezpieczono m.in. notatnik (skorowidz telefonów) w którym zostały zapisane numery (...) opisane jako (...) oraz (...) i (...) do osoby zapisanej jako (...), które pokrywają się z numerami widniejącymi na kartce zabezpieczonej w mieszkaniu A. K. (1). Numery (...) do osoby zapisanej jako (...) oraz (...)

do osoby zapisanej jako (...) zostały też zapisane w telefonie I. N. model (...) zabezpieczonym podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zamieszkiwanych przez I. L. w J. w dniu 9.11.2009 r. (protokół oględzin telefonu k. 4501-4503 , protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych I. L. k. w J. k. 4215-4222).

W dniu 9 listopada 2009r. podczas przeszukania pomieszczeń należących do J. W. (1) zabezpieczono 25 sztuk amunicji, którą stanowiły naboje pistoletowe alarmowe, kal. 9mm P.A. produkcji włoskiej. Jest to amunicja do broni palnej, na której posiadanie wymagane jest zezwolenie, przeznaczona do pistoletów gazowych i alarmowych

. (protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych J. W. k. 4137 - 4140, 4156 – 4157, opinia z zakresu badania amunicji k. 4950).

Oskarżeni J. W. (1), I. L. (1), R. B. (1), P. B. (1) , P. K. (1) nie byli dotychczas karani sędownie (k. 9793- 9797).

Oskarżony R. Ł. (1) został skazany przez Sąd Rejonowy we Frankfurcie w dniu 2 października 2008 r. za przestępstwo polegające na nielegalnym pomniejszeniu kwoty podatku na karę grzywny (k. 9803-9805).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów wskazanych w ustaleniach oraz na podstawie:

wyjaśnień oskarżonych w zakresie w jakim Sąd dał im wiarę

J. W. (1) k. 4415, 4900 - 4912, 4916 - 4919, 6523, 6818 - 6820, 7153-7155, 7646-7667, 8402v-8403, 9576,

I. L. (1) k. 4422 - 4424, 4988 - 4996, 5038 - 5042, 5928 - 5931, 7085 - 7088, 7220 - 7222, 7641 – 7643, 7670-7671,8402, 8534, 9576,

R. B. (1) k. 4429 - 4432,4927 - 4939, 4942 - 4943, 5643 - 5646,5653 - 5659,7641-7643,7646-7647, 7650, 7660,8420, 9576-9677,

P. B. (1) k. 6077, 6116, 6173 - 6174 , 6708 - 6716, 7197, 7242,7302 - 7303, 7313 - 7315, 7487, 7549, 7553, 7193, 8441v-8442

R. Ł. (1) k.373 - 380, 412 - 413, 461-463, 7040 - 7043, 7486-7488, 8401(na k. 9875), (...)

P. K. (1) k. 5113 - 5118, 6081, 6123, 6180 - 6181, 6797 - 6802, , (...), (...), (...),8419v – 8420, (...),

zeznań świadków:

Z. K. (1) k. 5107 - 5111, 5454 - 5462, 6842 - 6845, 71544-7155, 7220 -7221, 7223,7321 - 7327, 7555 – 7556, 8533v-8535, 9758v-9759, w części w jakiej Sąd dał im wiarę

W. Ż. (1) k. 3961-3967, 3969-3980, 8442-8444, 9580-9581,

K. N. (1), k. 4299 - 4302, 4448 - 4449, 5623 – 5625, 8533, 9760, w części w jakiej Sąd dał im wiarę,

E. J. k. 450-452, 5469 - 5472, 8532v-8533,9679-9680,

K. J. k. 453 - 454, 5596 - 5599, 8533, 9680,

A. K. (1) k. 679 - 680, 1045-1046, 1539- 1540, 1904, 5582- 5585, 6548 , 6900-6901, 6904 – 6906, 8401v -8402, 9760-9761,w części w jakiej Sąd dał im wiarę

A. P. k. 672 - 674, 1353, 1593, 5612 -5617, 6923- 6925, 8401-8401v. części w jakiej Sąd dał im wiarę, (...),

M. G. (1) k. 5902 - 5907, 6530, 6951 – 6952, 8400v, 9582,

P. K. (2) k. 6564, 6666 - 6668, 6901, 8400v-8401, 9760v, w części w jakiej Sąd dał im wiarę

R. L. (1) k. 9761-9762,

M. S. k.9871v-9872,

nagrań z rozmów telefonicznych utrwalonych w trakcie legalnej kontroli operacyjnej – załącznik nr 3 wraz z zapisami słownymi, tj. protokołami z ich odtworzenia:

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. nr tel. (...) za okres 29.08.2008r. do 3.09.2008r. k. 1050- 1058,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. nr tel. (...) za okres od 9.09.2008r do 13.09. 2008r. k. 1060 – 1076,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. nr tel. (...) za okres od 17.09 do 30.09. 2008r. k. 1078 – 1129,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych I. L. tel. nr (...) za okres od 3.10.2008r. do 30.12. 2008r. k. 1354 – 1388,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych R. B. nr tel. (...) za okres od 1.10.2008r. do 16.10.2008r. k. 1401 - 1424,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. nr tel. (...) za okres 30.09.2008r. do 12.10.2008r. k. 1425 – 1454,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. tel. nr (...) za okres od 18.07.2008r. do 10.08.2008r. k. 2754 – 2800,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. tel. nr (...) za okres od 2.07.2008r. do 18.08.2008r. k. 3133 – 3200,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. tel. nr (...) za okres od 15.12 do 31.12.2008r. k. 3373 – 3390,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. nr tel. (...) za okres 14.10.2008r do dnia 29.10.2008r. k. 3427 – 449,

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych J. W. nr tel. (...) za okres 27.10.2008r. do 31.12.2008r. k. 3549 - 3598

protokoły z odtworzenia rozmów telefonicznych I. L. nr tel. (...) za okres od 3.01.2009r. do 1.04.2009r. k. 3600 – 3726,

protokołów przeszukania samochodów:

protokół przeszukania samochodu (...) nr rej. (...) i naczepy S. nr rej. (...), kierowanych przez R. Ł. k. 351-355

protokół przeszukania ciągnika siodłowego nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) k. 599 - 602

protokół przeszukania samochodu A. (...). W. k. 4134 - 4136

protokół przeszukania samochodu M. nr rej. (...) k. 4228 - 4230

protokół przeszukania samochodu O. (...) k. 4234 - 4235

protokół przeszukania ciągnika (...) nr rej. (...) k. 4303 - 4305

protokół przeszukania naczepy nr rej. (...) (...) k. 4313 – 4314

protokoły przeszukania samochodu S. nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) k. 6053 - 6055, 6060 – 6063,

protokół przeszukania ciągnika nr rej. (...) i naczepy nr rej. (...) przez Urząd Ścigania Przepływstw Celnych w E. k. 5095 - 5098

protokółw przeszukania pomieszczeń:

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych A. K. k. 626 – 630,

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych k. 642 – 643,

protokół przeszukania mieszkania A. P. k. 646 – 649,

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych J. W. k. 4137-4140, 4156 – 4157,

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych R. B. k. 4166 – 4170,

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych I. L. k. 4215 – 4222, 4269 – 4271,

protokół przeszukania autokomisu (...) k. 4258 - 4259

protokół przeszukania posesji w miejscowości K. (...) k. 4284 - 4285

protokół przeszukania pomieszczeń gospodarczych K. N. k. 4293 - 4294

protokół przeszukania mieszkania P. B. k. 6098 – 6099,

protokół przeszukania mieszkania P. K. k. 6100 - 6103,

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych P. K. k. 6627 – 6630,

protokółw okazania k. 6540 – 6542, 6941 - 6943, 7008 – 7010, 7135 – 7137, 6026 – 6028, 6032 – 6033,

protokółw z wizji lokalnej z udziałem P. B. k. 7192 - 7194, z udziałem Z. K. (...)

protokółw taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów k. 1595, 1597, 4116, 4117, 4118, 6654

protokółw zatrzymania rzeczy: k. 381 – 386, 609 – 613, 614 – 618, 1553 - 1557, 4196 – 4198, 4200 – 4202, 4318 – 4320, 5648 - 5650, 5833 – 5835, 6082 – 6083, 6084 – 6085, 6554 – 6556

protokółw oględzin rzeczy:

protokół oględzin samochodu S. (...) k. 638 - 639

protokoły oględzin przedmiotów zabezpieczonych u A. P. k. 832 – 836

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych od A. K. k. 846 – 850

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w mieszkaniu A. K. k. 906 – 908

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w kabinie ciągnika V. k. 939 – 940

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych podczas przeszukania mieszkania A. P. k. 1024 - 1026

protokół oględzin ciągnika nr rej. (...) z naczepą nr rej. (...) k. 1393

protokół oględzin papierosów k. 1400

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych od A. K. k. 1559 - 1561

protokół oględzin samochodu O. (...) k. 4236 - 4237

protokół oględzin samochodu M. o nr rej (...) k. 4251- 4252

protokół oględzin ciągnika (...) nr rej. (...) k. 4321 – 4322,

protokoły oględzin telefonów k. 4453 - 4455, 4472 – 4479, 4501 – 4503, 4510 – 4512, 4513 - 4516, 4533 – 4534, 4545 - 4546, 6571 - 6572

protokół oględzin amunicji k. 4504 - 4506

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych podczas przeszukania samochodu A. (...) k. 4586 - 4587

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych podczas przeszukania budynków mieszkalnych i gospodarczych J. W. k. 4594 - 4595

protokół oględzin przedmiotów zatrzymanych od R. B. k. 4608 - 4611

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych podczas przeszukania pomieszczeń I. L. k. 4738 - 4741

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych u I. L. k. 4861 - 4866

protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych podczas przeszukania samochodu M. k. 4952

protokół oględzin terminarza na rok 2000 k. 5016 - 5018

protokół oględzin dokumentu zabezpieczonego od M. G. k. 5837 -5839

protokół oględzin umów podnajmu k. 5812 - 5814

informacji dot. pojazdu (...) o nr rej. (...) k. 755

odpisów wyroków k. 199, 1390, 5802 – 5803, 5806, 6470, 6471 – 6472, 7677, 7730 - 7731

ekspertyz z zakresu badania tarcz tachografów w powiązaniu z logowaniami telefonów k. 3738 – 3751, 6303 -6324

opinii z zakresu badania amunicji k. 4950

protokołu z eksperymentu procesowego z udziałem A. K. k. 5938 – 5942

protokołów z analizy połączeń telefonicznych k. 6729 – 6786, 3990 - 4051

bilinów połączeń telefonicznych załącznik nr 1

opinii z zakresu badania pisma ręcznego k. 7346 – 7362

opinii z zakresu badań fonoskopijnychk. (...) – 7720 wraz z ustną opinią biegłego A. K. (4) k. 8597-8598, k.9678-9679

materiał poglądowy uzyskany w trakcie realizowanych czynności wynikających z art. 9g ust 1 ustawy o Straży Granicznej k. 3859-3863, 3877-3881, 3897, 3898, 3900-3902, 3925-3932, 1057-4058, 4063-4065, 4070, 4078-4080.

Do odrębnego postępowania wyłączono materiał dowodowy w zakresie :

- udziału J. W. (1) i innych osób w okresie od kwietnia 2008r do 29 marca 2009r. w K. i innych miejscowościach w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na

organizowaniu przemytu wyrobów tytoniowych bez wymaganych znaków skarbowych akcyzy do Niemiec - tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk,

- w sprawie udziału w okresie od kwietnia 2008r do 29 marca 2009r. w K. i innych miejscowościach nie ustalonych osób w przechowywaniu, wywożeniu na teren Republiki Federalnej Niemiec oraz przewożeniu przez Polskę w celu wywiezienia do Republiki Federalnej Niemiec oraz Szwecji łącznie co najmniej 289 568 paczek papierosów, które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, czym naraziły Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 452 432zł , podatku VAT w kwocie 399 420 zł oraz cła w kwocie 132 708zł - tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks, art. 65 § 1 kks , art. 86 § 3 kks, art. 91 § 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 kks, w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks

- w sprawie przywozu przez nieustalone osoby w okresie od kwietnia 2008r do 27 marca 2009r z terenu Federacji Rosyjskiej i Ukrainy, łącznie co najmniej 289 568 paczek papierosów bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, czym naraziły Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 452 432zł , podatku VAT w kwocie 399 420 zł oraz cła w kwocie 132 708zł - tj. o przestępstwo z art. 54§ 1 kks , art. 63 § 2 kks, art. 86 § 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 kks, w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

- w sprawie nakłonienia we wrześniu 2006r M. G. (1) do wyłudzenia w dniu 28 listopada 2006r poświadczenia nieprawdy w postaci pozwolenia czasowego nr A. (...), zaś 14 grudnia 2006r dowodu rejestracyjnego serii (...) na w/wym. pojazd w których figurował jako właściciel samochodu z przypisanymi numerami rejestracyjnymi (...), podczas gdy faktycznym właścicielem pojazdu była inna osoba - tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 272 kk

- w sprawie podrobienia w dniu 20 listopada 2006 podpisu M. B. na umowie przyjęcia w komis nr 25 naczepy T. przez (...). B. - tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk

- w sprawie poświadczenia we wrześniu 2008r nieprawdy przez diagnostę stacji diagnostycznej (...) w I. co do faktu przeprowadzenia badań technicznych naczepy o nr rej. (...) - tj. o przestępstwo z art. 271 § 1 kk

- w sprawie udzielenia pomocy w 2008r przez K. N. (1) w wywozie papierosów bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy do Republiki Federalnej Niemiec poprzez wykonanie skrytek do ich przewozu w naczepach o nr rej (...) - tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 86 § 1 kks. (postanowienie k. 7745-7752).

A. P. i A. K. (1) zostali prawomocnie skazani wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie II K 22/12 za przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. polegające na tym, że w dniach od 27 do 29 marca 2009 r. na terenie województwa (...) i (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. L. i P. K. (5) oraz innymi osobami, umieścili w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika marki V. o nr rej. (...) oraz naczepie o nr rej. (...), 50.000 paczek papierosów marki J. L. bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej, a następnie przewozili je przez terytorium RP z zamiarem wywiezienia przez Ś. do Szwecji narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 409.400 zł, podatku VAT w kwocie 103.937,40 zł oraz cła w kwocie 23.040 zł.

P. K. (2) wyrokiem w sprawie II K 22/12 został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s, art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.polegające na tym, że w okresie od stycznia 2009r do 28 marca 2009r w C. gm. I. i innych miejscowościach, działając w ramach z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z I. L. (1) i innymi osobami, nabył, przechowywał, a następnie w dniu 28 marca 2009r przewoził przez terytorium RP samochodem marki V. o nr rej (...) z naczepą o nr rej (...), kierowaną przez A. K. (1) i A. P. z zamiarem wywiezienia do Szwecji 50.000 paczek papierosów marki J. L. bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy,

wprowadzonych uprzednio na polski obszar celny z terenu Rosji, narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 409.400zł, podatku VAT w kwocie 103.937,40 zł oraz cła w kwocie 23.040 zł,

M. G. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie II K 22/12 za przestępstwo z art. 272 k.k. polegające na tym, że w dniu 28 listopada 2006r w O., wprowadzając w błąd pracownika Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w O. co do faktu nabycia i posiadania naczepy ciężarowej T. S., poprzez przedłożenie wniosku o jego rejestrację i fikcyjną umowy kupna sprzedaży z dnia 20 listopada 2006r zawartą rzekomo firmą (...), wyłudził w dniu 28 listopada 2006r pozwolenie czasowe nr A. (...), zaś 14 grudnia 2006r dowód rejestracyjny serii (...) na w/wym. pojazd w których figurował jako właściciel samochodu z przypisanymi numerami rejestracyjnymi (...), podczas gdy faktycznym właścicielem pojazdu była inna osoba,

Oskarżony J. W. (1) przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego w pkt II, tj. posiadania amunicji do broni palnej podając, że prawdopodobnie wziął ją od ojca, nie pamiętał kiedy, mógł ją posiadać od około 10 lat. Nie przyznał się do popełnienia pozostałych zarzucanych mu czynów zaprzeczając, aby kiedykolwiek zajmował się przemytem papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy oraz aby podpisał się jako M. G. (1) na dwóch umowach podnajmu naczepy T. o nr rej (...). Przyznał, że zna R. B. (1), dzierżawił od niego ciężarówkę (...), I. L. (1), który jest jego kuzynem oraz P. K. (1), który jest jego szwagrem.

Odnosnie odtworzonych nagrań rozmów telefonicznych z okresu od 29.08.2008 r. do dnia 30.11.2008 r. (k. 4902-4911) stwierdził, iż pewnie nie użytkował telefonów o numerze 514 569 701, 519 554 354, nie mu nie mówi numer (...), nie kojarzy też numeru (...). Nie rozpoznał głosu rozmówców, nie kojarzył treści odtworzonych rozmów. Wyjaśnił, że październiku lub listopadzie 2008r. dzierżawił od R. B. (1) ciągnik siodłowy marki (...), którym woził węgiel z Czech. Podał, że w J. był dwa razy w warsztacie mechanicznym mężczyzny o imieniu K., poleconego mu przez I. L. (1). Dokonywał napraw ciągnika siodłowego. N. mu wiadome, aby były tam dokonywane przeróbki w naczepach mogące służyć do przemytu wyrobów tytoniowych. Zaprzeczył, aby używał pseudonimów (...), (...), (...). Wskazany w rozmowie (z dnia 12:09:2008 r. godz. 16:15:04) adres ul. (...) w K. to adres jego zakładu, a numer 089 752 51 80 to numer telefonu stacjonarnego jego zakładu. J. W. (1) wyjaśnił, iż zna Z. K. (1), zaprzeczył, aby go zatrudnił, czy też przekraczał z nim wspólnie granicę. Podał też, że nie jeździł nigdy z P. K. (1) do Niemiec. Zatrudnił go jako kierowcę, w okresie od września do marca 2009 r., kiedywoził węgiel z Czech. J. W. (1) wyjaśnił, że nigdy nie posiadał ani nie użytkował naczepy typu chłodnia, nie zlecał R. B. (1) zamówienia do firmy, z którą B. współpracował, mającego na celu przewozu towarów przez granicę. Podał, że R. B. (1) nie wykonywał dla niego żadnych usług transportowych. Zaprzeczył, aby sprowadzał na jego polecenie pojazd ciężarowy z terytorium Niemiec. J. W. (1) stwierdził, że nie zna osoby R. Ł. (1).

J. W. (1) zaprzeczył, aby użytkował telefony o numerach (...), (...), (...), (...) nie przypominał sobie, aby użytkował numer (...). Podał, że jedyne telefony jakie użytkował to te, które mu zatrzymano. Nie był właścicielem ani użytkownikiem pojazdu (...) koloru białego nr rej. (...), pojazdu marki V. nr rej (...) (...), naczepy (...) koloru białego (...), naczepy (...) koloru białego nr rej (...). Użytkował pojazd marki (...) koloru niebieskiego nr rej. (...) G. Chciał odkupić od I. L. (1) naczepę marki (...) koloru niebieskiego nr rej (...). J. W. (1) potwierdził, że użytkował samochód marki m. koloru srebrnego nr rej. (...), czasami użytkował samochód marki O. (...) koloru czerwonego nr rej. (...), który należy do jego matki. J. W. (1) wyjaśnił też, że nie zna M. G. (1). Nie spotykał się w Niemczech z R. B. (1), nie rozmawiał z nim w sprawie zabrania naczepy, która tam została, nie namawiał go, aby w ramach swojej firmy transportowej przewoził papierosy do Niemiec. Nie był w miejscowościach P. czy K. (k. 4415-4116, 4900 - 4912, 4916 - 4919, 6523, 6818 - 6820, 7666, 8402v-8403).

Oskarżony I. L. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, korzystając częściowo z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

Podał, że nie zna A. K. (1) i A. P.. Odnosnie odtworzonych nagrań rozmów telefonicznych z dnia 04.10.2008 r. oraz ze stycznia, lutego, i marca 2009 r. nie rozpoznał swojego głosu, ani rozmówców, nie kojarzył tych rozmów bądź też odmówił wyjaśnień co do ich treści. Odnosnie użytkowanych przez niego telefonów komórkowych stwierdził, że

nie pamięta czy użytkował telefon o numerze(...)czy też o numerze (...). Posiadał abonamentowy telefon komórkowy o numerze(...). I. L. (1) przyznał, że zna M. W. (jest jego rodziną), kontaktował się z nim telefonicznie. Wyjaśnił, że zna także R. Ł. (1), mieszkającego w tej samej miejscowości, korzystał z jego usług jako kierowcy. Odnośnie napraw dokonywanych w samochodach ciężarowych użytkowanych przez R. B. (1) I. L. (1) podał, iż samochody te ulegały uszkodzeniom, pośredniczył w kontaktach z K. N. (1) dotyczącym naprawy tych pojazdów. I. L. (1) potwierdził, że był właścicielem ciągnika marki (...) o nr rej. (...) oraz naczepy typu chłodnia nr rej. (...), dzierżawił je R. B. (1). Naczepa (...) została zatrzymana w Niemczech wraz z kierowcami za przemyt papierosów. W rozliczeniu za naczepę otrzymał od B. ciągnik (...). I. L. podał, że nie korzystał z usług transportowych firmy (...).

I. L. (1) odniósł się do numerów telefonów zapisanych w telefonach zatrzymanych w toku przeszukania zajmowanych przez niego pomieszczeń wskazując m.in numer telefonu R. B. (1) (...) zapisanego jako (...), K. N. (1) (...), R. Ł. (1) (...). Jednocześnie stwierdził co do zapisanych w jego telefonie kontaktów (...) (...), (...) (...)”, (...) (...) że nie kojarzy tych numerów oraz zapisanych osób.

I. L. (1) podał, że nie zna Z. K. (1). Podczas konfrontacji z tym świadkiem stwierdził, że mógł go widzieć w warsztacie K. N. (1). Zaprzeczył, aby był obecny przy wyciąganiu ocieplenia z podłogi naczepy ciężarowej (...), nie polecał nikomu wykonania takich czynności, nie mówił, że w miejsce ocieplania będą ładowane papierosy, które będą przemycane do Niemiec, nie polecał także udania się do E. zestawem ciężarowym z tą naczepą. Nie pamiętał, aby płacił za tankowanie zestawu ciężarowego, którym przyjechał Z. K. (1), nie ułatwiał badania technicznego naczepy (...),o dokonaniu przeróbki tej naczepy dowiedział się dopiero po jej zatrzymaniu od R. B. (1). Wyjaśnił, że nie odpowiadał za zorganizowanie przemytu papierosów, nigdy nie płacił nikomu za przemyt papierosów.

(k. 4423 - 4424, 4990 - 4996, 5040 - 5042, 5930 - 5931, 7087 - 7088, 7220 - 7222, 7641 - 7643, 8402 - 8402v).

Oskarżony R. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Początkowo wyjaśnił odnośnie kierowców zatrzymanych w Niemczech z transportem papierosów w dniu 6 października 2008r., iż Z. K. (1) zatrudnił około miesiąc przed tym wyjazdem, P. K. (1) około tydzień lub dwa później, jechali oni z legalnym towarem „chemii” z firmy (...). Wieczorem zadzwonili do niego z budki telefonicznej, że wjechali do Niemiec, w naczepie były papierosy i zostali zatrzymani. R. B. (1) pojechał po zestaw ciężarowy do Niemiec, zwrócono mu ciągnik (...) nr rej. (...) a naczepę skonfiskowano. Ciągnik przekazał I. L. (1), żeby się rozliczyć za naczepę. Stwierdził, że L. nic o papierosach nie wiedział. M. W. dzierżawił od niego ten ciągnik, razem z P. K. (1) woził nim węgiel ze (...) (k. 4430- 4431).

W kolejnych wyjaśnieniach R. B. (1) odniósł się do treści odtworzonych rozmów telefonicznych zarejestrowanych w dniach 1, 2, 5, 6, 7 października 2008r. rozpoznając jako rozmówców Z. K. (1), J. W. (1) i I. L. (1). R. B. (1) potwierdził, iż użytkował w tym czasie telefon o numerze wywoławczym (...), użytkował też telefon o numerze (...). Podał, iż z M. W. kontaktował się na numer (...). Potwierdził, iż I. L. (3) telefon o numerze wywoławczym (...). Z. K. (1) kontaktował się na (...) (rozmowy z dnia 1 i 5 października 2008 r.), później na telefon komórkowy o numerze (...), który dał Koniecznemu Wojtkiewicz, informując jednocześnie o tym B. (w rozmowie z dnia 6 października 2008 r.).

W wyjaśnieniach R. B. (1) wskazał, iż (...) i (...) to pseudonimy (...) W.. M. W. dzierżawił od niego jedno auto, (...) od listopada 2008 r., wykorzystywał go do wożenia węgla. R. B. (1) podał, że nie wnikał w jego działalność związaną z węglem, w zamian za to W. spłacał jego leasing 2000 zł miesięcznie. Załadunkiem wyrobów przewożonych przez jego firmę transportową za granicę zajmował się osobiście telefonicznie, najczęściej dotyczyło to wyrobów chemicznych. Zdarzało się, że telefonicznie rozmawiał z W. na temat działalności jego firmy, informował go kiedy w dalszej kolejności będzie rozładowywany jego towar to jest węgiel drzewny.

R. B. (1) podał, że zatrudnił R. Ł. (1) od stycznia bądź lutego 2008 do połowy lub końca czerwca 2008 r., polecił mu go I. L. (1). Ł. najczęściej miał kursy za granicę do Niemiec. P. K. (1) zatrudnił od marca lub kwietnia 2008 r. poprzez znajomość z W..

R. B. (1) wyjaśnił, że naczepa o nr rej. (...) typu chłodnia nie była jego własnością, dzierżawił ją od osoby z O. o nazwisku G. prawdopodobnie od wiosny 2007 r. S. o nr rej. (...) stanowiła własność I. L. (1), dzierżawił ją w tym samym okresie co w/w naczepę, do czerwca 2008 r. Stwierdził, że nie wie skąd wzięła się w naczepie skrytka w której ujawniono papierosy (w czerwcu 2008 r.) Ujawnione papierosy nie należały do niego. Po tym zdarzeniu naczepę o nr rej. (...) pozostawił na parkingu w M. informując o tym telefonicznie właściciela.

R. B. (1) odnośnie rozmowy z W. z dnia 6.10.2008 r. o godz. 16:31:35 podał, iż W. polecił mu, aby wystawił okres zatrudnienia P. K. (1) na czas dwóch miesięcy, co B. wykonał. R. B. (1) wyjaśnił, iż o tym, że P. K. (1) pojechał razem z Z. K. (1) w trakcie jego drugiego lub trzeciego kursu dowiedział się na krótko przed rozładunkiem w Niemczech, kiedy zadzwonił do K. a telefon odebrał K..

R. B. (1) dalej wyjaśnił, iż rozmowa z W. z dnia 7.10. 2008 r. o godzinie 09:40:18 dotyczyła tego, że nie odzywają się kierowcy Z. K. (1) i P. K. (1).

R. B. (1) wyjaśnił, iż od momentu zatrudnienia K. W. poinformował go, iż podczas przewozów „brykietu” mogą następować opóźnienia samochodów, bo trzeba go rozładować. Miał w to nie wnikać, a W. mu to zrekompensuje poprzez spłatę rat leasingu. W. nie mówił co to za „brykiet”. Po tej rozmowie „na siłę” został mu wciśnięty P. K. (1), kiedy K. pojechał bez jego wiedzy do Niemiec. R. B. (1) podał, że odnośnie zatrzymania K. i K. w Niemczech wiedział tylko tyle, że oprócz legalnego towaru będzie ten „brykiet”. Jak zostali zatrzymani był pewny, że ten „brykiet” to papierosy. Jego rola była taka, aby dał zawsze trochę więcej czasu kierowcom, na rozładunek „brykietu” w Niemczech. W. za wyjątkiem przewozu tego „brykietu” nie korzystał z usług jego firmy transportowej. R. B. (1) wyjaśnił też, że w tym dniu kiedy zatrzymano K. i K. W. był w Niemczech, mówił mu, że przy rozładunku „brykietu” musi być osobiście. Później okazało się, że W. pilotował zestaw ciągnikowy, którym jechali K. i K..

R. B. (1) stwierdził, że w dalszym ciągu nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak posiadał o tym wszystkim wiedzę. Nie zgadzał się z tym, że przechowywał jakiegokolwiek papierosy, ale wiedział, że do przemytu wykorzystywane są jego auta oraz zatrudnione przez niego osoby. M. W. polecał mu zamawiać legalny ładunek w tym czasie jak pracował u niego K., a następnie transport ten był wykorzystywany do przewozu papierosów przez granicę. Podał, że w żaden sposób nie dokładał się do tych papierosów, nie wiedział, gdzie był dokonywany ich załadunek do samochodów użytkowanych przez jego firmę ani skąd pochodziły przemycane papierosy. Wydaje mu się, że tym wszystkim zajmował się W. i L.. Podał, że w dniu 1 kwietnia 2009 r. spotkał się z W. i L. w M., przekazał wówczas I. L. dokumenty do (...) w zamian za rozliczenie naczepy nr rej. (...), która została zatrzymana w Niemczech. W. miał wówczas do niego pretensje dotyczące zatrzymania w Niemczech ciągnika (...) i tej naczepy.

R. B. (1) podał, że 17.10.2008 r., po zatrzymaniu K. i K. w Niemczech, jechali m. (...) do Niemiec po odbiór ciągnika, razem z nimi jechał mężczyzna o pseudonimie (...). Na stacji (...) w S. spotkali się z I. L., który przekazał mu upoważnienie do dysponowania jego naczepą (...). Do Polski wracał m. (...), którym kierował (...). Za nimi jechał M. W., kierował ciągnikiem (...).

Odnośnie zatrzymania P. B. (1) i P. K. (1) w czerwcu 2008 r. R. B. (1) wyjaśnił, że domyślał się co jest przewożone pod legalnym ładunkiem tj. papierosy. P. B. (1) miał dołączyć do K. w P., przy załadunku towaru obecny był K.. Dowiedział się, że przed tym wyjazdem K. zaparkował zestaw ciężarowy przed swoim domem w K.. Naczepa była parkowana w G. na parkingu strzeżonym (...). Nie wiedział nic o skrytce w naczepie ani ile mogło do niej wchodzić papierosów, nigdy nie uczestniczył w załadunku papierosów do skrytki. Wyjaśnił też, że kaucje (poręcznie majątkowe) za P. B. (1) i P. K. (1), opłacił prawdopodobnie W. i L., po 10 000 zł za każdego. Podał, że jego brat P. B. (1) był wcześniej karany za przemyt papierosów w związku z transportem mebli z firmy (...) z K. (k. 4929-4938).

W kolejnych wyjaśnieniach stwierdził, iż bezpośrednio nie przyznaje się do zarzucanych czynów. Podał jednocześnie, iż domyślał się, że w transporcie mógł być przemyt od momentu zatrudnienia P. K. (1). Prawdopodobnie pieniądze na kaucję w wysokości 10 000 zł jego brat P. B. (1) pożyczył od I. L. (1) i nie oddał. Wyraził chęć dobrowolnego poddanie się karze (k. 4940-4943).

R. B. (1) wyjaśnił też, że za namową I. L. (1) pod koniec sierpnia 2008 r. polecił K. , aby pojechał zestawem ciągnik (...) wraz z naczepą typu plandeka (...) do miejscowości J. do K. N. (1) ps. (...) w związku z naprawą zestawu. Za naprawę miał zapłacić L. , później mieli się rozliczyć . W tym warsztacie naprawiana też była S. nr rej (...) z naczepą (...) (...), tym zestawem jeździł P. B. (1) i P. K. (1). Kiedy trzeba było zestaw naprawić dzwonił do L., a ten polecał (...), aby dokonał stosownych napraw. N. nie płacił N. pieniędzy za naprawy jego zestawów, nie dawał też kierowcom pieniędzy, aby zapłacili za te naprawy . Za naprawy płacił L. albo kierowca kiedy wracał z trasy. Nie posiadał wiedzy , czy skrytki w podłogach naczep (...) i (...) (...)były wykonywane w warsztacie N..

R. B. (1) wyjaśnił, że nie zna M. G. (1) , nigdy się z nim nie kontaktował osobiście. Umowę podnajmu naczepy (...) (...) wiosną 2007 r. (w marcu) przygotował w miejscu swojego zamieszkania w obecności M. W. który przekazał mu wszystkie dane potrzebne do sporządzenia tego dokumentu, w tym dowód rejestracyjny wystawiony na naczepę i jej właściciela M. G. (1), a następnie wydrukował, podpisał swoim imieniem i nazwiskiem oraz podbił pieczętką, Umowę tę w dwóch egzemplarzach zabrał W. i załatwił formalności związane z jej podpisaniem. Pieniądzy za podnajem nie przekazywał osobiście G. . Dwukrotnie dawał W. po 3 tysiące zł , aby przekazał je G.. Jest przekonany (na 99%) , że podpisy na tych umowach z (...)W. , a nie G.. Wcześniej w wyjaśnieniach podał inaczej, bo chciał chronić W..

R. B. (1) wyjaśnił odnośnie kursu do Niemiec w dniu 6.10.2008 r. , kiedy zostali zatrzymani Z. K. (1) i P. K. (1), że nie zapłacił kierowcom za ten kurs, jako pracodawca nie poczuwał się do zapłaty tych pieniędzy, M. W. zapłacił K. , dlatego, że ujawnione papierosy należały do niego.

Odnośnie naprawy jego zestawów w warsztacie N. podał, że byli umówieni z L. i W., że każdy może o tym zadecydować. Nie wie czy tam były wykonane skrytki . O tym, że jego firma jest wykorzystywana do działalności przemysłowej dowiedział się po zatrzymaniu jego brata w czerwcu 2008 r. , potwierdziło to zatrzymanie K. i K.. W. i L. płacili za tankowanie w jego samochodach , w ten sposób rozliczał się z L., W. robił to bez jego wiedzy, nie chciał, żeby robił mu jakieś trudności. Tego typu rozliczenia nie były związane z działalnością przemysłową , bo się tym nie zajmował , nie ma również takiej wiedzy odnośnie W. i L. ((...) - (...)).

Wyjaśnił, iż za współpracę z W. i L. uzyskał pomoc w spłacie rat leasingu na (...), a od czerwca 2008r. na V. (...). Opłaty OC za ciągnik (...) z reguły robił sam, ale W. i L. też się do tego dokładali. (k. 4429 - 4431, 4927 - 4939, 4940 - 4943, 5641 - 5646, 5656 - 5659, 7650)

Podczas konfrontacji z J. W. (1) (k. 7646) oraz I. L. (1) (k. 7641) R. B. (1) odmówił składania wyjaśnień. W wyjaśnieniach po przeprowadzonych konfrontacjach stwierdził, że podtrzymuje swoje dotychczasowe wyjaśnienia dotyczące L. i W. (k. 7659- 7660).

W postępowaniu sądowym R. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania jakichkolwiek wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Nie potwierdził odczytanych mu wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym, odwołał je, podając, że zostały na nim wymuszone (k. 8420, 9576v-9577).

Oskarżony P. B. (1) w postępowaniu przygotowawczym będąc wielokrotnie przesłuchiwany konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu – sześciokrotnego wywiezienia wewspółdziałaniu z innymi osobami papierosów z terytorium Polski do Niemiec.

W wyjaśnieniach złożonych w innym postępowaniu (RKS 192/08/JM prowadzonym przez Urząd Celny w G.) związanych z zatrzymaniem w dniu 16.06. 2008 r. jego i P. K. (1) tj. czynu, za który został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu rejonowego w Słubicach w sprawie VI Ks107/08 (na k. 6077, 6115-6117, 6172-6174) P. B. (1) nie wskazał na współdziałanie innych osób . Wówczas całą odpowiedzialność za zatrzymany przemyt papierosów wziął na siebie. Podał, że P. K. (1) nic o przewozie papierosów w tym dniu nie wiedział. Wyjaśnił, że papierosy nabył osobiście w G. od nieznanego L., papierosy przeładował z jego samochodu dostawczego do naczepy (...) (...), w której wcześniej zrobił skrytkę w podłodze. O tej skrytce jego brat nie wiedział. Po załadowaniu papierosów, klucze do ciągnika (...) przekazał P. K. (1), który następnie tym ciągnikiem oraz naczepą z ukrytymi w podłodze papierosami udał się do firmy w N.

po legalny towar . P. B. (1) wyjaśnił, że dojechał do P. K. (1) w K., zestawem ciężarowym do momentu zatrzymania w Ś. kierował K..

Wyjaśniając obszernie co do czynu zarzucanego w niniejszym postępowaniu P. B. (1) przedstawił, iż w marcu 2008r. zwolnił się z dotychczasowej pracy i zaczął pracować w firmie transportowej swojego brata R. B. (1), miało to już związek z przemysłem papierosów. Firma była zarejestrowana na jego brata, ale pracę zaproponował mu J. W. (1), którego znał od czasów szkolnych. Może brat - R. B. (1) - wiedział o papierosach , ale nie orientował się gdzie były ładowane i dokąd wożone. P. B. (1) wyjaśnił, iż W. zaproponował mu, że będzie przewoził papierosy w podłodze naczepy, za każdy taki kurs miał dostawać około 3000 zł. Został zatrudniony przez brata na umowę zlecenie. Na temat papierosów rozmawiał zawsze z W.. P. B. (1) wyjaśnił, że w sumie uczestniczył 7 razy w przewozie papierosów na zlecenie J. W. (1). Ostatni raz miało to miejsce w dniu 16 czerwca 2008r. kiedy został zatrzymany razem z P. K. (1). Za ten czyn został skazany.

Z dalszych wyjaśnień oskarżonego P. B. (4), iż przewóz papierosów do Niemiec trwał od kwietnia 2008r. Zlecał mu to J. W. (1) telefonicznie lub osobiście, mówił gdzie ma jechać po papierosy. Przeważnie jeździł sam do miejsca załadunku, dwa razy był z P. K. (1).

P. B. (1) wyjaśnił, iż I. L. (1) poznał , kiedy tankował S. na stacji paliw w I., L. przyjechał i zapłacił za tankowanie. I. L. (1) współpracował z J. W. (1). Wspólnie załatwiali papierosy do transportu, wspólnie organizowali przemysł. L. nigdy nie był przy załadunku papierosów, ale często płacił za paliwo przy tankowaniu w I. oraz odbierał pieniądze za papierosy, co wskazywało , iż wspólnie z W. organizują przemysł papierosów.

P. B. (1) podał, iż papierosy do samochodów były pakowane w K., P. oraz koło I.. Ostatni transport, ten z którym zostali zatrzymani, był pakowany w K. albo P.. Raz albo dwa razy były też pakowane w K.. W załadunku brał wtedy udział J. W. (1), razem z nim był mężczyzna o pseudonimie (...).W K. lub P. przy załadunku papierosów W. był na pewno raz, razem z P. K. (1).

Wyjaśnił, że cały czas jeździł tym samym zestawem, którym jechał jak został zatrzymany w dniu 16 czerwca 2008r. Naczepa była zarejestrowana na kogoś z O., a użytkował ją jego brat R. B. (1). W rzeczywistości była to naczepa W.. Naczepa miała przerobioną podłogę – była tam skrytka do umieszczania papierosów, do której wchodziło 2.400 sztang (24 000 paczek) papierosów jednorazowo. Do Niemiec woził tylko papierosy J. L..

P. B. (1) wyjaśnił, że w sytuacji kiedy papierosy były pakowane pod I., zadzwonił do niego I. L. (1). On kazał mu przyjechać naczepą we wskazane miejsce. Do miejsca załadunku jechał sam, natomiast do Niemiec jechał z nim R. Ł. (1), znajomy I. L. (1).

P. B. (1) wyjaśnił, że papierosy do Niemiec woził łącznie 7 razy – raz z R. Ł. (1) , dwa razy z P. K. (1), w tym raz kiedy zostali zatrzymani, pozostałe cztery razy jechał sam.

Papierosy w Niemczech były rozładowywane w dwóch miejscach koło B. i E.. Jak byli w Niemczech to W. i L. mówili w przybliżeniu, gdzie mają jechać, przekazywali też numer telefonu do osoby, która miała odebrać papierosy. Osoby te wskazywały, gdzie mają się zatrzymać. Najpierw był rozładowywany legalny towar, tj. chemia gospodarcza pakowana w N.. Osoby, które odbierały papierosy przekazywały mu pieniądze za papierosy, były to różne kwoty od 8.000 do 12.000 euro. Pieniądze po wymianie na złotówki, najczęściej oddawał I. L. (1) wracając z Niemiec, zdarzyło się , że pieniądze przekazywał też W.. Wyjaśnił, iż kontaktował się z J. W. (1) i I. L. (1) za pomocą telefonów, które od nich dostawał. Po tygodniu lub dwóch wyrzucał cały telefon.

P. B. (1) wyjaśnił, iż W. i L. organizowali przemysł papierosów, nie wie skąd były przywożone papierosy , oni też organizowali odbiorców w Niemczech.

Odnosnie zatrzymania z papierosami razem z P. K. (1) P. B. (1) wyjaśnił, iż wziął całą winę na siebie, ale udział mieli w tym taki sam, razem pakowali papierosy, razem je wieźli. P. K. (1) jest szwagrem J. W. (1).

P. B. (1) wyjaśnił, iż obawia się zarówno J. W. (1), jak i I. L. (1). Wyjaśnienia złożył, ponieważ po zatrzymaniu skończył z tym procederem, zaczął normalnie pracować, chciał rozliczyć z popełnionych czynów.

Podczas wizji lokalnej P. B. (1) wskazał posesję w (...) i w K. 32 oraz miejsce w K. na ul. (...), gdzie był dokonywany załadunek papierosów na zestaw ciężarowy, którego był kierowcą.

W dalszych wyjaśnieniach potwierdził, iż z P. K. (1) brał udział w dwóch przemytach, w tym jednym udaremnionym w dniu 16 czerwca 2008 r. Papierosy wtedy były ładowane w K. 32, gdzie był razem z P. K. (1), papierosy już tam były, przywiózł je samochodem dostawczym nieznany mężczyzna.

Pierwszy raz jak jechał z P. K. (1) papierosy były ładowane na posesji w P., papierosy ładowali we trzech, oskarżony, K. i jeszcze jedna osoba.

Podał, iż W. zawsze mówił mu, gdzie ma jechać po papierosy - do K., P. czy K., tam były one ładowane do naczepy. Z W. oraz I. L. (1) ustalał, gdzie ma te papierosy zawieźć do Niemiec. W. nie zawsze był obecny przy pakowaniu papierosów, był obecny raz lub dwa. Raz papierosy były ładowane koło I., wówczas L. skontaktował się z nim telefonicznie i kazał przyjechać do wskazanej miejscowości. Papierosy były pakowane na podwórku, gdzie znajdował się warsztat samochodowy przez nieznane mu osoby. L. nie był przy tym obecny. Papierosy te przewoził do Niemiec razem z R. Ł. (1). Nie wie kto wykonywał skrytkę w naczepie, w której były ukryte papierosy.

Z wyjaśnień P. B. (1) wynika, iż po zatrzymaniu w dniu 16 czerwca 2008 r. L. dał mu pieniądze w kwocie 10 000 zł na wpłatę poręczenia majątkowego. Pieniądzy tych mu nie oddał, pomimo, że mu zwrócono. W. w związku z tym groził mu telefonicznie.

Stwierdził też, że nikt go nie zmuszał ani nie nakłaniał do złożenia wyjaśnień obciążających L. i W., zrobił to dobrowolnie licząc na łagodniejsze potraktowanie.

(k. 6077, 6116, 6173 - 6174, 6708 - 6716, 7302 - 7303, 7313 - 7315, 7549)

Podczas konfrontacji z R. Ł. (1)(k. 7486-7488)P. B. (1) potwierdził, że we dwóch pojechali do Niemiec zestawem ciężarowym, w którym były ukryte papierosy ładowane w okolicach I., po czym skorzystał z prawa odmowy na dalsze pytania.

Podczas konfrontacji z P. K. (1) (k. 7548 - 7550) P. B. (1) potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia dotyczące udziału P. K. (1) w przewozie papierosów do Niemiec, podał, iż raz na pewno K. brał udział w załadunku papierów, wówczas, kiedy zostali zatrzymani, po czym skorzystał z prawa odmowy na dalsze pytania.

W wyjaśnieniach złożonych po konfrontacji z P. K. (1) P. B. (1) wyjaśnił, iż w pełni podtrzymuje swoje wcześniejsze wyjaśnienia, zaś różnice w treści tych wyjaśnień a składanych podczas konfrontacji były spowodowane bezpośrednią obecnością P. K. (1) i wynikały z obawy, że w późniejszym okresie czasu może coś zrobić jemu lub bliskim.

W toku postępowania sądowego P. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Nie podtrzymał wyjaśnień, jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym. (k. 8441v-8442). Stwierdził, że był namawiany do tych wyjaśnień przez Straż Graniczną, przez osobę przesłuchującą (k. 9577-9578).

Oskarżony R. Ł. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił jedynie, iż poza tym jednym przemytem, podczas którego został zatrzymany w dniu 11 września 2008r. w G. nie brał udziału w żadnym przemyśle. Z jego wyjaśnień wynika, że pracował w firmie (...) od marca do czerwca 2008 r., w tym okresie był dwa razy w Niemczech z P. B. (1). Jechali wówczas „chłodnią”, wsiadał w okolicach I. lub S.. Podał, że I. L. (1) to jego dobry znajomy, nie zna natomiast W..

Odmówił odpowiedzi na pytanie na czyje zlecenie przewoził papierosy, które zostały zatrzymane w dniu 11 września 2008 r. , twierdząc, że były jego. Podczas konfrontacji z P. B. (1) stwierdził, że nic nie wiedział o papierosach przewożonych w zestawie ciężarowym , gdy jeździł z B. do Niemiec.

W postępowaniu dotyczącym papierosów przewożonych w dniu 11 września 2008 r., kiedy to został zatrzymany , R. Ł. (1), początkowo podał, że nie wiedział, że w naczepie znajdowały się papierosy. Następnie przyznał się do zarzutu , podał, że w firmie w K. zostały załadowane tylko meble. Następnie udał się samochodem do miejscowości w pobliżu K., gdzie zostały doładowane papierosy. Zatrzymane papierosy stanowiły jego własność (k.373 - 380, 412 - 413, 7040 - 7043, 7486-7488, 8401).

Oskarżony P. K. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Ze złożonych przez niego wyjaśnień wynika, iż w firmie (...) pracował jako kierowca od maja 2008 r. Poznał tam P. B. (1) , z którym (do dnia 18 czerwca 2008 r.) miał trzy kursy do Niemiec.

W związku z zatrzymaniem w dniu 16 czerwca 2008 r. początkowo wyjaśnił, iż naczepę po przyjeździe z Niemiec zostawił w firmie (...) w N. , tam załadowano proszek, nie był obecny przy załadunku , w jego obecności założono plomby. Stamtąd ruszył w stronę Ś., po drodze w B. dosiadł się P. B. (1). W terminalu w Ś. funkcjonariusze SG znaleźli ukryte w naczepie papierosy , nie wie , jak się tam znalazły. W kolejnych wyjaśnieniach podał, że miał dwa kursy z B. do Niemiec, za drugim razem zostali zatrzymani. Przed tym zatrzymaniem 11 czerwca 2008 r. wrócił z Niemiec tym samym składem, (...) z naczepa (...) (...) naczepę pozostawił na bazie (...) w G. , a ciągnikiem pojechał do domu do K.. 15 czerwca 2008 r. pojechał do (...) po naczepę, a następnie udał się do N. do firmy (...) po załadunek. Po załadowaniu towaru i założeniu plomb udał się w drogę do Niemiec. Na parkingu w K. dosiadł się do niego P. B. (1). Przed Ś. zostali zatrzymani przez Straż Graniczną , następnie w naczepie ujawniono papierosy, o których nic nie wiedział.

Odnosnie zatrzymania w dniu 6.10.2008 r. na terenie Niemiec wyjaśnił, że przed tym zdarzeniem zadzwonił do niego R. B. (1) , zaproponował mu podjęcie pracy, miał jeździć razem z Z. K. (1). Zestaw ciężarowy był ładowany w N. Mazowieckiem przez Z. K. (1) . P. K. (1) podał, że dojechał tam pociągiem, dosiadł się do kabiny i dalej jechali razem do Niemiec kierując na zmianę do momentu zatrzymania przez niemieckie służby celne. Nie przekraczał granicy w żadnym innym pojeździe. Podczas jazdy nie kontaktował się z W., dzwonił do nich jedynie R. B. (1). Podczas postoju na parkingu zostali skontrolowani przez niemieckie służby celne, które ujawniły papierosy. Zostali zatrzymani , a po dwóch dniach zwolnieni. Nie pamięta , aby po zwolnieniu kontaktował się z R. B. (1). Nie wie nic na temat , aby w tym czasie do Niemiec jechał także W. , ani też , aby dał on K. telefon do kontaktów przestępczych. Podał, że we wrześniu lub października 2008 r. był w J., zaprowadził tam naczepę do naprawy na polecenie R. B. (1). W warsztacie u K. , K. N. (1), poznał I. L. (1) (wyjaśnienia z 15 listopada 2010 r.) Podał, że nigdy nie przekraczał granicy razem z W. jego samochodem osobowym.

W wyjaśnieniach złożonych w dniu 7.10.2008 r. po zatrzymaniu na terenie Niemiec podał, że zestaw był ładowany w N. w obecności Z. K.. On sam dojechał do N. i razem po tym pojechali do Niemiec , nie ma żadnego związku z ujawnionymi papierosami.

W kolejnych wyjaśnieniach P. K. (1) podobnie jak wcześniej – odnośnie zatrzymania w czerwcu 2008 r. samochodem podał, że wziął z parkingu w G. , załadował towar w N. M. się łożysko, na polecenie R. B. (1) udał się do K. , gdzie dokonano naprawy. Tam dojechał do niego P. B. (1)., razem pojechali w kierunku Niemiec, nic nie wiedział o papierosach ukrytych w naczepie , Po zwolnieniu B. powiedział mu, że były jego. W firmie (...) wyjeżdżał za granicę najwyżej trzy razy. We wrześniu 2008 r. zadzwonił do niego R. B. (1), żeby zaprowadził naczepę do warsztatu J., jechał zestawem (...) z naczepą plandeką. B. mu za to zapłacił. W. to kuzyn jego siostry , nie utrzymuje z nim kontaktów. I. L. (1) pierwszy raz zobaczył w J. jak z P. B. (5) jeździł tam na naprawy S. , był tam przed wrześniem 2008 r. może dwa razy. Nie wiedział o przemyśle papierosów przez B.. Podczas konfrontacji z Z. K. (1) skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień. W konfrontacji z P. B. (1) zaprzeczył, aby uczestniczył w załadunku papierosów.

(k. 5114 - 5118, 6080 - 6081, 6123 - 6124, 6180 - 6181, 6797 - 6802, 7070 - 7074, 8419v – 8420).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonych J. W. (1), I. L. (1), P. K. (1), P. B. (1), R. B. (1) i R. Ł. (1), w których nie przyznali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów nie zasługują na wiarę, jako sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Sąd dał natomiast wiarę obszernym wyjaśnieniom P. B. (1) złożonym w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując przy tym na udział pozostałych oskarżonych a także po części wyjaśnieniom R. B. (1), który choć konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu potwierdził po części okoliczności podawane w postępowaniu przygotowawczym przez P. B. (1) a także wskazał na inne, świadczące – w powiązaniu ze zgromadzonymi w sprawie dowodami (wskazanymi poniżej) - na udział jego oraz pozostałych oskarżonych i innych osób w dokonaniu zarzucanych im czynów.

W niniejszej sprawie ustalenia w zakresie czynów zarzucanych oskarżonym jako współdziałającym w przemyśle papierosów bez znaków skarbowych akcyzy można podzielić na dwie zasadnicze części. Pierwsza obejmuje zdarzenia mające miejsce w okresie od kwietnia 2008 r. do 15 czerwca 2008r., druga dotyczy ujawnionych i zatrzymanych czterech transportów papierosów w dniach 16 czerwca 2008 r., 11 września 2008 r., 6 października 2008 r. i 27-29 marca 2009 r. Odnośnie zatrzymanych transportów papierosów w dniu 16 czerwca 2008r., 11 września 2008r., 6 października 2008r. oraz 29 marca 2009r. fakt, iż papierosy były przewożone oraz ich ilość nie budzą wątpliwości, wynikają bowiem z protokołów przeszukania środków transportu, zatrzymania i oględzin rzeczy, zatrzymania kierowców zestawów ciężarowych, którymi dokonywany był przemyt. Natomiast istota postępowania sprowadza się w tym zakresie do ustalenia osób, które brały w nich udział (współsprawców).

Współsprawstwo jest zgodnie z treścią art. 18§1kk jedną z odmian sprawstwa. Współsprawstwo polega na zrealizowaniu ustawowych znamion czynu zabronionego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Konstrukcja ta pozwala na przypisanie odpowiedzialności każdemu ze współsprawców za to, co uczynili pozostali, jeżeli pozostawało to w ramach porozumienia. Jego zasadniczym elementem jest istniejące między współsprawcami porozumienie, obejmujące wspólną realizację ustawowych znamion czynu zabronionego. Każdy z nich odpowiada za wszystko to, co popełnili pozostali, jeżeli było to zgodne z porozumieniem. W szczególności współsprawstwo ma miejsce w sytuacji, w której żaden ze współsprawców sam nie realizuje wszystkich ustawowych znamion czynu zabronionego, a ich realizacja następuje dopiero w wyniku połączenia zachowań wszystkich współsprawców. Dla przyjęcia współsprawstwa nie jest zatem wymagane, aby każdy ze współdziałających osobiście realizował wszystkie znamiona przestępstwa, ale wystarczy, że podejmuje takie działania, które łącznie z działaniem innego uczestnika porozumienia zmierza do dokonania przestępstwa. Współdziałający nie muszą się ze sobą bezpośrednio kontaktować ani nawet znać, muszą jedynie mieć świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego, a więc zdawać sobie sprawę, że podejmowane czynności składają się na realizację wspólnie wykonywanej całości przedsięwzięcia.

Podstawą ustaleń w zakresie zdarzeń mających miejsce w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. są wyjaśnienia oskarżonego P. B. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym (począwszy od przesłuchania w dniu 4 listopada 2010r.) Oskarżony konsekwentnie w toku postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie przyznając się do winy składał szczegółowe wyjaśnienia wskazując na udział w procederze poszczególnych osób. Wyjaśnienia te podtrzymał także w konfrontacji z R. Ł. (1) i P. K. (1), natomiast podczas wizji lokalnej wskazał miejsca załadunku papierosów w K., P. i K.. Zmiana stanowiska oskarżonego na rozprawie, nieprzyznanie się do zarzucanego mu czynu i odwołanie wcześniejszych wyjaśnień nie może być uznane za skuteczne. Oskarżony nie wyjaśnił przyczyn zmiany stanowiska i „odwołania” wcześniejszych wyjaśnień, korzystając w tym zakresie z przysługującego mu prawa do odmowy wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

W ocenie Sądu postawa oskarżonego P. B. (1) na rozprawie może wynikać z przyjętej przez niego – na etapie postępowania sądowego- linii obrony zmierzającej do uwolnienia go do odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn. Może też wynikać z bezpośredniej obecności pozostałych oskarżonych i związaną z tym obawą zemsty z ich

strony. P. B. (1) już na etapie postępowania przygotowawczego podnosił, iż boi się J. W. (1) i I. L. (1), w związku z czym nie chciał składać obciążających ich wyjaśnień.

Jak wskazuje się w orzecznictwie sądowym, fakt odwołania lub zmiany wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym wcale nie świadczy sam przez się o ich nieprawdziwości, zwłaszcza zaś wtedy, gdy odwołujący nie potrafi w sposób przekonujący wytłumaczyć przyczyn złożenia odmiennych wyjaśnień, a sąd orzekający fakt ten rozważy i uzasadni, dlaczego przyczyny odwołania uznał za nieprzekonujące (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach, 2016.09.23 II AKa 290/16). Sam fakt zmiany wyjaśnień nie stwarza sytuacji, iż wcześniej złożone wyjaśnienia nie mogą stanowić podstawy do dokonania ustaleń faktycznych, a wiarą powinny być obdarzone dowody przeprowadzone na rozprawie. Przepisy procedury karnej nie narzucają żadnych dyrektyw, które nakazywałyby określone ustosunkowanie się do konkretnych dowodów i nie wprowadzają różnic co do wartości dowodowej poszczególnych dowodów - nie dają więc podstaw do założenia, jakoby wyjaśnienia (zeznania) złożone w postępowaniu przygotowawczym miały większą moc dowodową od składanych na rozprawie i vice versa.

Brak potwierdzenia przez oskarżonego P. B. (1) na rozprawie jego wcześniejszych wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego nie pozbawia tych wyjaśnień wiarygodności. Oskarżony w tych wyjaśnieniach w sposób jednoznaczny i konsekwentny podał okoliczności przemytu papierosów do Niemiec w okresie od kwietnia 2008r. do 16 czerwca 2008r., kiedy to został zatrzymany razem z P. K. (1). Z wyjaśnień tych wynika, iż organizatorami przemytu byli J. W. (1) i I. L. (1). W. zainicjował jego zatrudnienie w firmie brata w celu przemytu papierosów, zlecał mu przewóz papierosów, wskazywał miejsce ich załadunku, przekazywał telefon do kontaktu, płacił P. B. (1) wynagrodzenie za każdy transport, czasami odbierał pieniądze za papierosy. I. L. (1) płacił za tankowanie zestawu ciężarowego na stacji paliw, odbierał od P. B. (1) pieniądze otrzymane za papierosy od odbiorców w Niemczech, jeden raz zlecił mu przewóz papierosów wskazując miejsce załadunku w C.. W ten sposób oskarżony P. B. (1) będąc zatrudniony w firmie transportowej swojego brata R. B. (1) w R., jadąc do Niemiec z legalnym towarem (chemią gospodarczą) sześciokrotnie przewiózł papierosy marki J. L. do Niemiec w ilości każdorazowo po około 24.000 paczek, tyle bowiem mieściło się w skrytce przygotowanej na ten cel w naczepie (Sąd przyjął 23 990 paczek na podstawie transportu zatrzymanego w dniu 16 czerwca 2008 r. rozstrzygając w ten sposób wątpliwości na korzyść oskarżonych), przy czym raz jako drugi kierowca jechał z nim P. K. (1) i raz R. L. (1). Ostatnim – siódmym razem w dniu 16 czerwca 2008r., kiedy P. B. (1) został zatrzymany, jechał z nim P. K. (1).

W ocenie Sądu wyjaśnienia P. B. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym w niniejszej sprawie zasługują na wiarę jako konsekwentne, spójne, logiczne i szczegółowe. Oskarżony będąc świadomygrożącej mu odpowiedzialności karnej (był już skazany w związku z transportem papierosów w dniu 16.06.2008 r.) w tych wyjaśnieniach obciąża w pierwszej kolejności siebie wskazując na swoją rolę w popełnieniu przestępstwa i osiągnięte korzyści, stąd wyjaśnienia te należy uznać za szczere, a podaną przez oskarżonego przyczynę ich złożenia, wynikającą z chęci rozliczenia się z przeszłością, jako zasługującą na podzielenie. Trudno przy tym w świetle zasad logiki przyjąć, iż podane przez oskarżonego okoliczności zostały przez niego zmyślane a oskarżony bezpodstawnie obciąża siebie i pozostałe osoby wskazane, jako biorące udział w przestępczym procederze, zwłaszcza, że wyjaśnienia te są precyzyjne i zawierają szereg, potwierdzonych w toku postępowania, okoliczności. Żaden ze współoskarżonych nie wskazał okoliczności, które mogłyby być przyczyną złożenia przez P. B. (1) nieprawdziwych wyjaśnień obciążających wskazane przez niego osoby. Jednocześnie ilość przewożonych za każdym razem papierosów, sposób ich ukrycia, krótki czas transportu, w świetle zasad doświadczenia życiowego nie pozwala przyjąć, iż oskarżony P. B. (1) sam, bez zaangażowania innych osób, byłby w stanie zorganizować przemyt takiej ilości papierosów i umieścić je w zestawie ciężarowym, aby jednocześnie mógł odbywać się terminowy transport legalnego towaru.

Dowodem w postępowaniu karnym może być wszystko, co umożliwi wyrobienie sobie przekonania Sądu o winie lub niewinności oskarżonego, jeżeli zostanie przeprowadzone w trybie przewidzianym przez prawo procesowe. Dowodem takim może być także pomówienie.

W doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, że pomówienie współoskarżonego może być uznane za pełnowartościowy dowód wówczas, gdy w kontekście określonych ustaleń nie jest sprzeczne z innymi dowodami, a przede wszystkim

nie relacjonuje różnych wersji tego samego zdarzenia. Pomówienie, czyli obciążanie w złożonych wyjaśnieniach innej osoby odpowiedzialnością za przestępstwo, jest w ujęciu prawa karnego procesowego dowodem podlegającym swobodnej ocenie na równi z innymi dowodami. Pomówienie nie może być przy tym z góry traktowane z nieufnością, uznawane za dowód „niepełnowartościowy” i ograniczone do pojęcia fałszywego oskarżenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2006 r. II KK 29/05).

W orzecznictwie wypracowano standardy, którymi winna odznaczać się ocena dowodu z pomówienia, do których należy m.in. ocena czy są one, choćby w części, potwierdzone innymi dowodami, są spontaniczne, pochodzą od osoby bezstronnej czy też zainteresowanej obciążeniem pomówionego, są konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się wykluczające bądź inne niekonsekwencje, pomawiający sam siebie obciąża czy też tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością. (SA w K. II AKa 189/11, KZS 2012, z. 2, poz. 39; SA w K. II AKa 187/98, KZS 1998, z. 11, poz. 37; SA w P. II AKa 431/00, SA w K. II AKa 411/04).

Oceniając jako wiarygodne wyjaśnienia P. B. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym, w których obciąża nie tylko innych oskarżonych, ale także siebie, Sąd miał na względzie, iż okoliczności podane przez P. B. (1) znajdują po części potwierdzenie w wyjaśnieniach R. B. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym, z których wynika, iż prowadząc firmę transportową zatrudniał on kierowców wskazanych przez J. W. (1), organizował legalny transport we wskazanym przez W. czasie, aby umożliwić załadunek i przewóz papierosów, zatrudnieni u niego kierowcy wykonywali polecenia wydawane im przez J. W. (1) i na jego polecenie jeździli np. do J.. Potwierdził również, że J. W. (1) i I. L. (1) tankowali zestawy ciężarowe pracujące w jego firmie, każdy z nich mógł też podjąć decyzję w sprawie naprawy użytkowanych przez niego samochodów. R. B. (1) potwierdził także, iż pieniądze na poręczenie majątkowe w kwocie 10 000 zł jego brat otrzymał od W. lub L..

Dodać należy, iż analogiczne okoliczności wskazujące na J. W. (1) jako organizatora przemytu wynikają z zeznań Z. K. (1) - zatrudnienie w firmie (...) zaproponował mu W., od niego otrzymał telefon do kontaktów służbowych w czasie transportu, W. płacił za tankowanie zestawu na stacji paliw, zapłacił też K. za kurs do Niemiec. Dodatkowo wskazane przez P. B. (1) miejsce załadunku papierosów podczas kursu wykonywanego wspólnie z R. Ł. (1) w okresie od kwietnia 2008 r. do 15 czerwca 2008 r. - koło I., gdzie papierosy były pakowane na podwórku, na którym znajdował się warsztat samochodowy przez nieznaną mu osobę, gdzie przyjechał na polecenie I. L. (1), odpowiadają ustaleniom co do miejsca załadunku papierosów przy innych transportach (w dniach 26-29 marca 2009 r. oraz 11.09.2008 r.).

Dodatkowo na współdziałanie J. W. (1), I. L. (1) oraz R. B. (1) w organizacji przewozu papierosów w inkryminowanym okresie przy wykorzystaniu działalności firmy transportowej tego ostatniego wskazują wzajemne powiązania pomiędzy wymienionymi oskarżonymi wynikające z faktu użytkowania zestawu ciężarowego, którym były przemywane papierosy. Ciągnik siodłowy (...) stanowił własność I. L. (1), natomiast naczepa typu chłodnia (...) faktycznie należała do J. W. (1). W ocenie Sądu w użytkowaniu tych pojazdów R. B. (1) był całkowicie zależny od L. i W., o czym świadczy chociażby fakt, iż to L. i W. polecali kierowcom zatrudnianym przez R. B. (1) przejazd zestawami ciężarowymi do J. w celu naprawy pojazdów (lub też dokonywania przeróbek mających na celu wykonanie skrytek do przemytu papierosów, jak to miało miejsce na początku października 2008 r. w naczepie (...)). Ponadto I. L. (1) płacił za naprawy pojazdów użytkowanych przez R. B. (1). Trudno jest też racjonalnie wytłumaczyć –inaczej niż przy uwzględnieniu współdziałania oskarżonych - fakt dokonywania napraw zestawów ciężarowych użytkowanych przez B. właśnie w J., oddalonym od R. o ponad 300 kilometrów (czas przejazdu około 5 godzin), co pociąga za sobą dodatkowe, niemałe, koszty przejazdu.

Powyższe okoliczności potwierdza także relacja K. N. (1) (pseudonim (...)) zamieszkałego w J. przy ul. (...), w części w jakiej Sąd zeznaniom tego świadka dał wiarę. Z zeznań K. N. (1) wynika w szczególności, że na jego posesji w J. gdzie znajdował się jego warsztat mechaniczny latem 2008 r. i w późniejszym okresie parkowane były pojazdy należące do I. L. (1). Latem 2008 r. stał na jego placu zestaw L. S. koloru białego o nr rej (...) z naczepą chłodnią o nr rej (...). W różnym okresie stały tam też ciągnik siodłowy marki (...) o nr rej (...) i dwie naczepy o nr rej (...). W pojazdach tych dokonywał napraw na polecenie I. L. (1). Pojazdy były przyprawdane przez różnych kierowców - P. B. (1) czy P. K.

(1), którzy zostawiali zestawy na placu u N., po czym odwoził ich swoim samochodem I. L. (1). P. B. (1) przyjeżdżał S. o nr rej (...) i naczepą chłodnią (...). P. K. (1) przyjeżdżał S. o nr rej (...) oraz ciągnikiem (...) nr rej. (...). R. Ł. (1), mieszkaniec J., przyjeżdżał po ciągnik (...) nr rej (...) i naczepę (...), zawsze przedtem dzwonił do niego I. L. i informował go o tym. K. N. (1) podał, że w samochodach I. L. (1) dokonywał napraw i usuwał drobne usterki. Najpierw dzwonił L., że coś trzeba zrobić, a później przyjeżdżał z takim samochodem. Bywało, że naprawa trwała krótko i dalej kierowcy jechali w trasę, a bywało tak, że ciągnik musiał zostać na parę dni. Za wszystkie naprawy płacił I. L. (1). Świadek podał numery telefonów do I. L. (1) : (...) i (...) M. W.(...)znajomego I. M. W., pseudonim (...), był u niego w warsztacie cztery razy, za każdym razem w towarzystwie (...). W. poznał latem 2008r., kiedy przyjechał razem z I. L. (1), zostawili wówczas do naprawy ciągnik (...) o nr rej. (...), za naprawę płacił I. L. (1). Z zeznań tych nie wynika, aby w sprawie dokonywanych napraw w w/w pojazdach N. kontaktowali się z R. B. (1).

Powyższe relacje K. N. (1) potwierdzają dokonane w sprawie ustalenia w zakresie, w jakim wskazują na współdziałanie I. L. (1) z J. W. (1), P. K. (1) i P. B. (1) a także pośrednio z R. B. (1). Zeznania te są zbieżne z wiarygodną relacją P. B. (1) dotyczącą okresu od kwietnia 2008 r do 16 czerwca 2008 r. oraz R. B. (1) dotyczącą dokonywania napraw w użytkowanych przez jego firmę transportową pojazdach w J., uiszczania opłat za te naprawy przez I. L. (1), polecenia zatrudnionym przez niego kierowcom przez L. i W. przejazdu do J..

Zeznania K. N. (1),co do przechowywania na jego posesji pojazdów I. L. (1),potwierdzają także ustalenia wynikające z zeznań W. Ż. (1)(k. 3975- 3977) dotyczących czynności obserwacji potwierdzonych materiałem zdjęciowym (k. 3892-3893)Ze wskazanych dowodów wynika, iż w dniach 27 – 28 sierpnia 2008 r. P. K. (1) ciągnikiem (...) (...) z firmy (...) z K. (wcześniej w dniu 12 sierpnia 2008 r. ciągnik został tam pozostawiony przez kierującego nim P. K. (1), który przyjechał nim z R. , jednocześnie z J. W. (1) poruszającym się O. (...)) udał się do R. na stację obsługi pojazdów, podpiął naczepę o numerze rejestracyjnym (...), a następnie pojechał do J.. W J. pojazd został postawiony na posesji J. przy ul . (...), wyglądającej na warsztat mechaniczny. Na tej samej posesji znajdowała się także (...) (...) (która została zatrzymana w Ś.), wolnostojące naczepy typu chłodnia w tym jedna o numerze (...) (została następnie zatrzymana w Niemczech) . Na posesji był P. K. (1) i inne osoby. W tym samym czasie w miejscowości C., znajdującej się około 5 kilometrów od J., na terenie firmy (...) stał samochód O. (...) nr rej (...). Z prowadzonej w tym czasie kontroli operacyjnej telefonów W. wynikało, że P. K. (1) O. (...) ma wrócić do K. , samochód ten pozostawił wcześniej M. W..

W tym miejscu wskazać należy, iż ustalenie faktu w postępowaniu dowodowym może być dokonane nie tylko wprost na podstawie treści dowodu wskazującej na zaistnienie danego faktu , lecz może być wynikiem wnioskowania o wysokim prawdopodobieństwie zaistnienia określonego faktu ze względu na jego powiązanie z innym, udowodnionym faktem (domniemanie). Ustalaniu faktów mogą służyć domniemania faktyczne odwołujące się do związków przyczynowych lub znanych z doświadczenia. W danej sytuacji fakt domniemywany musi wynikać niewątpliwie z faktów ustalonych, wyłączając jednocześnie inne wyjaśnienie ustalonych okoliczności. Udowodnienie istnienia powiązanych ze sobą faktów może stanowić przesłankę uzasadnionego w świetle wiedzy i doświadczenia życiowego wnioskowania o istnieniu innych faktów. Zwrócił na to uwagę SądNajwyższy (wyrok z dnia z dnia 4 października 1973 r. III KR 243/73), stwierdzając „ Ustalenia faktyczne nie zawsze muszą bezpośrednio wynikać z konkretnych dowodów. Mogą one także wypływać z nieodpartej logiki sytuacji stwierdzonej konkretnymi dowodami, jeżeli owa sytuacja jest tego rodzaju, że stanowi oczywistą przesłankę, na której podstawie doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, iż dane okoliczności faktyczne istotnie wystąpiły.”

Podany przez P. B. (1) schemat działania (organizacji)przewozu papierosów do Niemiec w okresie od kwietnia 2008 r. do 15 czerwca 2008 r. znajduje potwierdzenie w okolicznościach transportu w dniu 16 czerwca 2008 r.

Podstawą ustaleń dotyczących organizacji i przebiegu transportu papierosów w dniu 16 czerwca 2008 r. są przede wszystkim wyjaśnienia P. B. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym w niniejszej sprawie oraz zeznania świadka W. Ż. (1) (k. 3972- 3976)wraz z dokumentacjądotyczącą realizacji czynności operacyjno rozpoznawczych w tym niejawnego nadzorowania przemieszczania przedmiotów przestępstwa przeprowadzonych wobec J. W. (1) w okresie od 12 czerwca 2008 r. do 16 czerwca 2016 r. do sprawy o kryptonimie (...) nr ewid. (...).

Z wyjaśnień P. B. (1) wynika, iż organizacja transportu papierosów w dniu 16 czerwca 2008 r. była analogiczna jak w innych transportach w okresie od kwietnia do 15 czerwca 2008 r. Papierosy wtedy były ładowane w K., a w załadunku papierosów brał udział P. K. (1) oraz J. W. (1). Z wyjaśnień złożonych przez P. B. (1) w postępowaniu w sprawie RKS 192/08/JM Urzędu Celnego w G., w zakresie w jakim Sąd dał im wiarę wynika, iż po załadunku papierosów klucze do ciągnika (...) posiadał P. K. (1), który następnie tym ciągnikiem oraz naczepą z ukrytymi w podłodze papierosami udał się do firmy w N. po legalny towar. P. B. (1) dojechał do K. w K.. Zestawem ciężarowym do momentu zatrzymania w Ś. kierował K.. Wskazane wyjaśnienia zasługują na wiarę, albowiem znajdują potwierdzenie w zeznaniach W. Ż. (1) oraz dokumentach sporządzonych w związku z zatrzymaniem przez (...) po części także w wyjaśnieniach Piotra K., co do trasy przejazdu zestawu ciężarowego, uznanymi w tej części za wiarygodne.

Z zeznań Wojciecha Żuka (k. 3972- 3976) uwzględniających treść komunikatów z obserwacji przeprowadzonych w dniu 12-14 czerwca 2008 r. oraz 15-16 czerwca 2008 r. wynika, iż funkcjonariusze wydziału operacyjnego W- (...) w K. prowadzili obserwację zestawu (...) z naczepą o numerze (...) (...). Obserwowany zestaw w nocy 13 czerwca 2008 r. zauważony w miejscowości S. udał się do E., gdzie przerwano obserwację godz. 2:56 w celu uniknięcia dekonspiracji. O. 4:45 obserwację podjęto na trasie O. – E.. Według świadka nie można wykluczyć, iż w tym czasie kiedy nie było obserwacji, mógł nastąpić załadunek papierosów (co jest zgodne z wyjaśnieniami P. B. (1)). Następnie zestaw ciężarowy zaparkował na parkingu (...) w G. o godz. 5:55. W pojeździe znajdowały się 2 osoby. Ciągnik siodłowy S. odjechał bez naczepy, został później zlokalizowany na posesji w K. należącej do P. K. (1). W czasie postoju naczepy na parkingu w G. 14 czerwca 2008 r. przyjechał tam czerwonym samochodem F. (...) P. K. (1), który spuszczał paliwo z agregatu chłodniczego naczepy. W dniu 15 czerwca 2008 o godzinie 20:25 r. (...) z naczepą (...) (...) kierowana przez P. K. (1) wyjechała z G., udała się do N. do firmy (...). P. K. (1) wyjechał z tej firmy o godz. 3 rano 16 czerwca 2008 r. udał się do miejscowości K.. Tam samochód wjechał na teren Gminnej Spółdzielni (...) do garażu, skąd wyjechał o godz. 19.05., przy czym w kabinie były dwie osoby. Samochód pojechał w kierunku Ś., gdzie P. K. (1) i P. B. (1) zostali zatrzymani o godz. 23:20. Zeznania te znajdują potwierdzenie w dokumentacji zdjęciowej wykonanej podczas obserwacji (k. 3859-3863).

W. Ż. (1), funkcjonariusz wydziału operacyjnego (...) w K., wyznaczony jako koordynator realizowanych działań w tej sprawie, w sposób spójny, konsekwentny i szczegółowy przedstawił przebieg czynności operacyjno – rozpoznawczych w niniejszej sprawie. Wyjaśnił, iż czynności obserwowania i rejestrowania zdarzeń na drogach były każdorazowo podejmowane na podstawie zarządzenia komendanta, równoległe była przy tym prowadzona kontrola operacyjna. Z kontrolowanych rozmów wynikało, że będą przewożone papierosy. Na ich podstawie wnioskował podjęcie dalszych czynności. W. Ż. (1), jak wynika z jego zeznań, bezpośrednio nie uczestniczył w czynnościach obserwacji, jednak był na bieżąco informowany przez funkcjonariuszy operacyjnych o wszystkich czynnościach. Obserwowane tiry były monitorowane do granicy i zatrzymane, wówczas informacje o przemyśle papierosów się potwierdzały. Wyjaśnił, iż sprawowany przez niego nadzór polegał na tym, że miał łączność telefoniczną z funkcjonariuszami dokonującymi obserwacji, od nich wiedział na bieżąco co się dzieje. Od funkcjonariuszy wychodziła informacja, że dany samochód należy zatrzymać, informację tę przekazywał dalej do funkcjonariuszy odpowiednich oddziałów. Informacje podawane przez funkcjonariuszy na bieżąco się potwierdzały - kiedy przekazywał, aby zatrzymać dany samochód, znajdował się on w miejscu, który wynikał z informacji przekazywanych przez prowadzących obserwację funkcjonariuszy. Jednocześnie, kiedy jechały transporty papierosów, to na bieżąco były odsłuchiwane kontrolowane rozmowy, był na bieżąco informowany o ich treści, z treści tych rozmów wnioskowali czy realizowany jest nielegalny transport. Hipotezy się sprawdzały, bo wytypowane transporty z papierosami były zatrzymane.

W. Ż. (1) wyjaśnił, że pisemne komunikaty z obserwacji otrzymywał po kilku dniach, sporządzali je funkcjonariusze biorący bezpośredni udział w czynnościach, podpisywane były przez ich przełożonych. Komunikaty potwierdzały to, co relacjonowali mu funkcjonariusze na bieżąco w czasie prowadzenia obserwacji, nie miał zastrzeżeń do ich treści. Świadek wyjaśnił, iż w postępowaniu przygotowawczym składał zeznania na podstawie swojej wiedzy operacyjnej uzyskanej z nagrań, z tego co relacjonowali mu funkcjonariusze, zdjęć z obserwacji oraz na podstawie okazywanych mu w trakcie przesłuchania komunikatów, uznając je za zgodne z prawdą, wcześniej znał ich treść. Pamiętał wówczas dużo okoliczności, jednak, nie pamiętał dokładnie godzin, nazw miejscowości, nr rejestracyjnych pojazdów.

W ocenie Sądu zeznania świadka W. Ż. (1) w pełni zasługują na wiarę jako konsekwentne, spójne, logiczne, znajdujące potwierdzenie w innych dowodach. Świadek posiadającą wiedzę w tej sprawie uzyskał w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi, a sposób uzyskania tej wiedzy szczegółowo i wyczerpująco wyjaśnił. Jego zeznania znajdują potwierdzenie w protokołach z odtworzenia rozmów telefonicznych. Oczywistym jest przy tym, iż wiedza świadka w pierwszej kolejności wynikała z relacji funkcjonariuszy bezpośrednio wykonujących czynności operacyjne - obserwację i kontrolę rozmów. W. Ż. (1), jako koordynator łączył tę wiedzę i podejmował decyzję co do dalszych czynności, w tym w szczególności co do przekazania informacji o transporcie papierosów do innego oddziału, celem jego zatrzymania. Dopiero później, po zakończeniu czynności, mógł otrzymać komunikaty z obserwacji i zapoznać się z ich treścią. Jak wskazał komunikaty te były zgodne z podejmowanymi na bieżąco czynnościami. Za przekonujące należy uznać twierdzenia świadka, iż składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym przede wszystkim opierał się na swojej wiedzy operacyjnej, zaś szczegóły jak godziny, nr telefonów, czy nr rejestracyjne pojazdów podawał na podstawie okazywanych mu komunikatów. Wskazać należy, iż świadek będąc przesłuchany na rozprawie (po 5 czy 8 latach od tych zdarzeń) w dalszym ciągu pamiętał szereg szczegółów dotyczących zatrzymanych transportów papierosów i wykonywanych w związku z tym czynności operacyjnych.

Wskazać przy tym należy, iż zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej w brzmieniu obowiązującym w czasie przedmiotowych zdarzeń (art. 9g) w przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego, Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej, za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej, przekazuje prokuratorowi okręgowemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania karnego. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się przepis art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego. W wydanym na podstawie delegacji ustawowej Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie przeprowadzenia i dokumentowania przez Straż Graniczną czynności operacyjno-rozpoznawczych, niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa określone zostały wymogi co do sposobu przeprowadzania i dokumentowania wskazanych czynności przy uwzględnieniu potrzeb zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

W ocenie Sądu wskazane wyżej czynności operacyjno-rozpoznawcze w niniejszej sprawie zostały przeprowadzone i udokumentowane zgodnie z wymogami określonymi w w/w ustawie kompetencyjnej oraz przywołanym rozporządzeniu, co w pełni uzasadnia zastosowanie przepisu art. 393 § 1 zdanie pierwsze kpkw odniesieniu do zebranych w nich materiałów.

W literaturze przedmiotu („Czynności operacyjno-rozpoznawcze i możliwość wykorzystania ich rezultatów w postępowaniu karnym”, Z. N., Kwartalnik Krajowej Szkoły Sadownictwa i Prokuratury zeszyt 3(9)/2013) wskazuje się, iż zasadniczą formą dokumentowania czynności operacyjno-rozpoznawczych jest notatka sporządzona przez funkcjonariusza prowadzącego sprawę operacyjną. Notatki sporządzane na podstawie przepisów ustaw kompetencyjnych mogą być odczytywane na rozprawie w trybie art. 393 § 1 KPK, przy czym stosuje się w tym zakresie ograniczenia wynikające z Kodeksu postępowania karnego. Notatka przy tym dowodzi co najwyżej tego, że sporządził ją określony funkcjonariusz, który podał w niej określone informacje. Nie przesądza natomiast o tym, że opisane w niej zdarzenia w rzeczywistości miały miejsce, i w takim znaczeniu nie może stanowić podstawy do dokonywania ustaleń faktycznych związanych z rozpoznawanym czynem, a jedynie może być komunikatem o istnieniu określonego źródła dowodowego. To z kolei stwarza możliwość przesłuchania w charakterze świadka autora notatki lub osoby w niej wskazanej. W zakresie dokumentowania czynności obserwacji - praktyka organów ścigania zna przypadki bezpośredniego przenoszenia informacji uzyskanej w wyniku obserwacji do procesu karnego. Może się to odbyć w trybie przeniesienia tzw. komunikatów z obserwacji do akt sprawy karnej, jednak tryb ten w praktyce występuje bardzo rzadko i wymaga zachowania procedury, o której mowa w ustawach kompetencyjnych. Innym sposobem procesowej waloryzacji omawianych ustaleń może być przesłuchanie w charakterze świadków funkcjonariuszy dokonujących obserwacji po uprzednim zwolnieniu ich z obowiązku zachowania tajemnicy służbowej lub państwowej. W takim wypadku należy mieć na uwadze fakt, że ujawnienie w toku postępowania karnego

wizerunku funkcjonariuszy zajmujących się obserwacją, szczególnie realizujących swoje obowiązki w wydziałach techniki operacyjnej, może wywołać dalekosiężne konsekwencje przyczyniające się do poważnych ograniczeń w ich dalszej pracy. Tak więc w praktyce śledczej sięganie po tego rodzaju czynność procesową powinno następować jedynie w przypadku stwierdzenia absolutnej niezbędności uzyskania dowodu ze spostrzeżeń obserwatora. Ustalenia płynące z obserwacji, przy odpowiednim podejściu organów ścigania, mogą zostać przeniesione do procesu w sposób pośredni.

Podzielając powyższe zapatrywania, jako znajdujące oparcie w przepisach proceduralnych, należy uznać przesłuchanie W. Ż. (1) na okoliczności dotyczące podejmowanych w sprawie czynności operacyjno-rozpoznawczych w tym czynności obserwacji przy jednoczesnym okazaniu mu komunikatów z tych czynności za zasadne i prawidłowe.

Wskazać należy, iż przepisy nie wymagają sporządzenia protokołu z czynności obserwacji. Zgodnie z treścią art. 143 § 2 zdanie drugie w przypadku, gdy ustawa nie wymaga udokumentowania czynności protokołem i potrzeby takiej nie widzi również przeprowadzający tę czynność, można ograniczyć się do sporządzenia notatki urzędowej. Powinna ona zawierać co najmniej informację o osobie przeprowadzającej czynność, jej rodzaju, czasie i miejscu jej przeprowadzenia oraz o osobach obecnych podczas czynności. Przepis § 1 art. 143 k.p.k nie wymaga sporządzenia protokołu z czynności obserwowania, takiego wymogu nie przewidywał przepis szczególny. Potrzeby dokumentowania w tej formie czynności obserwacji nie widzieli też funkcjonariusze ją przeprowadzający. Powyższe nie oznacza, że w ten sposób wadliwie zebrano i utrwalono materiał dowodowy. W tej sprawie czynności obserwacji zostały potwierdzone dokumentacją fotograficzną oraz zeznaniami koordynatora działań W. Ż. (1).

Nie podważa prawidłowości i wiarygodności ustaleń wynikających z podejmowanych w niniejszej sprawie czynności obserwacji fakt, iż treść sporządzanych z obserwacji komunikatów, nie była weryfikowana przez przełożonych.

Z zeznań świadka Romana L., pełniącego obowiązki naczelnika wydziału operacyjno – śledczego (...) w K. czasie wykonywania czynności w niniejszej sprawie, wynika, iż komunikaty z obserwacji nie były „weryfikowane”. Przepisy nie wymagały, aby dokonywał weryfikacji tych komunikatów, nie było też podstaw do sprawdzania funkcjonariuszy prowadzących obserwację, nie było sygnałów podważających rzetelność wykonywanych czynności czy prawdziwość podawanych informacji. R. L. (2), jak podał, bezpośrednio w czynnościach obserwacji nie uczestniczył. Świadek szczegółowo przedstawił kolejność czynności w związku z przeprowadzaniem obserwacji. Pierwszą czynnością był wniosek o obserwację, który po zaopiniowaniu i zatwierdzeniu przez komendanta, był przekazywany do realizacji. Wyznaczano grupę funkcjonariuszy do prowadzenia obserwacji, którzy wyjeżdżali i dokonywali poleconych czynności. Potem na podstawie spostrzeżeń funkcjonariuszy sporządzany był w formie pisemnej komunikat z obserwacji przez osobę, która brała udział lub kierowała czynnościami tych funkcjonariuszy. Do tego mogły być załączone zdjęcia wykonane w trakcie obserwacji. Komunikat był włączany do dokumentacji operacyjnej i w zależności od wartości dowodowej materiału, który oceniał prowadzący, był albo niszczone, albo przekazywany celem włączenia do procedury karnej. Z treści komunikatu powinno wynikać, w jaki sposób uzyskano informacje, jeśli zostały zrobione zdjęcia były załączone do komunikatu, jeśli nie było możliwości zrobienia zdjęć, zapisano to, co stwierdzono naocznie. R. L. (2) podał, że mógł podpisywać komunikaty jako kierownik komórki organizacyjnej, aby nie ujawnić danych osób bezpośrednio uczestniczących w tych czynnościach. W tej sprawie wnioskował o przeprowadzenie obserwacji, w związku z tym wyznaczył konkretne osoby do przeprowadzonych czynności. Podpisywał też notatki sporządzane przez funkcjonariusza operacyjnego. Świadek wskazał na brak podstaw do uznania, że ktoś przekazuje niewiarygodnie informacje, zakłada się, że funkcjonariusz przynosi materiał rzetelny i prawdziwy. Gdyby były podstawy, że dana czynność została wykonana nierzetelnie, wówczas sprawdzanoby pracę funkcjonariuszy.

Świadek M. S., funkcjonariusz (...) w K., pełnił obowiązki kierownika sekcji techniki operacyjnej wydziału operacyjno śledczego, wykonywał czynności pomiędzy grudniem 2008 r. a 12.03.2009 r. Jak zeznał do niego trafiały zarejestrowane nagrania z kontroli operacyjnej, przeglądu treści zawartych na plikach dokonywał pracownik operacyjny, jeśli zakwalifikował te treści do utrwalenia, wtedy trafiały do jego sekcji i były przepisywane. Jego zadaniem było zorganizować pracę w zakresie odsłuchania rozmów, zapisania nagrań z plików dźwiękowych, wykonywali to pracownicy sekcji, którzy podpisywali dokument kryptonimem cyfrowym, świadek jako przełożony podpisywał te dokumenty potwierdzając wykonanie pracy. Nie miał obowiązku weryfikowania plików dźwiękowych.

Pracownicy z podległej mu sekcji brali udział w obserwacji, mogli być kierowcami, utrzymywać obraz i dźwięk. Z przeprowadzonych czynności sporządzali notatkę, natomiast on potwierdzał, że dany pracownik sporządził dokument. Następnie trafiały do bezpośrednich przełożonych. Te osoby, które brały udział w obserwacji, sporządzały komunikaty, biorąc odpowiedzialność za ich treść. Świadek podał, że podpisując komunikat z obserwacji potwierdzał, że wykonał go funkcjonariusz o określonym kryptonimie w określonej dacie. Co do treści dokumentu, nie był upoważniony do jego weryfikacji, porównywania z innymi faktami.

Zeznania świadków R. L. (1) i M. S. generalnie zasługują na wiarę, przy czym, w ocenie Sądu, z uwagi na upływ czasu świadkowie mogą nie pamiętać szczegółów podejmowanych w sprawie czynności, w szczególności M. S. faktu podpisywania komunikatów. Nie budzi wątpliwości, iż świadkowie osobiście nie wykonywali czynności obserwacji w niniejszej sprawie, nie dokonywali też „weryfikacji” treści sporządzanych komunikatów. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania tych zeznań, świadkowie przedstawili, jakie czynności wykonywali w związku z pełnionymi stanowiskami, zeznania te znajdują potwierdzenie w sporządzonych dokumentach, są przy tym spójne i logiczne. Jednocześnie świadkowie wyrazili przekonanie, iż komunikaty z obserwacji były weryfikowane przez inne osoby, przy czym nie posiadali wiedzy przez kogo.

W ocenie Sądu te twierdzenia świadków dotyczące „weryfikacji” treści komunikatów wynikają bardziej z przypuszczeń świadków, jak też różnego rozumienia zakresu tej weryfikacji. Z zeznań świadków wynika, iż odpowiedzialność za treść komunikatów brały sporządzające je osoby, których kryptonimy znajdowały się pod treścią dokumentów. Świadkowie podpisując taki komunikat, nie mieli obowiązku weryfikowania zawartych w nim treści, potwierdzali sporządzenie dokumentu przez określoną kryptonimem osobę, której dane nie podlegały ujawnieniu. Jednocześnie jak wskazał R. L. (1), ani przepisy nie wymagały weryfikacji treści komunikatów, ani też okoliczności faktyczne, albowiem brak było okoliczności wskazujących, że sporządzane komunikaty mogłyby być nierzetelne. Powyższe zeznania pozwalają stwierdzić, iż treść komunikatów nie była weryfikowana w tym sensie, że konkretna osoba, przełożony, sprawdzał wykonywanie czynności przez funkcjonariuszy z wyznaczonej grupy operacyjnej, a następnie zgodność tych czynności z zapisami w komunikatach. Brak tak rozumianej „weryfikacji” w żaden sposób nie przekreśla wartości dowodowej sporządzonych w niniejszej sprawie materiałów dokumentujących czynności obserwacji, zwłaszcza, że ich treść – jak wynika z zeznań W. Ż. (1) – odzwierciedla podejmowane na bieżąco czynności, które kończyły się każdorazowo zatrzymaniem obserwowanych pojazdów i ujawnieniem w nich nielegalnego transportu papierosów.

Sąd podzielił opinię z zakresu badania tarcz tachografów na nazwisko P. K. (1) z dnia 15-16.06.2008r., 16.06.2008r. i 16 - 17.06.2008r. i P. B. (1) z dnia 16.06.2008r. (k. 6303-6324) jako zgodną z wymogami kpk uznając, iż zawarte w niej wnioski mają drugorzędne znaczenie.

Odnosnie zdarzenia z dnia 11 września 2008r. oskarżony R. Ł. (1) – kierujący zestawem ciężarowym S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) (...), w którym po zatrzymaniu ujawniono 48 960 paczek papierosów marki (...), poniósł odpowiedzialność karną za ten czyn. Został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 25 marca 2009r. sygn. akt VIII Ks 29/09 (k.1390) Ryszard Łętowski składając wyjaśnienia w tym postępowaniu początkowo stwierdził, iż nie wiedział, że w kierowanym przez niego zestawie znajdują się papierosy, ostatecznie zmienił wyjaśnienia, przyznał się do winy, podając, iż papierosy stanowiły jego własność, zostały umieszczone w naczepie w okolicach K. już po załadowaniu legalnego towaru. Podobnie wyjaśniał w niniejszym postępowaniu, twierdząc, iż papierosy stanowiły jego własność, jednocześnie odmówił odpowiedzi na pytania, na czyje zlecenie przewoził papierosy zatrzymane w G. Stwierdził, że nie zna J. W. (1).

Wyjaśnienia te nie zasługują na wiarę jako niespójne i sprzeczne ze zgromadzonymi w sprawie dowodami w tym treścią zarejestrowanych rozmów oraz zeznaniami W. Ż. (1) w zakresie dotyczącym obserwacji przeprowadzonej w dniach 10-11 września 2008 r. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia R. Ł. (1) złożone w dniu 11 września 2008 r. (k. 373-380) w części dotyczącej daty jego zatrudnienia oraz przebiegu zdarzeń od momentu przejścia zestawu ciężarowego od E. J. w późnych godzinach wieczornych 9 września 2008 r. do momentu odprawy w Urzędzie Celnym w K. w dniu 10 września 2008 r., albowiem w tym zakresie są zbieżne z zeznaniami E. J., brak jest podstaw do kwestionowania treści tych wyjaśnień.

Sąd nie kwestionował również zeznań świadków E. i K. J.. Jak wynika z ich relacji R. Ł. (1) w dniu 9 września 2008r. został zatrudniony w firmie Przedsiębiorstwo (...) w G. E. J. jako kierowca. Sam zgłosił się w sprawie zatrudnienia, akceptował wszystkie zaproponowane mu warunki. Miał jechać z transportem mebli do Norwegii. Załadunek mebli odbywał się w K. w firmie (...). Zlecenie to załatwił im M. R. z G. (znany jako (...)). On zamawiał towar. Powiedział, że wszystko jest załatwione, wystarczy tylko jechać do K. po towar. R. Ł. (1) pojechał po meble do K. zestawem należącym do E. J. składającym się z ciągnika siodłowego S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...). W trakcie drogi E. J. kontaktowała się z kierowcą w celu potwierdzenia czy odebrał towar jak też ustaleń co do zakupionych biletów na prom. O przewożonych w tym zestawie papierosach E. i K. J. dowiedzieli się po zatrzymaniu kierowcy R. Ł. (1). K. J. został telefonicznie poinformowany przez Straż Graniczną w G., o tym że ich samochód został zatrzymany i ujawniono w nim papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Papierosy nie stanowiły ich własności. Nigdy nie zajmowali się przemytem papierosów. (k. 450-452, 5459 - 5472, 453-454, 5596 - 5599)

Zeznania te zasługują na wiarę , jako spójne, konsekwentne, w sprawie nie ustalono żadnych okoliczności, które mogłyby podważać zeznania świadków E. i K. J. czy też wskazywać na ich wiedzę o przemycanych w kierowanym przez R. Ł. (1) zestawie ciężarowym papierosach czy też jakiegokolwiek powiązania z innymi osobami oskarżonymi o współudział w tym przestępstwie.

Natomiast na udział innych osób, w tym J. W. (1) w organizacji przemytu papierosów w dniu 11 września 2008 r. zestawem kierowanym przez R. Ł. (1) wskazuje jednoznacznie treść zarejestrowanych rozmów telefonicznych w okresie od 9 września 2008 r. do 11 września 2009 r. z numeru (...) należącego do M. W. w połączeniu z zeznaniami świadka W. Ż. (1). Wniosek w sprawie przeprowadzenia obserwacji poprzedzono ustaleniami, w oparciu m.in. o kontrolę operacyjną rozmów J. W. (1), iż w dniu 10 września 2008 r. nastąpi przemyt wyrobów tytoniowych przy wykorzystaniu zestawu ciężarowego - ciągnika siodłowego S. nr rej (...) wraz z naczepą typu plandeka nr. rej (...).

Z zeznań W. Ż. (1) (k. 3977-3978) wynika, iż obserwację zestawu ciężarowego Scania koloru zielonego nr rej (...) wraz z naczepą typu plandeka koloru szarego nr. rej (...) (kierowanego przez R. Ł. (1)) rozpoczęto w dniu 10 września 2008 r. przed Urzędem Celnym w K. o godz. 12.15. Został tam oclony legalny towar w postaci mebli z (...) w K.. O godz. 12.19 zestaw ten wyjechał z K. kierując się w kierunku R., a następnie O. i I.. O godz. 19:30 został zgubiony w okolicach I., wznowiono obserwację o godzinie 22: 40 w miejscowości T.(oddalonej od I. o około 60 kilometrów w kierunku T.) Stamtąd obserwowany zestaw udał się do portu w G., o godz. 01:30 zjechał na terminal odpraw promowych, a następnie został zatrzymany przez Straż Graniczną, ujawniono papierosy bez akcyzy w ilości 48 960 paczek papierosów.

W tym czasie była prowadzona kontrola operacyjna wobec J. W. (1) posługującego się numerem telefonu(...) (...) (protokoły z odtworzenia rozmów k. 1063-1076), zaś z treści rozmów wynika, iż J. W. (1) ustalał z innymi osobami szczegóły związane z organizacją przewozu papierosów oraz był szczegółowo informowany przez inne osoby o przebiegu tego transportu .

W rozmowie z dnia 9 września 2008 r. o godz. 20:50:03 z mężczyzną posługującym się numerem (...) J. W. (1) poleca, aby ten wytłumaczył (kierowcy), że trzeba będzie pestkę (plombę) założyć , żeby przypadkiem bez nie pojechał (k. 1061). Rozmówca informuje W. , że (samochód) będzie pierwszy ładowany , tylko musi być na siódmą rano. W dniu 9 września 2008 r. z numeru (...) J. W. (1) otrzymał wiadomość tekstową o godz. 23:46:08 o treści (...).

Informacje te są zgodne z wyjaśnieniami R. Ł. (1) złożonymi w dniu 11 września 2008 r.(k.373-380) , w części w której Sąd dał im wiarę , z których wynika , iż wieczorem 9 września 2008 r. około godziny 21 przyjechał do G. do firmy (...) , po otrzymaniu dokumentów dotyczących samochodu i naczepy, wyjechał do K.. Około godziny 7 rano 10 września 2008 r. dojechał do firmy w K. , gdzie nastąpił załadunek legalnego towaru - mebli.

W dnia 10 września 2008 r. o godz. 12: 08: 47 J. W. (1) na telefon o numerze (...) otrzymał wiadomość tekstową wysłaną z numeru (...) treści „ Wyjechał z odprawy” (k. 1063- co odpowiada ustaleniom wynikającym z obserwacji

przedstawionym w zeznaniach W. Ż. (1)). Zaraz po otrzymaniu tej wiadomości, o godz. 12:12:33 J. W. (1) połączył się z numerem (...), pouczając rozmówcę, aby nie pisał tak szczegółowo.

W kolejnej rozmowie z dnia 10.09.2008 r. o godz. 12:16:55 J. W. (1) z mężczyzną posługującym się numerem (...) na temat przygotowania transportu, rozmówca informuje go, że „asortymentowo się nie zgadza”, wzięli droższy „asortyment”. W innej rozmowie 10.09.2008 r. o godz. 21:23:28 (k. 1065) mężczyzna z numeru (...) informuje W., że przed chwilą rozmawiał z (...) (pseudonim (...) Ł.), informuje też, że „już pojechał”. W kolejnym połączeniu z tym samym numerem telefonu o godz. 22:05:51 W. pyta rozmówcę czy zrobił pestki (plomby), rozmówca informuje, „wszystko dane do ręki, wszystko pokazane”, „to zdejmuję, zakłada nową i jedzie dalej”. W. pyta też o (...) (pseudonim (...)) czy „już tam był”, pyta też czy „pięć ton weszło”, na co uzyskuje odpowiedź „bez jednej setki” (R. Ł. (1) przewoził 48 960 paczek papierosów).

Kolejne rozmowy mają miejsce już po zatrzymaniu Ryszarda Łętowskiego i przeszukaniu kierowanego przez niego samochodu, które miało miejsce w dniu 11 września 2008 r. o godz. 2 w nocy.

W rozmowie z 11.09.2008 r. o godz. 09:06:58 rozmówca z numeru (...) informuje W., że o drugiej miał startować, nie ma żadnego kontaktu, nie wiadomo, czy wjechał na „łajbę” (na prom).

W rozmowie z 11.09.2008 z numerem (...) o rozmówca informuje W., że brak jest wiadomości (od Ł.), telefon ma wyłączony. W. pyta, o której miał się „na łódkę ładować”, rozmówca odpowiada, że „o wpół do drugiej”, od drugiej nie ma odpowiedzi. Wcześniej z numeru (...) próbował połączyć się z W. o godz. 07:56:20 i 09:08:38. W rozmowie o godz. 09:16:42 z tego samego numeru telefonu rozmówca informuje W., że od żony kierowcy dowiedział się, że dzwoniła do niej Straż Graniczna z G. o wpół do ósmej informując, że mąż został zatrzymany. W. snuje domysły, że nazwisko kierowcy (Ł.) było „wbite w komputery”, bo był u (...) (R. B. (1)) zatrudniony. Dalej W. stwierdza „no to ładnie... już zarobiliśmy na dzień dobry”, „... jeszcze ten ... drogi materiał”.

W rozmowie z dnia 11.09.2009 r. o godz. 12:53:27 z mężczyzną z numeru (...) J. W. (1) analizuje z rozmówcą przyczyny zatrzymania transportu papierosów, jednocześnie stwierdza, iż przez dwa trzy miesiące, „nic nie było robione”, „człowiek ... coś zrobił i od razu łup” zatrzymali.

Jednocześnie z wykazu połączeń rozmów prowadzonych w tym okresie przez J. W. (1) wynika, iż bezpośrednio nie kontaktował się z kierowcą (...), a informacje otrzymywał od innych osób, głównie z numerów (...), które łączyły się z numerem telefonu (...) oraz (...) Ustalenia powyższe potwierdza protokół z analizy kryminalnej (k. 5720 - 5785) w zakresie analizy połączeń telefonicznych i miejsc logowań telefonów sporządzony w oparciu o wykazy połączeń telefonicznych (k. 5785, płyta (...) załącznik nr 3 tom VI). W szczególności z analizy połączeń telefonicznych wynika, iż R. Ł. (1) w inkryminowanym okresie posługiwał się telefonami o numerach (...) (zarejestrowany na niego) oraz (...) (wytypowany w toku czynności m.in. przy uwzględnieniu miejsc logowania obu telefonów K. 5752-5753). Z wykazu połączeń telefonicznych wynika, iż telefony, którymi posługiwał się R. Ł. (1) logowały się w dniu 10.09.2008 r. w godzinach od 18:30 do 21:18 w okolicach I. (k. 5752- 5753) Następnie R. Ł. (1) przemieszczał się przez B. i T. (gdzie został zlokalizowany przez funkcjonariuszy SG prowadzących obserwację). Powyższe – w powiązaniu z treścią zarejestrowanych rozmów prowadzonych w tym czasie przez J. W. (1) z mężczyzną z numeru (...) wskazuje, iż załadunek papierosów nastąpił w okolicach I..

Dodatkowo na załadunek papierosów w okolicach I. w czasie, gdy pojazd został zgubiony przez obserwujących go funkcjonariuszy w godzinach od 19.30 do 22.30 świadczy nietypowa trasa i czas przejazdu (...) w K. do terminalu portowego w G.. Najkrótsza trasa z K. do G. liczy około 340 kilometrów a czas jej przejechania wynosi około trzy i pół godziny. Nie ma logicznego wytłumaczenia – innego niż wynikający ze wskazanych wyżej ustaleń dotyczących załadunku papierosów- dla obranej przez kierującego Ryszarda Łętowskiego trasy z K. do G. przez I. jak też czasu przejazdu liczącego ponad 13 godzin - z K. wyjechał o 12:19 10.09.2008 r. do terminalu w G. wjechał o godz. 1.30 następnego dnia.

Ponadto z analizy połączeń telefonicznych wynika, iż J. W. (1) wielokrotnie w czasie poprzedzającym transport zatrzymany w dniu 11 września 2008 r. kontaktował się z numerami telefonów przypisanych do M. R. (ps. (...)) tj. (...)(zarejestrowany na firmę (...) zamieszkałego w G.) , (...) (...) (wskazanych w postanowieniu SO w Olsztynie w sprawie Ko 398/08 i 379/08 k. 3836). Połączenia J. W. (1) z numerami M. R. w okresie od 09.09.2008 r. do 11.09.2008 r. obrazuje m.in. diagram (k. 5784) stanowiący załącznik do protokołu analizy kryminalnej. Powyższe świadczy o powiązaniach W. z M. R., który zlecił (załatwił) firmie (...) transport mebli z K. do Norwegii w dniach 10 -11 września 2008 r.

W tym miejscu wskazać należy, iż analiza operacyjna jest jedną z form czynności operacyjno – rozpoznawczych. Polega na poszukiwaniu i identyfikacji powiązań między informacjami dotyczącymi zabronionego lub jego sprawcy oraz innymi danymi, w tym danymi zgromadzonymi w istniejących bazach danych. (...) uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych posiadają specjalne uprawnienia do gromadzenia, sprawdzania lub przetwarzania informacji. Wiele danych, w tym danych osobowych, zdjęć, opisów wizerunków, pseudonimów, informacji o sposobie działania sprawcy, jego środowisku i kontaktach, a także danych telekomunikacyjnych w analitycznym zestawieniu z informacjami dotyczącymi konkretnego przestępstwa lub zagrożenia może stanowić podstawę wnioskowania istotnego dla podjęcia określonych działań . Analiza taka odbywa się m.in. przy wykorzystaniu specjalistycznych programów informatycznych, zdolnych do przetwarzania tysięcy informacji. Konstatacje płynące z analizy mogą być podstawą do dokonywania definitywnych rozstrzygnięć lub budowania hipotez ukierunkowujących dalsze działania operacyjne. Analiza operacyjna może stanowić podstawę do podjęcia określonych działań procesowych. W takim przypadku konieczne jest właściwe uzyskanie na potrzeby postępowania karnego danych będących jej przedmiotem. Pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną na użytek analizy operacyjnej odbywa się w trybie ustaw kompetencyjnych, natomiast wykorzystanie ich w postępowaniu karnym wymaga od organu procesowego przekazania razem z analizą stosownych materiałów źródłowych przy zachowaniu właściwego trybu. Poprzestanie na samych wnioskach z analizy operacyjnej, bez prawidłowego przeniesienia do procesu materiałów źródłowych, w oparciu o które analiza została zrealizowana, czyni de facto niemożliwym ich wykorzystanie („Czynności operacyjno- rozpoznawcze i możliwość wykorzystania ich rezultatów w postępowaniu karnym”, Z. N., Kwartalnik Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zeszyt 3(9)/2013).

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wskazań zawartych w analizie kryminalnej (k. 5720 i n.) w zakresie analizy połączeń telefonicznych i miejsc logowań telefonów, analiza ta została opracowana w oparciu o załączone do akt postępowania wykazy połączeń telefonicznych, co pozwala na jej procesowe wykorzystanie. Jej wyniki pokrywają się z zapisami kontrolowanych rozmów telefonicznych oraz są zbieżne z innymi wskazanymi już dowodami dotyczącymi tego zdarzenia , uznanymi przez Sąd za wiarygodne.

Z powyższego wynika , iż nagrania uzyskane w toku kontroli operacyjnej telefonu J. W. (1) o numerze (...) w okresie bezpośrednio poprzedzającym 10 września 2008 r. stanowiły uzasadnioną podstawę do przyjęcia przez funkcjonariuszy wydziału operacyjnego (...) w K. do podjęcia czynności obserwacji zestawu ciężarowego kierowanego przez Ryszarda Łętowskiego. Dalej, nagrania te wskazują , iż w czasie przejazdu tego samochodu J. W. (1) był na bieżąco informowany przez osoby korzystające z telefonów o numerach 662 (...) etapach podróży kierowcy, w tym wyjeździe spod Urzędu Celnego , planowanej godzinie wjazdu na prom, rodzaju i ilości załadowanych papierosów („asortymentu”) a następnie o zatrzymaniu Łętowskiego przez Straż Graniczną. Przebieg tych rozmów znajduje odzwierciedlenie w rzeczywistych wydarzeniach ustalonych w toku obserwacji co do trasy przejazdu zestawu ciężarowego oraz w dokumentacji związanej z zatrzymaniem R. Ł. (1) i ujawnieniem przemytu papierosów (protokoły zatrzymania , przeszukania pojazdu , oględzin przedmiotów). Powyższe potwierdza zasadność wnioskowania przez funkcjonariuszy wydziału operacyjnego na podstawie kontrolowanych rozmów J. W. (1) o planowanym w dniu 10 września 2008 r. przemycie papierosów. Dodatkowo z treści tych rozmów wynika, iż była to pierwsza próba przemytu papierosów podjęta po zatrzymaniu w dniu 16 czerwca 2008 r. P. B. (1) i P. K. (1) z wykorzystaniem innej firmy przewozowej niż dotychczas, co znajduje potwierdzenie w czynnościach wydziału operacyjnego – funkcjonariusze podejmowali obserwację wówczas, gdy z kontrolowanych rozmów lub innych czynności operacyjnych wynikało, że będzie organizowany nielegalny transport papierosów.

Nagrania rozmów prowadzonych przez J. W. (1) protokoły z ich odtworzenia zawierające tekstowe zapisy rozmów zostały za zgodą stron w oparciu o przepis art. 394§2 kpk ujawniona rozprawie bez ich odsłuchiwania (protokół rozprawy z dnia 16.01.2017 r.)

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa przekłady słowne zapisów dźwięków (rozmów) nie stanowią samoistnego dowodu, na którym Sąd może poprzestać. Mogą one zostać wprowadzone do procesu, ale obok treści zarejestrowanych rozmów. Podstawą normatywną wprowadzenia takiego dowodu do postępowania karnego w odniesieniu do Straży Granicznej stanowi art.9 e , zgodnie z którym do materiałów zgromadzonych w toku kontroli operacyjnej (np. podsłuchów rozmów telefonicznych) stosuje się odpowiednio przepis art. 393 §1 zd. 1 kpk. Pozwala to zatem na odpowiednie stosowanie art. 394§2 kpk zgodnie z którym można ujawnić bez odsłuchiwania treść tych rozmów, wobec braku sprzeciwu obecnych stron. Przekłady zapisów tych rozmów są wówczas załącznikami do protokołu rozprawy zgodnie z art. 147§3 kpk. Oznacza to, że nie ma konieczności ani ich odczytywania ani zaliczania do dowodów w inny sposób. (wyrok SN z dnia 10.06.2008r., II KK 30/08, wyrok SA w Katowicach z dnia 27.10.2010r., II AKa 223/10)

Jak wynika z pisemnej opinii, z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7761- 7805) dowodowe rozmowy telefoniczne , w tym przywołane powyżej, z dnia 9 września 2008 r. (k. 7794 , płyta CD oznaczona numerem 97/09)zarejestrowana w pliku o nazwie P. (...) oraz z dnia 10 - 11.09.2008r. (k. 7788-7790, płyta CD oznaczona numerem 98/09)zarejestrowane na plikach Podróżny (wskazane w opinii na kartach 7788-7790) i kolejne zostały przeprowadzone przez J. W. (1).

Biegły A. K. (4), ekspert z (...) Towarzystwa (...), wykonując ekspertyzę w zakresie dotyczącym J. W. (1) dysponował jako materiałem porównawczym zapisem audio – wideo zawierającym przesłuchanie w/w oskarżonego, zapisem rozmów telefonicznych (wyszczególnionych w opinii) wraz z protokołem przesłuchania podejrzanego R. B. (1) z dnia 8 grudnia 2009 r. zawierającego rozmowy telefoniczne przeprowadzane przez mężczyznę wskazanego przez R. B. (1) jako JanuszMarek W.. Opinia dotyczyła także oskarżonego I. L. (1), co zostanie uwzględnione przy dokonywaniu oceny dowodów w dalszej części uzasadnienia. W zakresie dotyczącym I. L. (1) materiał porównawczy, jakim dysponował biegły, były podobnie jak w przypadku J. W. (1) - zapisy rozmów telefonicznych (wyszczególnionych w opinii) wraz z protokołem przesłuchania podejrzanego R. B. (1) z dnia 8 grudnia 2009 r. zawierającego rozmowy telefoniczne przeprowadzane przez mężczyznę wskazanego przez R. B. (1) jako I. L. (1) oraz zapisy dwóch rozmów telefonicznych przeprowadzonych przez funkcjonariusza SG z mężczyzną nazywanym przez niego I. (opisane szczegółowo w opinii) . Materiałem dowodowym podlegającym opiniowaniu były pliki dźwiękowe zawierające cyfrowe zapisy rozmów telefonicznych przeprowadzanych przez wiele osób zarejestrowane na wyszczególnionych w opinii płytach . Jak wynika z treści opinii,biegły A. K. (4) badanie identyfikacyjne mężczyznJanusza M. W. i I. L. (1) przeprowadził według rutynowej, językowo-pomiarowej metody identyfikacji osób na podstawie analizy mowy ciągłej, uwzględniającej całośćzjawisk psychofizycznych występujących w procesie mówienia i obejmującej kontekst sytuacyjny, indywidualne zespoły cech semantycznych, lingwistycznych, fonetycznych, akustycznych, a także psychologię i patologię mowy, głosu i słuchu.

Badania identyfikacyjne mężczyznskładały się z trzech zasadniczych etapów : całościowej oceny audytywnej porównywanych próbek mowy, pomiarów podstawowych fizycznych parametrów sygnału mowy, analizy lingwistyczno – fonetycznej. Pierwszy etap polegał na całościowej ocenie audytywnej porównywanych próbek mowy J. W. (1) i I. L. (1). W wyniku przeprowadzonej oceny ustalono występowanie wysokiego stopnia zgodności porównywanych próbek mowy. Drugi etap polegający na pomiarach podstawowych fizycznych parametrów sygnału mowy przeprowadzono metodą instrumentalną. Przeprowadzone analizy pomiarowe wykazały występowanie wysokiego stopnia zgodności porównywanych próbek mowy. Następnie analizom poddano zjawiska lingwistyczno – fonetyczne występujące w porównywanych wypowiedziach, głównie tempo i rytm mowy, barwę głosu, sposób artykulacji spółgłosek szczelinowych i zwarto-szczelinowych , samogłoski nosowej oraz wibranta. Przeprowadzone analizy wykazały występowanie w podlegających porównaniom mowy obszernych zespołów cech wspólnych. Biegły podsumowując badania stwierdził, iż wyniki całościowe przeprowadzonych badań identyfikacyjnych mężczyzn upoważniają do stwierdzenia, iż dowodowe rozmowy telefoniczne przeprowadzone zostały przez J. W. (1)(i odpowiednio) I. L. (1), zapisy wypowiedzi których otrzymano w charakterze materiału porównawczego. (k. 7761 –

7805). We wnioskach opinii biegły wskazał konkretnie, które rozmowy telefoniczne zostały przeprowadzone przez oskarżonego J. W. (1) a które przez I. L. (1).

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania powyższej opinii, tak w zakresie przeprowadzonych badań i wyprowadzonych z nich wniosków jak i w zakresie doboru i oceny materiału porównawczego jakim dysponował biegły. Jak wskazał biegły A. K. (4) na rozprawie (k. 8597-8598) fakt, iż materiał porównawczy w niniejszej sprawie nie został pobrany zgodnie z metodyką, nie ma wpływu na jej wnioski końcowe. Biegły dysponował materiałem porównawczym w postaci zapisu audio-video zawierającego przesłuchanie J. W. (1) oraz zapisy rozmów telefonicznych, w których J. W. (1) i I. L. (1) zostali rozpoznani i wskazani przez R. B. (1) podczas przesłuchania z dnia 8 grudnia 2009r. oraz zapisy rozmów telefonicznych przeprowadzonych z I. L. (1) przez funkcjonariusza Straży Granicznej. Biegły uznał ten materiał za wystraszający do sporządzenia opinii, w przeciwnym wypadku zwróciłby się o jego uzupełnienie. Po przeprowadzeniu analizy kwalifikacyjnej stwierdził, iż nadesłane materiały umożliwiają przeprowadzenie zleconych badań identyfikacyjnych wskazanych mężczyzn w pełnym zakresie. Biegły podniósł, iż w praktyce najczęściej materiał porównawczy stanowią zapisy zawierające wypowiedzi zarejestrowane podczas przesłuchania, natomiast zdecydowanie rzadziej stanowi materiał pobrany zgodnie z metodyką. Analiza takich nagrań, jak stanowiące materiał porównawczy w niniejszej sprawie wymaga dużo więcej pracy. Z opinii biegłego wynika przy tym, iż dysponując różnymi materiałami porównawczymi – przykładowo w odniesieniu do W. były to nagranie przesłuchania oraz zapisy rozmów telefonicznych, w których rozpoznany został przez B., nie miał żadnych wątpliwości, że są to głosy tej samej osoby. Gdyby miał wątpliwości między materiałami porównawczymi, to by to zasygnalizował. Stwierdził kategorycznie, że są to głosy wskazanych w opinii osób.

Sąd podzielił opinię biegłego z zakresu fonoskopii, uznając ją za pełną, spójną, zgodną z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Biegły w sposób szczegółowy przedstawił kolejność wykonywanych badań i wynikające z nich wnioski, co zostało szczegółowo przedstawione w opinii. Sposób przeprowadzenia badań i prawidłowość wyciągniętych z nich wniosków nie była kwestionowana przez strony. Zarzuty podnoszone wobec opinii dotyczyły materiału porównawczego, którym dysponował biegły wydający opinię, w szczególności co do możliwości uznania za dostateczny do identyfikacji głosu oskarżonych subiektywne oceny osób trzecich, w tym R. B. (1) i funkcjonariusza SG bez potwierdzenia tożsamości oskarżonych, w szczególności I. L. (1). W ocenie Sądu zarzuty te są niezasadne. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż biegły porównywał materiał porównawczy – jakim w odniesieniu do I. L. (1) były zapisy rozmów telefonicznych, w których został on wskazany przez R. B. (1) oraz zapisy dwóch rozmów telefonicznych przeprowadzonych przez funkcjonariusza SG z mężczyzną nazywanym przez niego I. i nie miał wątpliwości, iż wskazania dotyczą tej samej osoby – oskarżonego I. L. (1). Gdyby miał takie wątpliwości, zasygnalizowałby to w treści opinii. Podobnie przebiegało to w odniesieniu do identyfikacji J. W. (1).

W ocenie Sądu, brak jest w niniejszej sprawie podstaw do kwestionowania sposobu doboru materiału porównawczego. Oskarżeni J. W. (1) i I. L. (1) odmówili wzięcia udziału w czynności pobrania próbek głosów. (k.6404, 6409), Z przepisów kpk, w szczególności z treści art. 74§2 kpk, nie wynika obowiązek oskarżonych wykazania aktywności w uzyskaniu pewnego materiału dowodowego co dotyczy pobrania m.in. próby głosu. Oskarżony nie ma obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 lipca 2000 r. w sprawie II K KN 108/00 rozważając kwestię obowiązku oskarżonego poddania się badaniom fonoskopijnym stwierdził, iż przepis art. 74 § 2 KPK nakłada na oskarżonego obowiązek "poddania" się badaniom, a zatem obowiązek ten może polegać na znoszeniu pewnych niedogodności związanych z badaniem. Z przepisu tego nie wynika jednak, by podejrzany był obowiązany do aktywnego uczestniczenia w uzyskiwaniu dowodów przeciwko niemu. Utrwalenie próby głosu wymaga aktywności oskarżonego, a zatem omawiany przepis nie nakłada na niego obowiązku takiej aktywności. Praktycznie nie byłoby możliwe wykorzystanie przymusu osobistego, by zmusić oskarżonego do złożenia wypowiedzi celem utrwalenia jej do badań fonoskopijnych. Jednocześnie Sąd Najwyższy wskazał, iż „to, że oskarżony nie ma obowiązku wykazania aktywności w uzyskaniu pewnego materiału dowodowego (np. próba głosu, próba pisma) nie oznacza jednak, że przepis at. 74§2 kpk zezwala na wykorzystanie w celach dowodowych tego rodzaju materiałów tylko za zgodą oskarżonego. Jeżeli na pewnym etapie postępowania istnieje materiał dowodowy pochodzący od oskarżonego (nagranie głosu, pismo własnoręczne) to może być wykorzystany nawet wówczas, gdy odmówił on udziału

w procesowej czynności uzyskania takiego materiału. Nie ma też znaczenia kiedy powstał taki materiał dowodowy przydatny do badań porównawczych - przed, czy po odmowie uczestniczenia w badaniu - jak również to, czy oskarżony był świadomy tego, że jego wypowiedź zostanie utrwalona”.

Takie stanowisko prowadzi do wniosku, że dopuszczalne jest wykorzystanie do badań fonoskopijnych nagrania głosu oskarżonego dokonane bez jego wiedzy i po odmowie uczestniczenia w utrwaleniu próby głosu. W świetle powyższego brak jest podstaw do kwestionowania sposobu pobrania materiału porównawczego dotyczącego oskarżonych W. i L. w niniejszej sprawie. Jednocześnie sposób pobrania materiału porównawczego wskazuje bezspornie, iż pochodzi on od wskazanych oskarżonych. Wyjaśnienia R. B. (1) dotyczące dowodowych rozmów, w tym wskazania rozmówców, znajdują potwierdzenie w ustaleniach wskazujących na posługiwanie się przez rozpoznane przez niego osoby konkretnymi numerami telefonów ((...) W., (...)L.).

Odnosnie zdarzenia z 6 października 2008r. kierowcy Z. K. (1) i P. K. (1) poruszający się zestawem ciężarowym ciągnik (...) nr rej (...) i naczepą typu chłodnia nr rej (...), w którym znaleziono papierosy marki J. L. w ilości 22 618 paczek, ponieśli odpowiedzialność karną na terenie Niemiec.

Na udział w tym konkretnym przemyśle oskarżonych R. B. (1), I. L. (1) i J. W. (1) wskazują w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśnienia oskarżonego R. B. (1), w części w jakiej Sąd dał im wiarę, zeznania świadka Z. K. (1), zeznania W. Ż. (1) uwzględniające ustalenia w toku czynności obserwacji oraz treść utrwalonych w wyniku legalnej kontroli operacyjnej rozmów J. W. (1) (k. 1425-1442), R. B. (1) (k. 1401-1410, 1412-1423) i I. L. (1) (k. 1354-1389).

Oskarżony R. B. (1) (k. 5845, 5657-5658), odnosnie powyższego zdarzenia, wyjaśnił, iż to M. W. zajmował się jego organizacją, pilotował zestaw ciągnikowy, którym jechali P. K. (1) i Z. K. (1) do Niemiec. W. dał Z. K. (1) nowy telefon komórkowy o numerze (...) do kontaktów w czasie transportu, na ten telefon także oskarżony R. B. (1) kontaktował się z kierowcami. R. B. (1) podał, że w trakcie rozmów J. W. (1) informował go, że ma trudności ze znalezieniem odbiorcy na przemyśle papierosy. W. kazał mu też skontaktować się z kierowcami, aby im powiedzieć, że mają z towarem, czyli przemyścami w zestawie papierosami, wracać do Polski. R. B. (1) wyjaśnił ponadto, że tydzień po zatrzymaniu kierowców razem z W. i mężczyzną o pseudonimie (...) udał się do Niemiec w celu odbioru ciągnika. Ciągnikiem z Niemiec do Polski jechał W.. To W. zapłacił Z. K. (1) za kurs do Niemiec w dniu 6.10.2008r., dlatego, że papierosy, które ujawniły służby niemieckie należały do niego. Dodał, że on również P. K. (1) nie płacił za ten kurs. Wyjaśnił, iż podczas spotkania w dniu 1 kwietnia 2009r. z I. L. (1) i M. W., które miało miejsce w M., W. miał do niego pretensje za nieudany przemyt w dniu 6 października 2008r. Obwiniał go, że stracił pieniądze. R. B. (1) podał, iż w tym czasie użytkował (...), w dniu 6 października 2008r. kontaktował się z J. W. (1) na numer (...) oraz w dniu 5 października 2008r. z I. L. (1) na numer (...). Po odtworzeniu mu zarejestrowanych rozmów z dnia 1,2,5,6,7 października 2008r. rozpoznał swój głos oraz głosy oskarżonego I. L. (1) i J. W. (1). Złożył też szczegółowe wyjaśnienia dotyczące treści tych rozmów.

Wskazane wyjaśnienia złożone przez R. B. (1) znajdują potwierdzenie w zeznaniach W. Ż. (1) dotyczących wyników obserwacji przeprowadzanej w dniach od 3 do 6 października 2008 r. , zeznaniach Z. K. (1) oraz nagraniach z rozmów telefonicznych oskarżonych prowadzonych w tym okresie.

W. Ż. (1) przesłuchany na powyższą okoliczność jako koordynator przesyłek niejawnych nadzorowanych potwierdził, iż zestaw ciężarowy, którym poruszał się Z. K. (1) i P. K. (1) w dniu 6 października 2008r. był obserwowany w związku z podejrzeniem, że będą nim przewożone papierosy, co wynikało z ustaleń operacyjnych. Podał w szczególności, iż dnia 3 października 2008 r. na podstawie zarządzenia Komendanta W- (...) oraz stosownego wniosku w sprawie przeprowadzenia czynności obserwowania i rejestrowania na drogach publicznych prowadzona była obserwacja zestawu ciężarowego składającego się z ciągnika siodłowego (...) i naczepy typu chłodnia (...). Obserwację pojazdu podjęto w T. o godz. 21:49, skąd udał się do E.. Po wjechaniu samochodu do E. o godz. 3 :33 4 października 2008 r. stracono kontakt z pojazdem . O godz. 4.40 zauważono pojazd na wylocie z E. w kierunku O.. Razem z tym zestawem został zauważony O. (...), którym poruszał się M. W.. Obserwowany pojazd kierowany przez Z. K. (1) w dniu 4 października 2008 r. po godzinie 10-ej wjechał na parking przy firmie (...). Z. K. (1) opuścił teren zakładu . Powrócił 5 października 2008 r. przed godziną 16-ą, a o godz. 16.50 wyjechał z terenu firmy udając się w kierunku P.. W dniu

6 października 2008 r. o godz. 1:20 kierowany przez K. zestaw ciężarowy wjechał na (...) w miejscowości L.. Tam też zaobserwowano samochód marki M. (...), zarejestrowany na M. W., samochód ten udał się w kierunku granicy do G., tą samą trasą pojechał obserwowany zestaw. W czasie obserwacji sporządzone zdjęcia potwierdzające zapisane spostrzeżenia. Jak podał świadek W. Ż. (1), w dniu 6 października 2008 r. około godziny 22:15 niedaleko firmy, gdzie miał dojechać legalny towar niemieccy funkcjonariusze dokonali zatrzymania znajdujących się w pojeździe Z. K. (1) i P. K. (1). Według świadka załadunek papierosów nastąpił prawdopodobnie w E. lub okolicach w czasie, gdy stracono kontakt z pojazdem, od godz. 3:33 do godz. 4:40 dnia 4 października 2008 r. co jest zbieżne z relacją Z. K. (1).

Świadek Z. K. (1), kierowca zestawu ciężarowego, zatrzymany w Niemczech w dniu 6 października 2008 r. w związku ujawnionym przemytem papierosów, odnośnie tego zdarzenia przedstawiał różne relacje. Składając wyjaśnienia w charakterze podejrzanego w Niemczech stwierdził, że nie wiedział o ukrytych w naczepie papierosach. Również w pierwszych zeznaniach złożonych w niniejszej sprawie w dniu 3 lutego 2010 (k. 5459 i n.) świadek Z. K. (1) próbował wykazać, iż nie brał świadomie udziału w przemyśle papierosów, co zostało w kolejnych złożonych przez niego zeznaniach sprostowane. Jednocześnie zeznając w dniu 3 lutego 2010 r. Z. K. (1) podał szereg okoliczności, które znajdują potwierdzenie w innych dowodach, zasługują na wiarę. Dotyczy to w szczególności zeznań, w których podał, iż W. (pseudonim (...)) zapłacił mu 2 700 złotych za ten kurs, świadek nie mógł dostać pieniędzy od B.. Od W. dostał telefon służbowy do kontaktów z nim w czasie kursów o numerze (...), którym kontaktował się również z R. B. (1), z telefonu tego korzystał także P. K. (1). Z W. kontaktował się na telefon o numerze (...). Z telefonu od W. K. dzwonił do R. B. (1), żeby ten wystawił mu umowę o zatrudnieniu w jego firmie, bo w trakcie tego kursu jej nie miał. Z. K. (1) podał też, że w jego obecności P. K. (1) w Niemczech z budki telefonicznej dzwonił do B. i W., żeby nie kontaktowali się z nimi, bo telefon jest „spalony”, żeby nie wiązać W. z tymi papierosami. Dalej świadek podał, że do J. jeździł zawsze na polecenie W.. W J. widział kilka razy I. L. (1), przekazał mu dokumenty naczepy do zarejestrowania. Po zatrzymaniu zestawu do Niemiec pojechał W. z R. B. (1).

W kolejnych zeznaniach złożonych w dniu 14 grudnia 2010 r. (k. 6841 i n.) Z. K. (1) w sposób szczegółowy przedstawił okoliczności związane z przemytem papierosów w dniu 6 października 2008 r. w tym udział w nim oskarżonych R. B. (1), J. W. (1) i I. L. (1). Z zeznań tych wynika, że zatrudnił się w firmie (...) w połowie września 2008 r., wszystko załatwił J. W. (1), który polecił mu dostarczyć niezbędne do zatrudnienia dokumenty do firmy (...). Świadek cały czas jeździł zestawem ciężarowym (...). Przy pierwszym wyjeździe do Niemiec dostał od J. W. (1) telefon do kontaktów z W. i R. B. (1). Drugi raz jechał z P. K. (6), wieźli legalny towar, artykuły chemiczne z N. do U.. Jak wracali dostali polecenie od W., że mają jechać do J. do (...). Było to na początku października 2008 r. Jak dojechali to na posesję do K. przyszedł I. L. (1), powiedział, że trzeba wyciągnąć izolację z podłogi naczepy. Robili to w nocy. Pomagał przy tym P. K. (6) i (...). I. L. (1) był obecny, ale nie pomagał, Naczepa była już przerobiona. Po tym prawdopodobnie I. L. (1) powiedział, że mają jechać do E.. Na placu w E. czekał W., stał tam samochód dostawczy typu L. i samochód W.. Tam były pakowane papierosy do zestawu, papierosy były przerzucane do naczepy z samochodu dostawczego, były już owinięte czarną folią i oklejone taśmą. Papierosy do podłogi naczepy pakowali K., W. i inne nieznanne świadkowi osoby. Załadunek trwał około 2 godzin. Potem świadek sam pojechał do N. po legalny załadunek. Musiał zrobić „pauzę” i przenocewał u siostrzeńca. Zestaw został na parkingu firmy, gdzie był ładowany legalny towar. Z. K. (1) podał, że na drugi dzień wsiadł do zestawu, w którym był zapakowany legalny towar i ukryte w podłodze papierosy. Podczas drogi zadzwonił do niego W. i powiedział, że spotkają się na stacji benzynowej w miejscowości L.. Po dojechaniu na stację spotkał W., który przyjechał swoim M. koloru srebrnego, razem z nim był P. K. (1) i jeszcze jedna osoba. Tam świadek tankował zestaw, pieniądze na paliwo dostał od W.. Wtedy W. zabrał mu telefon, który dostał na początku pracy (...), a dał mu do kontaktu nowy telefon (...) – oba numery telefonów podał R. B. (1) podczas wyjaśnień k.4929, 4932). Uzgodnili też, że granicą ma przekraczać w G.. Świadek zeznał, że nie pamięta dokładnie czy P. K. (1) wsiadł do zestawu w Polsce czy już po przekroczeniu granicy, ale trasę do U. jechali razem z K. na zmianę. Jak dojechali na miejsce, to oddali legalny towar. Po rozładunku mieli czekać na sms-a lub telefon z informacją o miejscu i czasie rozładunku papierosów. Informację taką mieli otrzymać od J. W. (1) albo od I. L. (1). Nie doczekali się jednak bo zostali zatrzymani przez niemieckie służby. Wcześniej J. W. (1) polecił im, że w razie wpadki mają się do niczego nie przyznawać, mieli mówić, że są tylko kierowcami i nic nie wiedzą o papierosach. W trakcie, jak byli zatrzymywani K. schował w samochodzie jeden z telefonów. Po przesłuchaniu na drugi dzień rano zostali z K. zwolnieni. Wówczas

zadzwonili z budki telefonicznej do R. B. (1). P. K. (1) powiedział, żeby przekazał dla W., aby się porozłączał, bo była wpadka, tzn. ujawnili papierosy

Świadek Z. K. (1) wskazał na udział w przemyśle oskarżonych J. W. (1), I. L. (1) i R. B. (1). R. B. (1) odpowiadał za transport tj. licencje, legalne ładunki, zatrudnienie w jego firmie transportowej. J. W. (1) płacił za paliwo, załatwiał telefony do kontaktów, był przy załadunku wyrobów tytoniowych. I. L. (1) załatwiał badania techniczne naczepy (...), według świadka to on kierował, nadzorował wyciąganie docieplenia z podłogi naczepy. Oprócz wskazanych osób rozpoznał (...) – K. N. (1) jako osobę, która pomagała w wyciąganiu ocieplenia z naczepy (k. 6842-6845).

W konfrontacji z J. W. Z. K. (1) podtrzymał złożone wcześniej zeznania (k. 7153-7155). Podczas konfrontacji z I. L. częściowo wycofał się z obciążających go zeznań, w tym co do wskazania na I. L. jako osobę, która poleciła wyciągać ocieplenie z podłogi naczepy. Nie był też w stanie dokładnie powiedzieć, czy to L. polecił im jechać do E., nie wie od kogo to wyszło, L. nie powiedział, że będą tam ładowane papierosy, że będą przemycane do Niemiec, nie było też, aby L. przekazywał informację, gdzie mają być rozładowane papierosy w Niemczech. Świadek stwierdził, że nie wie też czy L. odpowiadał za zorganizowanie przemytu, miejsc załadunku, odbioru przemyconych papierosów. Podtrzymał, iż L. był obecny przy wyciąganiu ocieplenia z podłogi naczepy, jemu też przekazał dowód rejestracyjny naczepy (...), nie wie jak L. załatwiał badania techniczne tej naczepy (k. 7220 – 7221). Z. K. (1) podtrzymał zeznania w konfrontacji z P. K. (1) (k. 7223-7224).

W kolejnych zeznaniach w postępowaniu przygotowawczym złożonych w dniu 27 czerwca 2011 r. podtrzymał zeznania z grudnia 2010 r. Sprostował, że (...) widział wcześniej w J. po przyjęciu do pracy, kiedy był po samochód. Ponownie podał okoliczności wyciągania docieplenia z naczepy – był przy tym I. L. (1), potwierdził, że L. kazał wyciągać ocieplenie z podłogi naczepy, stał i nic nie robił. Świadek podał, że wyciągając ocieplenie z podłogi, widział wewnątrz konstrukcję, ale o tym, że była przerobiona dowiedział w trakcie przesłuchania w Straży Granicznej. Nie pamięta czy L. kazał mu jechać do E. czy wiadomość przyszła sms-em. Nie wie bezpośrednio czy L. stoi za tym przemytem, tak wnioskował, bo był przy wyciąganiu ocieplenia, załatwił badanie techniczne naczepy. Wyjaśnił, że w grudniu 2010 r. lepiej pamiętał zdarzenie, na konfrontacji z L. nie potwierdził niektórych okoliczności, bo ich już nie pamiętał.

Przesłuchania świadka Z. K. (1) na rozprawie (w dniu 20 maja 2013 r. oraz 24 listopada 2016 r.) z uwagi na upływ czasu nie przyczyniły się do rozstrzygnięcia wątpliwości pojawiających się na tle jego zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Świadek niewiele pamiętał z przedmiotowych zdarzeń, mylił fakty, w zasadzie potwierdzał wcześniejsze zeznania, ale rozbieżności nie potrafił wyjaśnić, nie pamiętał szczegółów. Zasadnicze rozbieżności w zeznaniach Z. K. (1) dotyczą wskazanego przez niego udziału I. L. (1). Świadek podczas konfrontacji z tym oskarżonym wycofał się z większości obciążających go twierdzeń, w szczególności co do tego, że L. polecił wyciągać ocieplenie z podłogi naczepy, powiedział, że będą tam ładowane papierosy przemycane do Niemiec, polecił jechać do E. do miejsca załadunku papierosów, L. przekazywał informacje, gdzie mają być rozładowane papierosy w Niemczech. Nie wie też czy L. odpowiadał za zorganizowanie przemytu, miejsc załadunku, odbioru przemyconych papierosów.

W ocenie Sądu te wątpliwości należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego L.. Jak wynikało z zeznań Z. K. (1) złożonych w grudniu 2010 r. w części jego twierdzenia dotyczące udziału I. L. (1) w zorganizowaniu przemytu, miejsc załadunku, odbioru przemyconych papierosów opierały się na przypuszczeniach świadka. Trudno też, w ocenie Sądu, wymagać od świadka, aby po dwóch latach od zdarzenia kategorycznie rozstrzygnął czy konkretne polecenia wydawał L. czy też podejmowane czynności wynikały z rozmów z innymi osobami obecnymi przy wyciąganiu ocieplenia z podłogi naczepy. Nie mniej pozostałe zeznania świadka Z. K. (1) dotyczące I. L. (1), w tym co do wskazania obecności tego oskarżonego przy wyciąganiu ocieplenia z naczepy, przekazania mu dokumentów dotyczących rejestracji pojazdu, jako konsekwentne, jednoznacznie podawane przez świadka, podtrzymane przez niego w kolejnych zeznaniach w tym podczas konfrontacji z I. L. (1), zasługują na wiarę.

Poza wskazanymi okolicznościami Sąd dał wiarę zeznaniom Zenona K. złożonym w postępowaniu przygotowawczym a zwłaszcza w grudniu 2010 r. (k. 6841-6845) oraz wcześniejszym z dnia 3 lutego 2010 r. (k. 5458-5463) we wskazanej

wyżej części jako spójnym , logicznym , konsekwentnym , zbieżnym z innymi dowodami w tym wyjaśnieniami R. B. (1) i ustaleniami z obserwacji prowadzonej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej przedstawionymi przez W. Ż. (1).

Przebieg zdarzeń zbieżny z relacją Z. K. (1) wynika z treści nagrań rozmów prowadzonych przez oskarżonych R. B. (1), M. W. i I. L. (1) w okresie poprzedzającym transport zatrzymany w dniu 6 października 2008 r. zarejestrowanych podczas legalnej kontroli operacyjnej, które jednoznacznie wskazują na udział wszystkich trzech oskarżonych w organizacji tego przemytu papierosów.

J. W. (1) w tym czasie posługiwał się telefonem o numerze 505 861 577 (kontrola operacyjna od dnia 16 września 2008 r.) R. (...) (kontrola operacyjna od dnia 30 września 2008 r.) , I. L. (1) (...) (kontrola operacyjna od dnia 2 października 2008 r.) Z. K. (1) otrzymał od W. (...) (...) kontaktów w czasie tego transportu. Jak wynika z zeznań Z. K. (1) kontaktował się on z W. na telefon o numerze (...) (kontrola operacyjna tego telefonu została zarządzona w dniu 14 października 2008 r. , jednak treść połączeń z tym numerem została uzyskana w toku legalnej kontroli prowadzonej wobec I. L. (1) co do telefonu o numerze (...)).

Podkreślić należy, iż podobnie jak w przypadku rozmów telefonicznych dotyczących wcześniejszych zdarzeń, w tym transportu papierosów w dniu 11 września 2008 r. przez R. Ł. (1) treść rozmów pomiędzy oskarżonymi (i innymi osobami) nie zawsze jest jednoznaczna i oczywista. Taki sposób prowadzenia rozmów był zamierzony przez oskarżonych. Po wcześniejszych udaremnionych przemytach podejmowali oni różne środki ostrożności (m.in. częsta zmiana telefonów, zakamuflowana treść rozmów), aby zabezpieczyć się przed kolejną „wpadką” i utrudnić ewentualne ustalenie osób uczestniczących w procederze. Powyższe potwierdza przywołane już pouczenie przez W. swojego rozmówcy w dniu 10 września 2008 r., aby nie pisał dosłownie treści wiadomości. Analiza kontrolowanych rozmów jednoznacznie wskazuje , iż taki właśnie cel mieli oskarżeni, aby rzeczywistą treść rozmowy ukryć przed osobami trzecimi, uniemożliwiając tym samym zarówno ich identyfikację, jak i proceder, którym się zajmują. Należy mieć jednak na uwadze , iż kontrola nie dotyczyła przypadkowej grupy osób, lecz została przeprowadzona w wyniku posiadanych wcześniej i uzyskanych w drodze operacyjnej informacji, a treść tych rozmów odsłuchiwaną na bieżąco umożliwiła funkcjonariuszom SG wytypowanie planowanego terminu przemytu, używanych do tego pojazdów i podjęcie trafnych czynności prowadzących do zatrzymania transportów. W powiązaniu z całokształtem materiału dowodowego w tym zeznaniach świadków i wyjaśnieniami współoskarżonych, którzy przyznali się do winy rzeczywista treść tych rozmów i ich związek z nielegalnym obrotem papierosami jest niepodważalny. Na posługiwanie się przez oskarżonych znanym sobie szyfrem, używanie różnego typu określeń wskazuje w swoich wyjaśnieniach oskarżony R. B. (3) m.in. iż określenie „słuchawka” oznaczało telefon. Z treści zarejestrowanych rozmów przykładowo można wnioskować, iż „materiał”, „asortyment” „towar” oznaczał papierosy, „dwie litery” , „droższy asortyment” , „drogi materiał” papierosy marki (...), „żółte” „kozunie” – papierosy marki J. L., „pestki” plomby celne”, „dżokej” - kierowca.

Na udział wszystkich trzech oskarżonych J. W. (1), R. B. (1) i I. L. (1) w organizacji przemytu papierosów zatrzymanego w dniu 6 października 2008 r. wskazują jednoznacznie treści przywołanych poniżej rozmów.

Rozmowa z dnia 30.09.2008 r. (k. 1425) godz. 17:41:42 pomiędzy W. (...) a Robertem B. (...) -z treści rozmowy wynika, że do Niemiec jako drugi kierowca jedzie szwagier W., B. musi mu wypisać zatrudnienie (udział W. w rozmowie potwierdza opinię z zakresu badań fonoskopijnych k. (...))

Rozmowa z dnia 01.10.2008 r. o godz. 10:04:05 (k. 1425 v – 1426) pomiędzy W. (...) a L. (...) - dzwoni W., dotyczy przeróbek w pojeździe, wyciągnięcia ocieplenia, W. poleca , aby L. o tym powiedział (...) (k. 1425-1426). Kontynuacją tego tematu jest rozmowa pomiędzy tymi samymi osobami o godz. 10:08:57. Wskazać w tym miejscu należy , iż przy wydaniu opinii z zakresu badań fonoskopijnych badane było jedynie nagranie dotyczące tej ostatniej rozmowy potwierdzające udział w niej W. i L. , nie mniej w okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości , iż w przeprowadzonej 4 minuty wcześniej rozmowie z tych samych telefonów, brały udział te same osoby. Rozmowy te są zbieżne z relacją Z. K. (1), co do czasu wyciągania ocieplenia z naczepy i udziału w tym I. L. (1) i (...) – K. N. (1).

Rozmowa z dnia 1.10.2008 r. godz. 10:11:45 (k. 1426 v) pomiędzy W. (...) a R. B. (1) (...) – W. poleca , aby B. załatwił (legalny transport) na sobotę lub na piątek wieczór. Kontynuacja tego tematu w rozmowie tego samego dnia o godz.

20:02:15(k. 1429) , w rozmowie z dnia 02.10.2008 r. o godz. 17:55:50 (k. 1432v) , w rozmowie z dnia 03.10.2008 r. o godz. 13:07:39 (k. 1433). Udział W. w tych rozmowach potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7784).

Jednocześnie w rozmowie z dnia 03.10.2008 r. o godz.13:05:16 (k. 1405) pomiędzy R. B. (1) (517 601 435) a mężczyzną posługującym się numerem (...) (telefonem tym posługiwał się w tym okresie Z. K. (1), co wynika z jego zeznań oraz wyjaśnień R. B. (1) z k. 4929 i n. dotyczących rozmowy z dnia 01.10.2008 r. godz. 07:52:14). B. informuje rozmówcę , że ma załadunek jutro (tj. w sobotę -4 października 2008 r.) na ósmą rano w N., rozładunek „tam gdzie za pierwszym razem” w poniedziałek (tj. 6 października 2008 r.)na dwunastą.

Rozmowa z dnia 05.10.2008 r. godz. 14:00:10 pomiędzy R. B. (1) (517 601 435) a Z. K. (1)(518 368 947) , którego R. B. (1) rozpoznał w wyjaśnieniach (na k. 4931), dotyczyła – zgodnie z tym wyjaśnieniami, zaświadczenia dla K. i drugiego kierowcy tj. P. K. (1) , dokumentu potrzebnego dla kierowcy potwierdzającego odbycie przez niego przerwy 24 godzinnej w kierowaniu pojazdem . Zaświadczenie to zabrał od niego P. K. (1) dla siebie i Z. K. (2). Treść tych wyjaśnieńznajduje potwierdzenie w przebiegu w/w rozmowy.

W rozmowie z dnia 6.10.2008r. o godz. 08:50:58 (k. 1412,1444) pomiędzy J. W. (1) ((...)) i R. B. (1) (...), W. informuje B., że dał dla nowego kierowcy (K.) nowy telefon („nową słuchawkę”) i podaje mu jego numer wywoławczy (...). Udział W. w tej rozmowie potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7785).

Rozmowa w dniu 6.10 2008 r. godz. 16:31:35 (k.1413) pomiędzy R. B. (1) ((...)) a J. W. (1) ((...)) , w której zgodnie z wyjaśnieniami B.(k. 4933), W. polecił mu , aby wystawił okres zatrudnienia dla P. K. (1), jego szwagra, na okres dwóch miesięcy.

Rozmowa z dnia 04.10.2008 r. godz. 12:46:29 (k. 1355, jej zapis uzyskano w ramach kontroli operacyjnej telefonu I. L. (...) 421)pomiędzy L.((...)) a W. ((...)). Rozmowa ta, jak wynika z zeznań K. i W. Ż. (1) dotyczących przebiegu obserwacji, miała miejsce już po załadunku papierosów w E. zestawu kierowanego przez K.. L. pyta „ jak wam poszło”, czy „ paczki wchodziły”. W. informuje, „wszystko dobrze weszło”, ponadto , że wrócił do domu dopiero o siódmej. Udział W. i L. w tej rozmowie potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7778). Udział W. w załadunku papierosów potwierdził Z. K. (1), który widział też na posesji w E. , gdzie miał miejsce załadunek papierosów, samochód W.. Z. W. Ż. (1) dotyczących obserwacji , że samochód W., O. (...) nr rej. (...), poruszał się za zestawem K. w dniu 4 października 2008 r. od godz. 4:40 z E. do godz. 05: 02 w O. , skąd skręcił w kierunku G..

Rozmowa z dnia 04.10.2008 r godz. 19:02:11(k. 1360v-1361) pomiędzy L. (...) a W. (...) - L. pyta czy, „ chłopaki się załadowali”, W. potwierdza, że „ rano” , „ o dziewiątej”, na pytanie L. „ czy są w drodze”, W. informuje „ jutro jadą”. Udział W. i L. w tej rozmowie potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7778).Informacje z rozmowy są zbieżne z przebiegiem z obserwacji zestawu kierowanego przez Z. K. (1) przedstawionym przez W. Ż. (1)(k. 3920 i n.)

Połączenia z dnia 05.10.2008 godz. 14:35:15 (k.1365) pomiędzy L. (...) a W. (...) oraz z dnia 06.10 2008 r. godz. 20:48:54 pomiędzy L. (...) a W. (...) dotyczą poszukiwania odbiorców na towar – papierosy, L. ma dzwonić i szukać zainteresowanych .Z treści tej ostatniej rozmowy wynika, że W. jest „ na miejscu” w Niemczech. Udział W. i L. w tych rozmowach potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7779). Problemy ze znalezieniem odbiorców przemyconych papierosów na terenie Niemiec potwierdzają dalsze rozmowy W. i L. oraz wyjaśnienia R. B. (1).

Rozmowa z dnia 06.10 2008 r. godz. 20:56:04, kilka minut po rozmowie z W., pomiędzy L. (...) a nieznanym rozmówcą, I. L. (1) proponuje kupno papierosów nieustalonej osobie, na co wskazują jego wypowiedzi „a towaru coś nie chcesz?” , „... nie baw się w to, bierz tego żółtego i będzie wszystko ok, bo to biorą wszyscy...”. Udział L. w tej rozmowie potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7780).

Połączenia pomiędzy oskarżonymi J. W. (1) , R. B. (1) i I. L. (1) z dnia 07.10.2008 r. dotyczą braku kontaktu z kierowcami P. K. (1) i Z. K. (1) ,a następnie ich zatrzymania.

Rozmowa z dnia 07.10.2008 r. godz.09:40:20 (k.1446) pomiędzy W. (...)a R. B. (1) (...) - z treści tej rozmowy oraz wyjaśnień R. B. (1) (k. 4933) wynika, że rozmawiali o tym, że nie odzywają kierowcy, P. K. (1) i Z. K. (1), którzy w tym czasie byli w Niemczech. Udział W. w tej rozmowie potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7786).

W rozmowie z dnia 7.10.2008r o godz. 10:23:51 (k.1414-1415) pomiędzy J. W. (1) (...)a R. B. (1) (...) J. W. (1) informuje R. B. (1), że nie może skontaktować się z kierowcami i że w przypadku gdy jemu uda się z nimi skontaktować ma im przekazać, żeby wracali z papierosami do domu. Z rozmowy z dnia 07.10.2008 r. godz. 14: 37:04 (k. 1447) pomiędzy W. (...) a R. B. (1) (517 601 435) wynika, że kierowca dzwonił do W. o wpół do szóstej poprzedniego dnia, mówił ,że są rozładowani , gdzieś staną i czekają ,żeby przesłał im namiary gdzie mają jechać, od tego czasu nie może się z nimi skontaktować. W rozmowie z tego samego dnia godz. 15:11:40 pomiędzy tymi samymi osobami W. stwierdza, że wszystko dopilnował „ od A do Z”, pojechał tam, rozmawiał z nimi poprzedniego dnia , a „ dzisiaj rano dzwonię telefonu nie odbierają”. W rozmowie o godz. 15:26 :55(k. 1417,1448) R. B. (1) informuje W. , że dzwonił z budki jego szwagier (ziomek) ,powiedział, że „ jest lipa”, „ wtopa”, żeby przekazać W., żeby się porozłączał. Udział W. w tej rozmowie potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7786- 7787).

W rozmowie z 07.10.2008 r. o godz. 15:48:52 (k. 1448v-1449) pomiędzy W. (...) L. (...), W. informuje rozmówcę o zatrzymaniu K. i K.. Z treści rozmowy wynika , że o 17:30 kierowcy poinformowali go, że są rozładowani , jadą na parking , będą czekali na smsa, gdzie mają podjechać. Natomiast od siódmej rano nie odbierają telefonu. Przed chwilą dzwonił do niego (...), mówił, że dzwonił szwagier z budki i powiedział, żeby przekazał dla niego , żeby się porozłączał bo „jest kicha”. Stwierdza przy tym , że „ wszystko było dopilnowane na tip-top”. W kolejnej rozmowie z L. o godz. 16:24:33 (k. 1449-1450) W. stwierdza „ wszystko od a do z dopilnowałem”, „ ja jechałem , kupiłem nowe słuchawki” „ tam spotkaliśmy się jak mu jeszcze paliwa dolewałem. W rozmowach tych W. i L. rozważają przyczyny zatrzymania kierowców. Przykładowo wskazują na to wypowiedzi J. W. (1) „ od a do z wszystko było dopilnowane..”, „ wszystko ... było dopilnowane na tip top ...pojechałem do końca...i jestem już po naszej stronie”, „wpół do mnie zadzwonili wczoraj, że są rozładowani i co mamy dalej robić, ja mówię czekajcie to prześlij mi smsa gdzie mają jechać” oraz „...jechałem, kupiłem nowe słuchawki i tam spotkaliśmy się jak mu jeszcze paliwa dolewałem...” , „ ...żeśmy jechali przed nim...” , „ to zabrałem mu tamtą słuchawkę dałem mu całkiem nową...” , „...ten znowu pierwszy raz z materiałem pojechał i bomba...”Podobnie w rozmowie z dnia 7.10.2008 godz. 17:56:35 (k. 1451v- 1452) w której W. stwierdza „...sam zrobiłem pojechałem towaru...pilnowałem załadowałem dopilnowałem”. (k.1451) Udział W. i L. w tych rozmowach potwierdza opinia z zakresu badań fonoskopijnych (k. 7787).

Zgodnie z opinią z zakresu fonoskopii dowodowe rozmowy telefoniczne (wskazane powyżej i inne) zarejestrowane na plikach Podróżny (...) i następne (płyta CD oznaczona numerem (...)) zostały przeprowadzone przez J. W. (1), rozmowy zarejestrowane na pliku Podróżny (...), (...) (płyta CD oznaczona numerem (...)) zostały przeprowadzone przez I. L. (1) i J. W. (1).

Powyższe ustalenia znajdują potwierdzenie w protokole analizy połączeń telefonicznych (k.6729-6787) sporządzonym w oparciu o wykaz połączeń telefonicznych w inkryminowanym okresie (k. 150-168, 169-176, 177-186, k.410-429k. 424-429, 434-443, 444-467, 468-474, 475-487, 488-500, 501-509, (...), 528-536, 559-580, 586-587, 588-591 tom I i III, załącznik nr 1). W szczególności wskazać należy, iż z w/w analizy wynika, iż Z. K. (1) przebywał w dniach 2-3 października 2008 r. w powiecie (...) ze wskazaniem na miejscowość J. , gdzie mieszkają (...) i L., W tym czasie utrzymywał stały kontakt z J. W. (1) (k. 6738v – 6740) . Ponadto na podstawie pozycjonowania użytkowanego przez Z. K. (1) numeru telefonu została ustalona trasa jego przejazdu z J. do E. w dniu 3/4 października 2008 r. (k. 6742) zgodne z wynikami obserwacji prowadzonej przez funkcjonariuszy SG. Na podstawie pozycjonowania numeru telefonu J. W. (1) wskazano jego przejazd z K. do E. w nocy z 3 na 4 października 2008 r, podczas drogi W. utrzymuje stały kontakt z I. L. (1) i Z. K. (1) (k. 6743v i n). W miejscowości E. doszło do spotkania W. i K. około godz. 4:36 na co wskazują identyczne stacje bazowe, co potwierdza zeznania Z. K. (1) jak też wyniki obserwacji, przy czym w ocenie Sądu nie wyklucza to wcześniejszego spotkania wskazanych osób mając na uwadze ostatnie logowania ich telefonów jak też ustalenia , iż J. W. (1) przebywając w miejscowości E. znajdował się praktycznie w jednym miejscu.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wskazań zawartych w protokole analizy kryminalnej w zakresie analizy połączeń telefonicznych i miejsc logowań telefonów, analiza ta została opracowana w oparciu o załączone do akt postępowania wykazy połączeń telefonicznych, co pozwala na jej procesowe wykorzystanie. Jej wyniki pokrywają się z zapisami kontrolowanych rozmów telefonicznych oraz są zbieżne z innymi wskazanymi już dowodami dotyczącymi tego zdarzenia, uznanymi przez Sąd za wiarygodne.

W świetle powyższych dowodów – w tym wyjaśnień Roberta B. w części, w której Sąd dał im wiarę, zeznań Z. K. (1), zeznań W. Ż. (1) oraz treści kontrolowanych rozmów telefonicznych oskarżonych w okresie od 30 września 2008 r. do 7 października 2008 r. jak też wykazów połączeń telefonicznych – udział oskarżonych R. B. (1), J. W. (1) i I. L. (1) nie budzi wątpliwości.

R. B. (1) zatrudnił kierowców Z. K. (2) i P. K. (1) zgodnie z poleceniem W., wystawił im niezbędne dokumenty związane z zatrudnieniem, zamówił w terminie uzgodnionym z W. transport legalnego towaru (chemii gospodarczej z N.). Kontaktował się z kierowcami na telefon wskazany przez W., wiedział też, że W. osobiście pilotował zestaw ciężarowy do Niemiec. Z treści rozmów prowadzonych przez R. B. (1) w dniu 7 października 2008 r. wynika, że wiedział jakiego rodzaju towar przewożą K. i K., W. polecił mu m.in. żeby przekazał kierowcom, jeśli uda mu się z nimi skontaktować, aby wracali z papierosami do domu. B. nie był też zaskoczony, gdy P. K. (1) dzwonił z budki poinformował go, że jest „wtopa” i żeby W. się porozłączał. Powyższe jednoznacznie dowodzi, iż wiedział w jakim celu zatrudnia kierowców wskazanych przez W. i organizuje przewóz legalnego towaru.

J. W. (1) przy organizacji tego przemytu „wszystko dopilnował osobiście”. Zorganizował kierowców i polecił ich zatrudnienie R. B. (1), zapewnił nowe telefony do kontaktu, uzgodnił z L. dokonanie przeróbek w podłodze naczepy (...) służących do ukrycia papierosów bez akcyzy, osobiście brał udział w załadunku papierosów w okolicach E., pilotował zestaw K. po załadunku papierosów do O.. Następnie po spotkaniu z K. na stacji w m. L. przekroczył granicę z Polski do Niemiec, dowożąc przy tym P. K. (1) jako drugiego kierowcę do zestawu kierowanego przez K.. Jednocześnie W. telefonicznie ustalał odbiorców papierosów na terenie Niemiec. W tym celu kontaktował się z L..

Na udział I. L. (1) wskazują jego telefoniczne uzgodnienia z W. dotyczące przeróbek w podłodze naczepy (...), w tym wyciągnięcia ocieplenia z podłogi, jego obecność przy wyciąganiu ocieplenia z podłogi naczepy przez K., K. i (...), telefoniczne kontaktowanie się z W. i uzyskiwanie informacji o przebiegu kolejnych etapów transportu, wreszcie telefoniczne poszukiwanie ewentualnych odbiorców papierosów na terenie Niemiec, po poinformowaniu przez W. o problemach w tym zakresie, wreszcie rozważanie przyczyn „wpadki” po zatrzymaniu kierowców.

Wskazać przy tym należy, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom K. N. (1), pseudonim (...) w zakresie w jakim stwierdził, że nigdy nie usuwał ocieplenia i izolacji z podłóg w naczepach jak też nie dokonywał przeróbek w podłodze naczepy typu Chłodnia (...) do ukrycia wyrobów bezakcyzowych. N. stwierdził przy tym, że nie zna Z. K. (1), nie kojarzy czy był u niego na podwórku, zaprzeczył zeznaniom K., aby był obecny przy wyciąganiu ocieplenia z podłogi w zestawie (...), stwierdził że nie było takiej sytuacji.

W ocenie Sądu w świetle wiarygodnych zeznań Z. K. (1) (potwierdzonych innymi wskazanymi już dowodami w tym analizą połączeń telefonicznych, z których niezbicie wynika pobyt K. w J. w dniach 2 i 3 października 2008 r.) nie budzi wątpliwości udział K. N. (1) w usuwaniu na terenie jego posesji w J. ocieplenia z podłogi naczepy typu Chłodnia (...), w celu ukrycia tam papierosów przewożonych w dniu 6.10. 2008 r. Powyższe wynika także z treści rozmowy telefonicznej W. i L. przeprowadzonej w dniu 01.10.2008r o godz. 10:04:45 (k. 1425v-1426). Zaprzeczanie tym faktom przez N. wynika z obawy przed grożącą mu odpowiedzialnością karną za udzielenie pomocy w przemyśle papierosów.

Odnośnie zarzucanego I. L. (1) w okresie od stycznia 2009 r do 27 marca 2009 r. współdziałania w organizacji przemytu do Szwecji 50 000 papierosów w zestawie ciężarowym V. o nr rej. (...) z naczepą K. nr rej. (...), którym poruszali się A. K. (1) i A. P., na udział w nim oskarżonego I. L. (1) wskazuje treść jego wypowiedzi zarejestrowanych podczas legalnego podsłuchu operacyjnego w okresie od 3 stycznia 2009r. do 2 kwietnia 2009r. na numer (...) (k. 3600-3727) w powiązaniu z innymi dowodami w tym zeznaniami A. K. (1), wykazami połączeń telefonicznych,

zeznaniami Wojciecha Ż., materiałem zdjęciowym sporządzonym z obserwacji w dniach 26 -29 marca 2009 r. (k. 4059-4075).

A. K. (1) był kierowcą zestawu ciężarowego, w którym w dniu 29 marca 2009r. ujawniono 50.000 paczek papierosów, za udział w tym przestępstwie został prawomocnie skazany. W toku prowadzonego przeciwko niemu postępowania konsekwentnie przyznawał się do czynu i złożył szczegółowe wyjaśnienia, pozwalające na ustalenie okoliczności transportu papierosów i udziału w nim innych osób , w tym P. K. (2) pseudonim (...). Z wyjaśnień tych wynika, że to mężczyzna o pseudonimie (...) zaproponował mu przemyt papierosów do Szwecji, przekazał mu również numery (...) do mężczyzny o imieniu (...) i kazał przyjechać do miejscowości C. do warsztatu samochodowego po odbiór papierosów. Za przemyt miał dostać 1000 euro. A. K. (1) wyjaśnił, iż w dniu 26 marca 2009r. po załadunku mebli w K. wraz z zatrudnionym u niego kierowcą A. P., pojechali do miejscowości C., gdzie na terenie posesji na której znajdował się warsztat samochodowy, załadowano papierosy. W załadunku papierosów brał udział mężczyzna o pseudonimie (...) oraz trzech innych nieznanych mu mężczyzn m.in. mężczyzna o pseudonimie (...). Mężczyźni wystawili z naczepy kilka wersalek , załadowali papierosy zapakowane w folię i tekturę tak, że wizualnie wyglądały jak zapakowane meble, wstawili ponownie meble. Załadunek trwał około pół godziny. "B." poinstruował go co dalszych czynności, po dojeździe do Szwecji papierosy miał odebrać "W.", po wcześniejszym kontakcie telefonicznym. Miała tam przyjechać jakaś osoba i dalej pilotować ich w miejsce odbioru papierosów, a także przekazać mu 2000 euro za papierosy. A. K. (1) potwierdził, że użytkował w tym czasie telefony o numerach wywoławczych (...) oraz (...) Telefon o numerze (...) użytkował także P., gdy jechał w trasę. A. K. (1) nie potrafił wyjaśnić , czy jego samochody wcześniej przebywały w miejscowości C. w szczególności w dniach 9-10 marca 2009 r. i 19-20 marca 2009 r. Na okazanych mu zdjęciach rozpoznał mężczyznę o pseudonimie (...) opisaną jako P. K. (2), wskazując , iż brał on udział w załadunku papierosów i podał telefony zapisane przez niego na kartce do osoby określanej jako (...) (k. 679 - 680 , 1043 - 1046, 1537 - 1540, 1903 - 1904, 5580 - 5585, 6546 - 6549, 6900 - 6902, 6903 – 6907).

Rozpoznanie to Andrzej K. potwierdził w czasie okazania mu osób wskazując jako mężczyznę o pseudonimie (...) - P. K. (2) (k . 6540 – 6545, 6548).Swoje wyjaśnienia podtrzymał też podczas konfrontacji z P. K. (2) i na rozprawie w dniu 20 grudnia 2012 r. (k. 8401-8402). Zeznając w charakterze świadka A. K. (1) w dniu 24 listopada 2016 r. nie wiele pamiętał z okoliczności zdarzenia, potwierdził odczytane wyjaśnienia. Podał, że , nie znalazł żadnego z oskarżonych. Podczas wizji lokalnej A. K. (1) wskazał posesję w C. (...) gdzie znajduje się warsztat samochodowy (...) jako miejsce, gdzie ładowano do przyczepy papierosy bez akcyzy (k. 5938 - 5942).

Sąd dał wiarę wskazanym wyjaśnieniom złożonym przez świadka A. K. (1) w charakterze oskarżonego, albowiem w zakresie istotnym z punktu widzenia ustaleń w niniejszej sprawie znajdują one potwierdzenie w innych zgromadzonych w postępowaniu dowodach w tym komunikatach z obserwacji (k.4059- 4075), opinii w zakresie badania tarcz tachografów, protokole oględzin przedmiotów zabezpieczonych podczas przeszukania mieszkania A. K. (1) (...), gdzie zabezpieczono m.in. kartkę oraz notes z numerami telefonów mężczyzny o pseudonimie (...). Nie podważa wiarygodności zeznań (wyjaśnień) A. K. (1) fakt, iż nie potrafił on jednoznacznie wyjaśnić przejazdu jego samochodów w miejscowości C. w dniach 9-10 marca 2009 r. i 19-20 marca 2009 r., nie można wykluczyć , iż wówczas pojazdami K. kierował P., bardziej zaangażowany w kontaktach z (...) i (...) niż K.. Okoliczności te mają drugorzędne znaczenie dla ustaleń w niniejszej sprawie. Sąd nie dał wiary tym twierdzeniom K., w których podał, że P. nie wiedział o przemycanych papierosach, jako sprzecznym z przywołanymi poniżej dowodami jednoznacznie wskazującymi na udział P. w tym przestępstwie.

Z zeznań W. Ż. (1), osoby odpowiedzialnej za koordynację realizowanych działań, dotyczących tego zdarzenia wynika, iż podstawą podejmowanych czynności niejawnego nadzorowania, , przemieszczania i obrotu przedmiotami przestępstwa było zarządzenie Komendanta (...) nr (...) dotyczące osoby I. L. (1). Obserwacja prowadzona była przez funkcjonariuszy (...), wydziału (...) oraz (...) Oddziału (...). Z prowadzonej obserwacji wynika, iż 26 marca 2009 r. ciągnik V. (...) i naczepa (...) 53YJ wyjechała z zakładu (...) w K.. W samochodzie znajdowały się dwie osoby K. i P.. O godz. 20:10 pojazd wjechał do miejscowości C. na posesję (...), a o godz. 20:40 zestaw ciężarowy wyjechał z posesji i

pojechał w kierunku S.. O 21:45 dnia 28 marca 2009 r. wjechał na plac przy terminalu promowym w Ś. , gdzie został zatrzymany, ujawniono papierosy bez akcyzy.

Wskazane ustalenia wynikające z relacjonowanych przez W. Ż. (1) czynności z obserwacji co do trasy przejazdu obserwowanego zestawu ciężarowego, w tym pół godzinny postój w miejscowości C. również ekspertyza z zakresu porównania zapisów tarcz tachografów z logowaniami telefonów. Jak wskazał biegły z zapisów prędkości na tarczy z 26-27.03.2009r. na nazwisko A. K. (1) i bilingów telefonicznych (bilingu nr (...) użytkowanych w tym czasie przez A. K. (1) oraz bilingu nr (...) użytkowanych w tym czasie przez A. P.) wynika, że w dniu 26 marca 2009r. samochód wyjechał z G. około 5.00, następnie pojechał do K.. Z K. samochód pojechał przez M. do O., następnie drogą na I.. Samochód mógł się znajdować w miejscowości C. w godzinach 20.05 – 20.35, skąd pojechał do N.. Długość tej trasy wynosi około 510 km, co jest porównywalne z odległością wynikającą z zapisów na tarczy tachografu. Z analizy zapisów tarczy tachografu z 27 i 28 marca 2009 r. na nazwisko A. K. (1) wynika zgodność pomiędzy miejscowościami wyjściową (N.) a docelową (G.), występuje też zgodność pomiędzy zapisami na tarczy a pozycjami samochodu wynikającymi z bilingów telefonicznych . (k. 3738 -3751)

Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte we wskazanej opinii, uznając ją za rzeczową i spójną, znajdującą oparcie w analizowanych przez biegłego dowodach, sporządzoną przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową.

Wnioski zawarte w opinii biegłego z badań porównawczych zapisów na tarczach tachografów i bilingów telefonicznych w okresie od 26 do 28 marca 2009 r. potwierdzają informacje wynikające z prowadzonej obserwacji, co do miejsca lokalizacji obserwowanego zestawu ciężarowego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka Andrzeja Podleńskiego i jego wcześniejszym wyjaśnieniom składanym w charakterze oskarżonego w zakresie w jakim wskazywał na brak wiedzy o przewożonych przez K. papierosach zatrzymanych w dniu 29 marca 2009 r. w Ś. jako zmiennym , niespójnym , sprzecznym z ustaleniami wynikającymi z wykazu połączeń telefonicznych , opinii z badań porównawczych zapisów na tarczach tachografów i bilingów telefonicznych. A. P. został prawomocnie skazany za udział w w/w przemyśle papierosów .

W złożonych w charakterze oskarżonego wyjaśnieniach A. P. podał, że jechał z K. 26 marca 2009 r. z zamiarem dostania się do Szwecji w celu znalezienia tam pracy . Opisał drogę z K. do Ś. , gdzie zostali zatrzymani przez Straż Graniczną w związku z ujawnionym w ich pojeździe przemytem papierosów. Stwierdził, że nie wiedział, o przewożonych w pojeździe papierosach . Podczas drogi dużo spał, nie pamięta , aby K. wjeżdżał na jakiś parking lub się zatrzymywał. Podczas drogi nie dzwonił do nikogo ani nie odbierał telefonów. Zapisane w notatniku numery (...) opisane jako (...) dostał od jakiegoś kolegi , numery(...)zapisane jako W. to numery znajomego sprzedającego opony sprowadzane ze Szwecji. Numer W. (...) miał zapisany też w telefonie zatrzymanym przez Straż Graniczną. Wyjaśniając odnośnie zapisanych jego telefonie kontaktach podał m.in., że numer(...)zapisany jako A. – nie pamięta czyj to numer (faktycznie należał do K., P. kontaktował się na ten numer wielokrotnie w okresie od 10 do 29 marca 2009 r.) Jako jego numer wskazał zapisany w (...).Podał, że telefony o numerach (...)opisane jako W. w jego notesie zabezpieczonym przez Straż Graniczną należał do mężczyzny, z którym rozmawiał telefonicznie na temat zakupu opon , nigdy na tematy związane z przemytem papierosów. Na fotografiach rozpoznał mężczyznę W. – jako W. Z. , do niego należały telefony zapisane w notatniku. Nie wie nic na temat jego działalności przemytniczej , nie umawiał się na odbiór przemycanych papierosów. Zaprzeczył, by informował go o zatrzymaniu jego i K. . Do W. dzwonił 26 marca 2009 r. w dniu załadunku towarów w K..Nie potrafił wytłumaczyć dlaczego po zatrzymaniu W. Z. wielokrotnie kontaktował się na jego telefony o numerze(...) oraz (...) z numeru (...) Początkowo nie potrafił też wyjaśnić co do faktu, że samochody K. co najmniej dwukrotnie przebywały w miejscowości C. tj. w miejscu załadunku papierosów zwłaszcza w dniu 9-10 marca 2009 r. i 19-20 marca 2009 r. Później po okazaniu ekspertyzy kryminalistycznej kopii tarczek tachografu stwierdził, że w tych dniach 09-13.03.2009 i 19-21 .03.2009 r. jechał zestawem ciężarowym K. i był jego kierowcą. prawdopodobnie wieźli meble z K. do Szwecji.Potwierdził, że użytkował telefony o numerze (...) oraz (...) ten ostatni był jako służbowy korzystał z niego również K.. Po okazaniu analizy połączeń potwierdził, że kontaktował się ze swojego telefonu o numerze(...) z numerami (...) , nie wie do kogo należą . Podczas załadunku papierosów w miejscowości C. nie wysiadał , nie widział

tego załadunku papierosów, spał całą drogę, obudził się dopiero w miejscowości N.. Wyjaśnienia te podtrzymał będąc przesłuchanym w charakterze świadka.

Zeznania A. P. oraz podtrzymane przez niego wyjaśnienia złożone w charakterze oskarżonego nie zasługują na wiarę. Świadek zmieniał treść wyjaśnień dostosowując je do ujawnianych w sprawie dowodów, co dotyczy między innymi jego wcześniejszych przejazdów przez C., jak też posiadanych numerów telefonów i kontaktowania się z innymi osobami w tym (...) i (...). A. P. nie potrafił logicznie wyjaśnić wielokrotnych połączeń telefonicznych z tymi osobami w czasie przejazdu zestawu ciężarowego zatrzymanego w Ś. w dniu 29 marca 2009 r., w okresie poprzedzającym ten transport, jak też bezpośrednio po jego zatrzymaniu. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż to A. P. w tym okresie posługiwał się oprócz telefonu o numerze (...) także numerem (...). Świadczy o tym m.in. wykaz połączeń telefonicznych z dnia 28 marca 2009 r., z którego wynika, iż po godzinie 21 –ej A. P. z telefonu o numerze (...) wielokrotnie łączył się czy też próbował połączyć się z numerem telefonu A. (...). Potwierdzające to zapisy znajdują się także w protokole oględzin telefonów zatrzymanych od A. K. (1) w dniu 29 marca 2009 r. (k. 614-618) wraz z raportem odczytu danych (k. 846- 854) .

Z wykazu połączeń telefonicznych wynika, iż A. P. podczas przejazdu w dniach 26-28 marca (...). wielokrotnie kontaktował się z numerów (...) z innymi osobami, w tym z numerem (...) należącym do (...) oraz z numerem (...) należącym do (...).

W szczególności A. P. z numeru (...) kontaktował się z P. K. (2) ((...))na (...) w dniu 26 marca 2009 r. o godz. 13:42:54, 18:04:58, 19:33: 37, 20:02:52 (protokół analizy połączeń telefonicznych k. 4990-4051, wykaz połączeń telefonicznych k. 138-149 załącznik nr 1 tom I). Powyższe przeczy twierdzeniom A. P., iż całą drogę z K. do N. spał, nie wykonywał połączeń telefonicznych. Ponadto z opinii biegłego z badań porównawczych zapisów na tarczach tachografów i bilingów telefonicznych wynika, iż osoba wykonująca połączenia 26 marca 2009 r. o godz. 20.02. z telefonu o numerze (...) – A. P.- znajdowała się w okolicach I.. Zestawienie powyższego z wynikami obserwacji oraz lokalizacją zestawu ciężarowego wynikającą z opinii dotyczącej badania tarcz tachografów i bilingów telefonicznych zbieżnych z relacją K., z których wynika, iż 26 marca 2009 r. w godzinach od 20.10 do 20. 40 nastąpił załadunek papierosów w miejscowości C., w sposób jednoznaczny podważa twierdzenia A. P.. Z powyższych dowodów wynika, iż A. P. wiedział o przemycanych papierosach, miejscu ich załadunku i brał aktywny udział w organizacji przemytu współdziałając w tym zakresie z (...) i (...), z którymi pozostawał w stałym kontakcie. Ustalenia powyższe potwierdza analiza połączeń telefonicznych w okresie od 10.03.2009r. do 29.03.2009r. pomiędzy osobami odpowiedzialnymi za organizację omawianego przemytu (k. 3990-4051, wykazy połączeń telefonicznych k. 111-113, 114-128, 129-137, 138-149, 150-168 załącznik nr 1 tom I, k. 67 załącznik nr 3 tom VII).

Z analizy połączeń telefonicznych wynika, iż A. P. wielokrotnie w tych dniach kontaktował się z (...) i (...). W dniu 29 marca 2009r. po ujawnieniu przez funkcjonariuszy (...) w Ś. w zestawie ciężarowym wyrobów tytoniowych przewożonych przez A. K. (1) i A. P. i ich zatrzymaniu, osoby o pseudonimach (...) i (...) wielokrotnie podejmowały próby połączenia się z A. P. (k. 3990 – 4051, k. 138-148 załącznik nr 1 tom I). Powyższe znajduje także – po części – odzwierciedlenie w protokołach oględzin telefonów zatrzymanych od A. P. dnia 29 marca 2009 r. (k. 609-612) wraz z raportem odczytu danych (k. 832 – 845).

Dodać należy, iż wniosek o obserwację zestawu ciężarowego w dniach od 26 marca 2009 r. był związany właśnie z osobą A. P. i ustaleniami funkcjonariuszy (...), iż jako kierowca zestawu ciężarowego jest on członkiem grupy zajmującej się nielegalnym przewozem papierosów z Polski do Szwecji. Ustalenia te zostały potwierdzone zatrzymaniem przemycanych w zestawie ciężarowym papierosów w Ś..

Kolejną osobą zaangażowaną w organizację tego przemytu papierosów był P. K. (2) pseudonim (...). Został on prawomocnie skazany za udział w tym przestępstwie.

P. K. (2) przesłuchany w charakterze świadka stwierdził, że nic mu nie wiadomo odnośnie przemytu papierosów, zaprzeczył, aby znał L. czy osobę o pseudonimie (...). Potwierdził składane w charakterze podejrzanego i oskarżonego wyjaśnienia podając, że nic więcej nie pamięta. W wyjaśnieniach złożonych w charakterze oskarżonego

w toku postępowania potwierdził, że wszyscy mówią na niego (...), ma też pseudonim (...). Zaprzeczył, aby znał m.in. I. L. (1), W. Ż. (2), A. P., A. K. (1), J. W. (1), K. N. (1), osoby o pseudonimie (...), Małpa, Kudłaty. Potwierdził, że użytkował (...). Zaprzeczył, aby brał udział w załadunku papierosów na zestawy ciężarowe. W konfrontacji z A. K. (1) zaprzeczył podawanym przez niego okolicznościom wskazującym na jego udział w załadunku papierosów i przemyście ich za granicę. Jednocześnie nie potrafił wyjaśnić połączeń na jego telefon z telefonu I. L. (1) w dniach 1 kwietnia 2009 r. i 23 czerwca 2009 r. z numeru (...)

Sąd nie dał wiary zeznaniom P. K. (2) oraz składanym przez niego wcześniej wyjaśnieniom w charakterze oskarżonego, jako sprzecznym z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, którym Sąd dał wiarę, w tym z zeznaniami (wyjaśnieniami) A. K. (1), wykazem połączeń telefonicznych, protokołami odtworzenia rozmów z telefonu I. L. (1), a także zeznaniami Krzysztofa N. P. K. (2) w toku tego postępowania przyjął postawę zaprzeczania wszystkim faktom, które mogły by wskazywać na jego zaangażowanie w organizację przemytu, jak też na znajomość osób oskarżonych czy podejrzewanych o udział w takim procederze.

Wskazać należy, iż świadek K. N. (1) (...) wskazał P. K. (2) (...) jako znajomego I. L. (1), który pomagał L. we wszystkich zleconych przez niego pracach fizycznych. Podał, że (...) (nr (...)) razem z Ireneuszem L. przyjeżdżali do niego. P. K. (2) kilka razy przywoził do niego części do zestawów ciężarowych, które naprawiał dla I. L. (1). Także przed jego przyjazdem dzwonił I. L. i mówił, że z częściami przyjedzie (...). Zeznania te potwierdzają częste kontakty I. L. (1) z P. K. (2), wskazując na wykonywanie przez K. czynności zleconych przez L.. Powyższe jest zbieżne z analizą połączeń telefonicznych pomiędzy tymi osobami oraz nagraniami rozmów telefonicznych uzyskanych w ramach kontroli operacyjnej prowadzonej wobec I. L. (1).

Z ustaleń opartych na zeznaniach (wyjaśnieniach) A. K. (1) i A. P., wykazach połączeń telefonicznych oraz protokołach odtworzenia rozmów telefonicznych prowadzonych przez I. L. (1) z telefonu o numerze (...)(k. 3600- 3726) uwzględnionych w protokole analizy połączeń telefonicznych(k. 3990-4051) wynika, iż A. K. (1) w inkryminowanym okresie posiadał telefony o numerach (...), A. P. telefony o numerach(...) oraz(...), P. K. (2) ps. (...) posługiwał się numerem (...) natomiast mężczyzna o pseudonimie (...) (...) Z tych numerów telefonów (...) i (...) kontaktowali się z I. L. (1) na numer (...) oraz na numery telefonów A. P., w tym w szczególności na numer (...) w czasie przejazdu zestawu ciężarowego w dniach 26-29 marca 2009 r. A. P. nie kontaktował się z I. L. (1). A. K. (5) kontaktował się telefonicznie jedynie z A. P. (powyższe obrazuje diagram k. 4009, 4051).

Z treści rozmów prowadzonych przez I. L. (1) z telefonu o (...), wobec którego była prowadzona kontrola operacyjna zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie w okresie od stycznia 2009 r. do 2 kwietnia 2009 r. wynika, iż oskarżony poszukiwał możliwości nabycia papierosów pochodzących z Litwy, H. Kongu, Federacji Rosyjskiej czy Ukrainy, prowadził rozmowy dotyczące ich rodzaju i ceny nabycia, sposobu transportu papierosów za granicę w tym do Szwecji m.in. z (...) - P. K. (2) i (...) a także z J. W. (1) na numer (...). Świadczy o tym w szczególności treść rozmów I. L. (1) z dnia 09.01.2009 r. o godz. 12:55:02 k. 3605, 11.01.2009 r. godz. 23:05:42, k. 3607, 18.01.2009 r. godz. 16:46:22, 16:55:52, 16:59:17, 17:14:00, k. 3617-3620, 19.01.2009 r. godz. 14:12:20, 16:25:15, k. 3621, 20.01.2009 r. godz. 09:10:12, 09:13:10, k. 3621-3622, 21.01.2009 r. godz. 14:30:00, 20:25:19 k. 3635-3627, 22.01.2009 godz. 16:27:49, k. 3631-3632, 26: (...). godz. 14:13:29, k. 3636, 27. (...) godz. 11:02:40, k. 3637, 28.01.2009 r. godz. 11:58:28, k. 3638, 01.02.2009 r. godz. 20:57:21, 21:00:54, k. 3643v-3645, 02.02.2009 r. godz. 09:20:19, 10:59:41, 11:12:52, 11:18:45, k. 3647-, k. 3649, 05.02.2009 r. godz. 13:51:24, k. 3653-3654, 06.02.2009 r. godz. 21:36:47, k. 3655-3656, 09.02.2009 r. godz. 16:22:20, k. k. 3658- 3660, 11.02.2009 r. godz. 19:18:32 k. 3661, 12.02.2009 r. godz. 16:39:08, 16:43:07, k. 3661-3662, 26.02.2009 r. godz. 23:27:06, k. 3667v-3668, 27.02.2009 r. godz. 08:44:01, k. 3669, 01.03.2009 r. godz. 22:31:38, k. 3669v-3671, 02.03.2009 r. godz. 21:19:01, k. k. 3673v-3675, 20.03.2009 r. godz. 14:11:09, 17:57:56, k. 3691, 3692, 21.03.2009 r. godz. 11:39:46, 11:51:58, k. k. 3693v-3697, 25.03.2009 r. godz. 09:51:49 k. k. 3701v- 3703, 26.03.2009 r. godz. 20:26:27 k. 3705v-3708, 29.03.2009 r. godz. 21:39:02 k. 3710-3711, 30.03.2009 r. godz. 11:45:35, 14:05:46, 14:40:50, 19:14:29, k. 3714-3716, 3718-3719, 3720, , (...), 31.03.2009 r. godz. 00:02:49, 13:48:13, 14:40:17, k. 3721-3725 (protokoły odtworzenia rozmów I. L. k. 3600- 3726).

Wskazać należy, iż treść rozmów oskarżonego z innymi osobami dotycząca nabycia papierosów, ceny, zorganizowania transportu, podobnie jak przy wcześniejszych zdarzeniach, nie była oczywista, osoby te posługiwały się „szyfrem”, półsłówkami, używając przy tym w nadmiarze słów wulgarnych, co w ocenie Sądu, miało na celu uniemożliwienie identyfikacji rozmówców jak też konkretnej treści rozmowy. Oskarżony oraz jego rozmówcy posługiwali się w szczególności takim określeniami jak „cukierki”, „material”, „towar” w odniesieniu do papierosów, „żółte” – papierosy Jin L., „dwuliterowiec”, „dwie litery”, „czerwone”, Liga – papierosy marki (...). Niemniej z kontekstu rozmowy jak też śledząc ich kolejność bez żadnych wątpliwości można wyprowadzić wnioski o współdziałaniu I. L. (1) z innymi osobami w organizacji przemytu zatrzymanego w dniach 29.03.2009 r. Podkreślić należy, iż pomimo zakspirowanej treści tych rozmów, funkcjonariusze wydziału operacyjnego (...) w K. wytypowali na ich podstawie w sposób prawidłowy termin przewozu papierosów, zestaw ciężarowy służący do przemytu i udział w nim A. P..

Ze wskazanych powyżej rozmów wynika w szczególności, iż oskarżony I. L. (1) przechowywał papierosy, które były następnie przewożone w dniach 26-28 marca 2009 r. przez K. i P..

Potwierdzą to wypowiedzi I. L. (1) z rozmowy z dnia 1 marca 2009 r. godzina 22:31:38 (k. 3669v - 3671), z których wynika, iż papierosy były przechowywane w busie na posesji u teścia oskarżonego, a następnie z rozmowy z dnia 21 marca 2009 r. godzina 11:51:58 „...żeśmy nikogo na dziuplę nie wpuszczali i tak trzeba robić dalej...”, „...nie pokazywać gdzie to się ma, tym bardziej, że nie wywieziesz tego od razu tylko tam po tygodniu... lubi leżeć...”, „...czy nawet jak na moim busie stało u dziadka...” (k. 3695 - 3696) oraz wypowiedzi z rozmowy z dnia 30 marca 2009 r. godzina 14:05:46 „...jak bym chciał was (okraść)... to bym ten towar od M. wywiózł, jak na busie był, to bym go ... zabrał. B. powiedział, że busa u dziadka ukradli...” (k. 3718v).

Wypowiedzi oskarżonego I. L. (1) z rozmów z dnia 29 marca 2009 r. godz. 21:39:02 (k.3710v), z dnia 30 marca 2009 r. godz. 11:45:35, godz. 11:54:05, godz. 14:05:46 (k. 3714v - 3719v), z dnia 31 marca 2009 r. godz. 14:40:17, w której oskarżony czyta rozmówcy informację z Kuriera (...) o zatrzymaniu w Ś. dwóch kierowców w związku z przewozem 50 tysięcy paczek papierosów, po czym postanawia, iż nie będą dalej kontaktować się na dotychczasowe numery telefonów (k. 3724v), potwierdzają, iż wymieniony był współorganizatorem transportu papierosów do Szwecji, który został zatrzymany w dniu 29 marca 2009 r. przez (...) w Ś.. Z treści wskazanych rozmów wynika, iż był on bezpośrednio zainteresowany przebiegiem tego transportu, czekał na informacje dotyczące kierowców, kontaktował się w tym celu wielokrotnie z osobą o pseudonimie (...) (P. K. (2)).

Z omówionej już opinii z zakresu fonoskopii (k. 7771 – 7777), wynika, iż wszystkie przywołane rozmowy telefoniczne przeprowadzone zostały przez I. L. (1).

O zarzucanych J. W. (1) z art. 270§1 kk popełnionych w dniu 1 kwietnia 2007 r. i 4 w kwietnia 2008 r. polegających na podrobieniu podpisów M. G. (2) na umowach podnajmu naczepy T. o nr rej. (...) na sprawstwo oskarżonego wyjaśnienia R. B. (1), zeznania M. G. (2) oraz wnioski z opinii z zakresu badań pisma ręcznego (k. 7346-7362).

M. G. (1), skazany prawomocnie za czyn z art. 272 kk związanym z rejestracją naczepy ciężarowej T. – nr rej (...) na swoje nazwisko, w wyjaśnieniach złożonych w charakterze podejrzanego podał, że we wrześniu 2006 r. dwaj nieustaleni mężczyźni zaproponowali mu, aby zarejestrował na siebie przyczepę, za co miał otrzymywać 200 zł miesięcznie. Zgodził się i w dniu 28 listopada 2006 r. z tymi mężczyznami udał się do Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w O.. Tam wraz z wnioskiem o rejestrację przedłożył otrzymany od tychże mężczyzn komplet dokumentów dotyczących rzekomego nabycia przez niego naczepy T. od (...). B. w S.. Tego samego dnia M. G. (1) uzyskał pozwolenie czasowe nr A. (...), zaś w dniu 14 grudnia 2006 r. dowód rejestracyjny serii (...) z przypisanymi numerami rejestracyjnymi (...), które przekazał tym mężczyznom. W 2008 r. jeden z tych mężczyzn przywiózł ze sobą umowę kupna sprzedaży naczepy, na której jako kupujący figurował I. L. (1). M. G. (1) podpisał tę umowę, zatrzymując jeden z dwóch egzemplarzy. Z zeznań świadka wynika, że przyczepa tej nigdy nie widział, nie wie do czego służyła. Nie podpisywał też umów najmu tej przyczepy, nie zna W., L. czy R. B. (1). Zaprzeczył, aby podpis na umowie podnajmu przyczepy z dnia 1 kwietnia 2008 r. był jego podpisem.

R. B. (1) wyjaśnił (k. 5645.), iż nie zna M. G. (1), nigdy z nim nie rozmawiał ani go nie widział. Umowę podnajmu naczepy nr rej. (...) sporządził w miejscu swojego zamieszkania w obecności J. W. (1), który podał mu wszystkie niezbędne dane do jej sporządzenia. J. W. (1) przekazał mu dane M. G. (1) oraz dowód rejestracyjny wystawiony na to nazwisko. R. B. (1) wyjaśnił, że podpisał umowę i opatrzył swoją pieczęcią, a następnie przekazał dla J. W. (1), który miał ją zawieźć do O. dla M. G. (1) do podpisu. Wyjaśnił również, że nigdy osobiście nie dawał G. pieniędzy za ten podnajem. Dał W. dwa razy pieniądze po 3 tys. zł, a W. miał je przekazywać dla G.. R. B. (1) podniósł, iż jest pewny, że umowę podpisał J. W. (1), a nie M. G. (1). Wcześniej w swoich wyjaśnieniach nie mówił prawdy w tej kwestii, aby nie zaszkodzić W..

Dotyczy to wyjaśnień R. B. (1) z dnia 8 grudnia 2009(na k. 4932) , kiedy podał, że naczepę dzierżawił od osoby z O. o nazwisku G.. Użytkował ją od wiosny 2007 r. do czerwca 2008 r. , po czym pozostawił ją na parkingu (...) w M. , wraz z dowodem rejestracyjnym , umówił się telefonicznie z właścicielem naczepy na jej odbiór .Naczepę tą dzierżawił w tym samym okresie co ciągnika S. od I. L. (1). R. B. (1) te nieprawdziwe okoliczności następnie sprostował , wskazując na wiarygodną przyczynę ich złożenia.

Wyjaśnienia R. B. (1) wskazujące na J. W. (1) jako sprawcę podrobienia podpisu M. G. (1) na umowach podnajmu w/w naczepy w tym zakresie brzmią przekonująco, zwłaszcza gdy skonfrontuje się je z wyjaśnieniami oskarżonego M. G. (1), który podał, że nigdy nie był właścicielem tej naczepy, a jedynie za wynagrodzeniem zgodził się ją na siebie zarejestrować. Zaprzeczył też , aby podpisywał umowy podnajmu naczepy. Twierdzenia M. G. (1) potwierdza jednoznacznie opinia z zakresu badań pisma ręcznego, która wykluczyła, aby zakwestionowane podpisy na umowach podnajmu z dnia 1 kwietnia 2007r. i 1 kwietnia 2008r. były jego własnoręcznymi podpisami.

Ekspertyza z zakresu badania pisma ręcznego wykazała jednocześnie, iż istnieje prawdopodobieństwo, iż podpisy umieszczone w pozycji „wynajmujący”na dowodowych umowach podnajmu z 1 kwietnia 2007r. i 1 kwietnia 2008r. zostały nakreślone przez J. W. (1) (k. 7346 - 7362). Jednocześnie wskazano, iż na podstawie nadesłanych do badań materiałów dowodowych i porównawczych nie można kategorycznie wskazać wykonawców dowodowych podpisów .Kategoryczną opinię odnośnie wykonawcy dowodowych podpisów można sformułować po dostarczeniu adekwatnego materiału porównawczego pochodzącego od W..

Opinia zasługuje na podzielenie. Wskazać należy, iż biegły dysponował materiałem porównawczym podpisów i zapisów literowo - słownych J. W. (1) , I. L. (1) i R. B. (1) o charakterze bezwplywowym pochodzącym z okresu bliskiego czynom zarzucanym w akcie oskarżenia oraz zapisami ręcznymi nakreślonymi podczas czynności procesowych oraz wzorami pism i podpisów pobranych od M. G. (1). Biegły po dokonaniu badań szczegółowych w odniesieniu do wzorówpismawymienionych osób jedynie w odniesieniu do J. W. (1) wskazał , iż zarówno dowodowe podpisy jak i zapisy ręczne nadesłane do badań jako materiał porównawczy pochodzący od tego oskarżonego charakteryzują się porównywalnym rozkładem siły nacisku środka pisarskiego na podłoże dokumentów oraz cieniowaniem linii graficznych obserwowalnym , m.in. w adjustacjach początkowych i końcowych elementów graficznych, w postaci charakterystycznych włosowatości tych linii . Biegły wskazał przy tym najbardziej istotne cechy zbieżne pomiędzy pismem J. W. (1) oraz dowodowymi podpisami. Dowodowe podpisy zostały poddane analizie pod względem jednorodności ich wykonania , w celu stwierdzenia czy zostały nakreślone przez jedną osobę. Badania porównawcze w obrębie materiału dowodowego wykazały pełną zgodność występowania cech identyfikacyjnych podpisów, które dają podstawę do kategorycznego przyjęcia , że przedmiotowe podpisy (na obu umowach) zostały nakreślone przez jedną osobę .

W odniesieniu do materiału porównawczego pochodzącego od J. W. (1) biegły stwierdził, iż pismo charakteryzuje się wysokim stopniem wyrobienia (zręcznością w pisaniu), szybkim tempem kreślenia oraz prawostronnym nachyleniem w stosunku do linii podstawowej wiersza. Kreślone w sposób naturalny, przejawiający się w zmiennej naciskowości narzędzia pisarskiego na podłoże . W piśmie występuje tendencja do kreślenia nieczytelnych form graficznych w postaci uproszczonych znaków , wynikająca z wysokiego stopnia opanowania techniki pisarskiej . Charakterystyczny

jest sposób kreślenia wielkich liter kwestionowanych podpisów oraz proporcje elementów nad liniowych i pod liniowych w stosunku do elementów wśród liniowych.

W rezultacie badań szczegółowych stwierdzono występowanie zbieżnych form graficznych, w odniesieniu do wzorów pisma i podpisów J. W. (1).

Sąd wskazał opinię w pełni podzielił, nie znajdując podstaw do jej zakwestionowania. Została wydana po przeprowadzeniu ekspertyzy kryminalistycznej w zakresie badań dokumentów i zakwestionowanego podpisu M. G. (1). Opinia ta jest pełna, jasna, zawarte w niej wnioski szczegółowo i logicznie umotywowane, znajdujące w pełni odzwierciedlenie w przeprowadzonych badaniach porównawczych zobrazowanych w opinii.

Jak już wyżej wskazano, zgodnie ze stanowiskiem Sadu Najwyższego „ustalenia faktyczne nie zawsze muszą bezpośrednio wynikać z konkretnych dowodów. Mogą one także wypływać z nieodpartej logiki wydarzeń stwierdzonej innymi dowodami, jeżeli owe wydarzenia są tego rodzaju, że stanowią oczywistą przesłankę, na podstawie której doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, iż dana okoliczność istotnie miała miejsce”.

Fakty podane niezależnie przez R. B. (1) z jednej strony oraz M. G. (1) z drugiej we wskazanych wyżej relacjach, którym Sąd dał wiarę, w połączeniu z wykazaniem w opinii z zakresu pisma ręcznego prawdopodobieństwem nakreślenia kwestionowanych podpisów na umowach podnajmu naczepy nr. rej (...) przez J. W. (1), który był zainteresowany wykorzystaniem tej naczepy do przemytu papierosów, jednoznacznie wskazują na J. W. (1) jak sprawcę podrobienia zakwestionowanych podpisów M. G. (1).

W konsekwencji Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom J. W. (1) odnośnie czynów z art. 270§1 kk zarzucanych w pkt III i IV, w których nie przyznał się do ich popełnienia, jako sprzecznym ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci wyjaśnień R. B. (1), M. G. (1) oraz opinii z zakresu badania pisma ręcznego.

Odnosnie zarzucanego J. W. (1) w pkt II czynu z art. 263§2 kk - posiadania 25 sztuk amunicji do broni palnej bez wymaganego pozwolenia oskarżony przyznał się do jego popełnienia. Powyższe potwierdza jednoznacznie protokół z przeszukania zajmowanych przez niego pomieszczeń mieszkalnych w dniu 9 listopada 2009r.

Przepis art. 263§2 kk penalizuje posiadanie broni palnej i amunicji, tj. naboju do broni palnej oraz materiału miotającego bez wymaganego zezwolenia. Użyte w art. 263§2 kk pojęcie posiadania jest szeroko rozumiane i oznacza każde faktyczne władanie rzeczą obejmując nielegalne władanie tymi przedmiotami zarówno z zamiarem ich przywłaszczenia, jak i krótkotrwałego użycia albo nawet przechowania z upoważnienia innej osoby. Przepis ten jest przestępstwem trwałym, czas jego popełnienia rozpoczyna się wraz z wejściem w posiadanie broni palnej lub amunicji, a kończy się - z chwilą przerwania bezprawnego stanu p. w wyniku odebrania przez organy ścigania (wyr. SN z 13.08.1993 r. OSNKW 1993, Nr 11-12, poz. 74).

Ustawa o broni i amunicji z dnia 21 maja 1999 r. do broni palnej zalicza broń bojową, myśliwską, sportową, gazową, alarmową i sygnałową. Broń palną i amunicję do tej broni, z wyjątkami określonymi w ustawie, można posiadać na podstawie pozwolenia na broń wydanego przez właściwe organy.

Jak wynika z opinii z zakresu badań amunicji naboje zabezpieczone podczas przeszukania domu oskarżanego J. W. (1) są nabojami pistoletowymi alarmowymi kal. 9 mm P.A. produkcji włoskiej. Naboje dowodowe nie nosiły na spłonkach śladów prób odstrzelenia. Naboje w trakcie badań odstrzeliły prawidłowo z broni właściwego kalibru. Naboje te są amunicją do broni palnej w myśl przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji, na której posiadanie wymagane jest zezwolenie. Są przeznaczone do pistoletów gazowych i alarmowych. (opinia k. 4950)

Sąd wskazał opinię w pełni podzielił, nie znajdując podstaw do jej podważenia. Opinia została wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej, po wykonaniu stosownych badań i eksperymentów, wnioski zostały w sposób szczegółowy uzasadnione, opinia jest jasna i pełna.

Zeznania pozostałych świadków, ujawnione w toku postępowania które nie zostały przedstawione w motywach pisemnych uzasadnienia, nie wniosły istotnych okoliczności do sprawy.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego J. W. (1), w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów jako sprzecznym ze zgromadzonymi w sprawie dowodami uznanymi przez Sąd za wiarygodne w tym w szczególności z wyjaśnieniami P. B. (1) i R. B. (1) złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, zeznaniami Z. K. (1), nagraniami rozmów prowadzonych przez J. W. (1) w inkryminowanym okresie z różnych telefonów, co do których była prowadzona legalna kontrola operacyjna, zeznaniami W. Ż. (1), co do prowadzonych wobec tego oskarżonego czynności operacyjnych w tym obserwacji, oraz sporządzonych w sprawie opinii z zakresu fonoskopii i z zakresu badań pisma ręcznego. Wskazane dowody (omówione powyżej) w powiązaniu ze sobą oraz innymi dowodami (protokołami zatrzymań, przeszukań, oględzin przedmiotów i in.) jednoznacznie wskazują na udział J. W. (1) w organizacji przemytu papierosów z Polski do Niemiec lub Norwegii w czasie określonym w zarzucie jak też na jego sprawstwo co do podrobienia podpisu M. G. (1) na umowach podnajmu naczepy nr rej. (...). Wyjaśnienia oskarżonego J. W. (1) nieprzyznającego się do zarzucanych mu czynów w pkt I, III i IV sprowadzają się do zaprzeczania wszystkim okolicznościom, które mogły potwierdzać jego udział w tych przestępstwach począwszy od własnych pseudonimów i numerów telefonów, którymi się posługiwał do zaprzeczania treści rozmów z jego udziałem i wynikających z nich okolicznościom jak też znajomościom z osobami współdziałającymi w zarzucanych mu przestępstwach.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom J. W. (1), w których przyznał się do posiadania 25 sztuk amunicji do broni palnej zabezpieczonej podczas przeszukania należących do niego pomieszczeń w dniu 9 listopada 2009 r., albowiem uwzględniając miejsce ich przechowywania oraz wnioski opinii z zakresu badania amunicji przyznanie oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom I. L. (1), w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jako sprzecznym z uznanymi przez Sąd za wiarygodne dowodami wskazującymi jednoznacznie na jego udział w organizowaniu przemytu papierosów w inkryminowanym okresie. Na współdziałanie I. L. (1) z innymi osobami w zakresie zarzucanych mu czynów wskazują wyjaśnienia P. B. (1) i R. B. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym, zeznania Z. K. (1), nagrania rozmów prowadzonych przez I. L. (1) w inkryminowanym okresie z telefonów, co do których była prowadzona legalna kontrola operacyjna, zeznania W. Ż. (1), co do prowadzonych wobec tego oskarżonego czynności operacyjnych oraz sporządzonych w sprawie opinii w tym z zakresu fonoskopii, wykazów połączeń telefonicznych, które w powiązaniu ze sobą oraz innymi dowodami (protokołami zatrzymań, przeszukań, oględzin przedmiotów i in.) przedstawiają logiczny ciąg zdarzeń prowadząc do bezwzględnego przekonania o winie oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego I. L. (1) sprowadzają się do zaprzeczania wszystkim okolicznościom, które mogły potwierdzać jego udział w zarzucanych mu przestępstwach, w tym co do treści rozmów z jego udziałem i wynikających z nich okolicznościom jak też znajomościom z osobami współdziałającymi w zarzucanych mu przestępstwach. Dotyczy to zwłaszcza osób o pseudonimach (...) (P. K. (2)) i (...), z którymi oskarżony L. wielokrotnie kontaktował się w okresie poprzedzającym transport papierosów w dniach 26-28 marca 2009 r. oraz bezpośrednio po zatrzymaniu A. K. (1) i A. P.. Na dobrą znajomość I. L. (1) z P. K. (2) i ich częste kontakty wskazuje też świadek K. N. (1). Na wiarę zasługują te wyjaśnienia I. L. (1), w których potwierdza znajomość z innymi osobami oskarżonymi w niniejszej sprawie, jak też dotyczą okoliczności bezspornych jak chociażby własności pojazdów wykorzystywanych do przemytu papierosów. Sąd uznał też za wiarygodne te wyjaśnienia I. L. (1) złożone w czasie konfrontacji z Z. K. (1), z których wynika, że - w obecności tego świadka - nie polecał wyciągania ocieplenia z podłogi naczepy, nie mówił, że w miejsce ocieplenia będą ładowane papierosy, które będą przemywane do Niemiec, nie polecał także udania się do E. zestawem ciężarowym z tą naczepą (...), w tym zakresie wątpliwości związane z treścią zeznań Z. K. (1) zostały wyjaśnione przez Sąd na korzyść oskarżonego. Zaznaczyć należy, iż pozostaje to bez wpływu na ustalenia Sądu co do obecności I. L. (1) przy wyciąganiu ocieplenia z podłogi w/w naczepy, wcześniejszych ustaleń telefonicznych w tym zakresie z J. W. (1), jak też omówionych już wyżej ustaleń w zakresie współdziałania przez I. L. (1) z innymi osobami w organizacji tego przemytu.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom P. K. (1), w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jako sprzecznym z wiarygodnymi wyjaśnieniami P. B. (1) i R. B. (1) złożonymi w postępowaniu przygotowawczym w niniejszej sprawie, z których wynika w szczególności zatrudnienie P. K. (1) w firmie (...) na polecenie J. W. (1), wykonywanie poleceń W. w zakresie przeprowadzania pojazdów ciężarowych użytkowanych przez firmę (...) do J. do naprawy przez (...), za którą płacił L., co wynika także z wiarygodnych zeznań K. N. (1). Dodatkowo na udział P. K. (1) w przemyśle papierosów zatrzymanym w dniu 16 czerwca 2008 r. w Ś. oprócz wyjaśnień P. B. (1) i R. B. (1) wskazują wyniki obserwacji prowadzonej przez funkcjonariuszy wydziału operacyjnego (...) przedstawione przez świadka W. Ż. (1) oraz wykaz połączeń telefonicznych prowadzonych przez P. K. (1) rozmów podczas tego transportu oraz w okresie bezpośrednio go poprzedzającym. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom P. K. (1) jedynie w części w jakim są zgodne z ustaleniami dokonany przez Sąd w oparciu o dowody uznane przez Sąd za wiarygodne, w tym co do zatrudnienia go w firmie (...) oraz przedstawionej przez P. K. (1) trasy przejazdu kierowanego przez niego zestawu ciężarowego ciągnika (...) 518/naczepa (...) 29 RV w dniach 15-16 czerwca 2008 r. z parkingu w G. do miejsca zatrzymania w Ś..

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom P. B. (1) złożonym w postępowaniu (RKS 192/08/JM prowadzonym przez Urząd Celny w G.) związanych z zatrzymaniem w dniu 16.06. 2008 r. jego i P. K. (1) (na k. 6077, 6115-6117, 6172-6174) w części w jakiej wskazywał, iż transport ten organizował sam, zatajając udział w organizacji przemytu innych osób, w tym P. K. (1). W toku postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie, P. B. (1) wyjaśnił iż wówczas wziął całą winę na siebie, ale udział mieli w tym taki sam, razem z K. pakowali papierosy, razem je wieźli. Wyjaśnienia te zasługują na wiarę, albowiem znajdują potwierdzenie w zeznaniach W. Ż. (1).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom R. Ł. (1), w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu jako sprzecznym z wyjaśnieniami P. B. (1) znajdującymi potwierdzenie w wyjaśnieniach R. B. (1) co do zatrudnienia Ł. na polecenie I. L. (1). Jak już wyżej wskazano Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności pomówienia przez P. B. (1) innych oskarżonych współdziałających w przestępczym procederze przemytu papierosów do 15 czerwca 2008 r., co dotyczy także wskazania na R. Ł. (1). P. B. (1) przede wszystkim wskazał na swój udział w tym przestępstwie, jego wyjaśnienia są obszernie i szczegółowe, potwierdzone innymi wiarygodnymi wskazanymi już wyżej dowodami. R. Ł. (1) zaprzeczając tym pomówieniom, nie wskazał jednocześnie okoliczności, które świadczyłyby o jego bezpodstawnym obciążeniu przez P. B. (1).

Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom R. B. (1) w zakresie w jakim nie przyznał się formalnie do współdziałania z innymi osobami w tym J. W. (1) i I. L. (1). Wskazać należy, iż wyjaśnienia tego oskarżonego także te składane w postępowaniu przygotowawczym były niekonsekwentne, oskarżony raz przyznawał, iż wiedział czy też domyślał się, co jest przewożone pod legalnym ładunkiem a kolejnym razem twierdził, że o przewożeniu papierosów w jego zestawach dowiedział się dopiero po zatrzymaniu kierowców. Oskarżony zmieniał też wyjaśnienia co do okoliczności dotyczących udziału innych oskarżonych w tym zwłaszcza J. W. (1) i I. L. (1). Sąd, jak już wyżej wskazano, dał wiarę wyjaśnieniom R. B. (1) w zakresie w jakim są one zbieżne z wyjaśnianymi P. B. (1) co do czynów popełnionych od kwietnia 2008 r. do 16 czerwca 2008 r. wskazującymi na istotną rolę W. i L. w organizowaniu przemytu papierosów. Ustalona w oparciu o wskazane już dowody rola R. B. (1) w przestępczym współdziałaniu polegała przede wszystkim na organizowaniu w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (przy wykorzystaniu pojazdów należących do L. i W. przystosowanych do przemytu papierosów) transportów legalnego towaru za granicę w taki sposób, aby zapewnić czas na załadunek i rozładunek przemycanych jednocześnie papierosów przy zatrudnieniu „zaufanych” ludzi. W tej sytuacji należy dać wiarę wyjaśnieniom R. B. (1), iż nie „dokładał się” do przemycanych papierosów, nie wiedział skąd pochodziły, ani gdzie był dokonywany ich załadunek, w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów brak jest podstaw do podważenia tych twierdzeń. Natomiast w świetle dokonanych ustaleń faktycznych nie można dać wiary tym wyjaśnieniom, w których wskazuje, iż nie wiedział o wykorzystaniu jego firmy do przemytu papierosów na dużą skalę. Przeczą temu ustalenia świadczące o zależnościach w prowadzeniu firmy przez R. B. (1) od współoskarżonych L. i W. w zakresie zatrudniania kierowców, wykorzystywanych pojazdów, dysponowania tym pojazdami przez wymienionych, ponoszenia przez nich kosztów paliwa, napraw, opłat leasingowych - ocenianych z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego. Należy mieć przy tym na uwadze, iż nie dotyczyło to jednorazowego wykorzystania samochodów użytkowanych przez firmę (...) i zatrudnianych przez niego kierowców, lecz wielokrotnych, można rzec

regularnych, w okresie od kwietnia do 16 czerwca 2008 r. transportów papierosów wraz z legalnym załadunkiem chemii gospodarczej. Powyższe świadczy, iż oskarżony R. B. (1) znał i akceptował przypisaną mu rolę w organizacji przemytu papierosów, osiągając z tego wymierne korzyści finansowe. Wskazać przy tym należy, iż zmiana postawy R. B. (1) podczas rozprawy i odwołanie wyjaśnień składanych w toku postępowania przygotowawczego wynikać mogła, w ocenie Sądu, z obawy o własne bezpieczeństwo, oskarżony już w toku postępowania przygotowawczego podnosił bowiem, iż obawia się zemsty ze strony współoskarżonych bądź też z przyjętej przez oskarżonego na tym etapie linii obrony zmierzającej do uwolnienia go od odpowiedzialności karnej. .

W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania treści wyjaśnień R. B. (1) składanych w postępowaniu przygotowawczym z uwagi na stan jego zdrowia psychicznego. W toku postępowania był on kilkakrotnie badany przez biegłych lekarzy psychiatrów wydających opinie co do jego stanu zdrowia psychicznego i zdolności do udziału w postępowaniu.

Z dołączonej dokumentacji lekarskiej oraz opinii sądowo - psychiatrycznych wynika, iż pierwsze objawy zaburzeń psychicznych pojawiły się u oskarżonego po złożeniu obciążających pozostałych współoskarżonych wyjaśnień (protokoły przesłuchania z dnia 8 grudnia 2009r), wiosną 2010r. i były reakcją na prowadzone przeciwko niemu postępowanie.

Z opinii biegłych psychiatrów M. P. i T. M. z dnia 4.07.2011r. sporządzonej w toku postępowania przygotowawczego (k.7489-7493) wynika, iż biegli rozpoznali u podejrzanego R. B. (4) urojeniowe, aktualnie w stanie remisji , nie stwierdzając przy tym podstaw do kwestionowania jego poczytalności w rozumieniu art. 31§1 i 2 kk , oraz zdolności do udziału w postępowaniu procesowym.

W opinii sądowo – psychiatrycznej wydanej już w toku postępowania sądowego w dniu 24 września 2012 r. przez biegłych J. K. i T. H., stwierdzili oni u oskarżonego R. B. (1) objawy choroby psychicznej w postaci zaburzeń urojeniowych , przy czym z uwagi na zgłaszane przez badanego omamy słuchowe (głosy komentujące) , odczuwane lęki, ksobne nastawienie do otoczenia , okresowe zaburzenia snu i myśli samobójcze, biegli wskazali na niezdolność oskarżonego do udziału w rozprawie , wnioskując o ponowne badanie kontrolne za 4-6 miesięcy (k. 8228-8229)

W kolejnej już opinii sporządzonej w toku postępowania sądowego przez biegłych psychiatrów L. G. i W. S. z dnia 5 listopada 2012r. (k.8309-8311) biegli rozpoznali u oskarżonego R. B. (1) chorobę psychiczną pod postacią zaburzeń urojeniowych w stanie remisji, tj. bez objawów chorobowych, co pozwoliło biegłym stwierdzić zdolność oskarżonego do udziału w czynnościach procesowych. Biegli wskazali przy tym, iż w funkcjonowaniu oskarżonego nie można było w czasie badania zauważyć ostrych produkcji psychotycznych w tym przeżywania urojeniowego, zaabsorbowania doznaniem słuchowymi, lęków czy niepokoju psychoruchowego. Relacjonowane przez oskarżonego doznania omamowe pod postacią pojawiających się wieczorami głosów krytykujących i komentujących wynikają z mechanizmów konwersacyjnych lub przyjętej przez oskarżonego postawy obronnej.

W opinii sądowo psychiatrycznej dotyczącej R. B. (1) (k. 9501-9510) sporządzonej przez Uniwersyteckie Centrum (...) w G. w dniu 21 marca 2016 r. – biegli psychiatrzy badający oskarżonego i wykonujący opinię w ramach powołanej przez Sąd instytucji, nie stwierdzili u badanego objawów choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń funkcji psychicznych , wskazując na brak podstaw do kwestionowania jego poczytalności w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu jak też zdolności do udziału w postępowaniu. W opinii wskazano w szczególności, iż oskarżony przed sprawą karną prowadził aktywny tryb życia i nie korzystał z porad psychiatrów czy psychologów. W grudniu 2009 r. miało miejsce przeszukanie jego domu przez funkcjonariuszy Straży Granicznej i był przesłuchiwany przez prokuraturę . Kilka dni po przesłuchaniu po raz pierwszy udał się do psychiatry z powodu napięcia i poczucia , że jest śledzony przez służby specjalne. Takie odczucia i lęk nie można nazwać urojeniami. Jak wskazali biegli - słusznie Dr K. z K. rozpoznał wówczas zaburzenia adaptacyjne. Sprawa toczyła się dalej i nie ustąpiły powody jego napięcia lękowego . Oskarżony nadal obawiał się inwigilacji i śledzenia. Takie twierdzenia w jego trudnej sytuacji życiowej, zdaniem opiniujących, nie są objawami choroby psychicznej. Badany podjął leczenie w Szpitalu (...) w R., gdzie przy przyjęciu deklarował myśli samobójcze. Przebywał tam od 05.01.2010 r. do 22.01.2010

r. z rozpoznaniem zaburzeń adaptacyjnych. Badanie psychologiczne nie ujawniło cech choroby psychicznej. Jesienią 2010 r. jego problemy się nasiliły, dołączyły problemy małżeńskie potem sprawa rozwodowa. W tym okresie, oprócz poczucia śledzenia, miał także zjawiska słuchowe tzw. głosy, był też przekonany, że w telefonie ma podsłuch i niektóre samochodysą pojazdami Straży Granicznej. Biegli wskazali, iż obiektywizacja zjawisk słuchowych jest niewykonalna, ale całość obrazu klinicznego z tamtego okresu wskazuje na reaktywny czynnościowy albo konwersyjny charakter ewentualnych zjawisk słuchowych. Same wybiórczo deklarowane „głosy” nie wystarczą do rozpoznania choroby psychicznej. Badany również w roku 2010 doprowadził do odzyskania obywatelstwa polskiego, co wymagało działań zbornych i racjonalnych. Nie można więc podzielić poglądu biegłych (wydających wcześniejsze opinie z rozpoznaniem choroby psychicznej w postaci zaburzeń urojeniowych), w którym widnieją wzajemnie wykluczające się rozpoznania: zaburzeń urojeniowych oraz nerwicowego charakteru lęku przed inwigilacją i zjawisk słuchowych. W 2011 r. oskarżony R. B. (1) przebywał w szpitalu psychiatrycznym w O. z rozpoznaniem zaburzeń urojeniowych. Potwierdzał też obecność „głosów”. Ze szpitala wypisany z poprawą i bez objawów wytwórczych a w zaświadczeniu dr K. jest napisane, że po wypisie „utrzymują się omamy słuchowe” oraz „rokowanie jest poważne”. Oskarżony w 2011 r. dokonał próby samobójczej, którą zdaniem biegłych - można zakwalifikować jako impulsywną reakcję na stres. Biegli T. J. H. i J. K. opisali zachowanie oskarżonego w trakcie badania sądowo-psychiatrycznego: „długo się namyśla”, „deklaruje utrzymywanie się omamów”. W opinii biegłych z (...) w G. jest to zachowanie typowe nie dla choroby psychicznej ale dla reakcji na stres uruchomienia mechanizmów obronnych, mniej lub bardziej uświadomionych. W konsekwencji opiniujący biegli z (...) w G. uznali wniosek przedstawiony we wcześniejszych opiniach sądowo-psychiatrycznych dotyczących R. B. (1) w postaci rozpoznania choroby psychicznej pod postacią zaburzeń urojeniowych za nietrafny. Odnosząc się do kolejnej opinii L. G. i W. S. zawierającej rozpoznanie choroby psychicznej pod postacią zaburzeń urojeniowych i to w fazie remisji wskazali, iż stwierdzenie to oznacza, że w trakcie badania biegli nie obserwowali u oskarżonego objawów choroby psychicznej. Opinia ta jest zatem wewnętrznie sprzeczna, gdyż z jednej strony biegli rozpoznali chorobę psychiczną a z drugiej mechanizmy konwersyjne lub przyjętą postawę obronną. W trakcie osobistego badania przez sporządzających opinię biegłych z (...) w G. oskarżony zachowywał się racjonalnie i relacjonował zdarzenia racjonalnie. Nie zdradzał objawów rozkojarzenia, nadmiernego włączenia czy innych typowych objawów dla ewentualnego zespołu urojeniowego, który samoistnie nagle nie ustępuje. Badany był w dobrym kontakcie emocjonalnym, spokojny, rzeczowy, a podawane wcześniej doznania („głosy”) relacjonował racjonalnie i bez podbarwienia psychotycznego. Dalej w oparciu o badanie R. B. (1) biegli z (...) w G. stwierdzili, iż oskarżony obecnie (w lutym 2016 r.) funkcjonuje dobrze, utrzymuje więzi rodzinne i pracuje zawodowo. Sypia dobrze, bez leków. W aktach sprawy sąrzeczowe listy oskarżonego do Sądu wskazujące na realistyczną ocenę rzeczywistości. W całej dokumentacji oskarżonego brak jest typowych cech zespołu urojeniowego czy omamowo urojeniowego takich jak nadinterpretacja rzeczywistości, wciąganie w krąg urojeń osób z bliskiego i dalszego kręgu, a nawet biegłych. Oskarżony prezentuje zborną osobowość a obecnie jest w stanie względnej stabilizacji osobistej.

We wnioskach opinii sądowo psychiatrycznej z dnia 21 marca 2016 r. wskazano, iż aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonego R. B. (1) jest dobry. Biegli nie stwierdzili u badanego objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń funkcji psychicznych. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności ani rozpoznania znaczenia czynu ani kierowania swoim postępowaniem. Warunki art. 31 par 1 i 2 kk nie zachodzą. Oskarżony jest zdolny do udziału w postępowaniu sądowym.

Sąd podzielił opinię sądowo-psychiatryczną sporządzoną przez powołaną instytucję Uniwersyteckie Centrum (...) w G. uznając ją za najbardziej przekonującą i miarodajną do oceny stanu zdrowia psychicznego oskarżonego Roberta B.. Wnioski zawarte we wskazanej opinii różnią się od wskazań biegłych we wcześniejszych opiniach co do rozpoznania choroby psychicznej. Biegli z (...) w G. nie stwierdzili u oskarżonego objawów zaburzeń urojeniowych wskazywanych przez innych biegłych wcześniej opiniujących w niniejszej sprawie, dzieląc przy tym rozpoznanie u oskarżonego na początkowym etapie leczenia zaburzeń adaptacyjnych. Wnioski przedstawione we wskazanej opinii zasługują w pełni na podzielenie, jako spójne i logiczne uwzględniające w całości dokumentację medyczną z leczenia oskarżonego, jego linię życiową, podejmowane w czasie toczącego się postępowania czynności jak też aktualny stan zdrowia oskarżonego

ustalony w trakcie badania. Przedstawiona przez biegłych z (...) w G. krytyczna analiza i ocena poszczególnych zachowań oskarżonego i objawów zakwalifikowanych przez wcześniej opiniujących biegłych jako symptomy choroby psychicznej pod postacią zaburzeń urojeniowych, przekonuje prawidłowością rozumowania i wskazań wynikających ze specjalistycznej wiedzy opiniujących psychiatrów uzasadniając przyjęcie wniosków biegłych za w pełni wiarygodne i przekonujące, a wydaną przez nich opinie za pełną i wyczerpującą, zgodną z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Opinia ta wprawdzie różni się od wcześniejszych w zakresie rozpoznania choroby psychicznej – a w zasadzie jej braku, nie mniej jest zgodna co do oceny zdolności oskarżonego do udziału w postępowaniu ze wskazanymi wyżej dwiema opiniami, które w tym zakresie zasługują także na podzielenie.

Ocena ostatecznej opinii sądowno psychiatrycznej dotyczącej R. B. (1) jako w pełni przekonującej i odpowiadającej wymogom proceduralnym, czyni zbędne rozważania co do powoływania kolejnych biegłych do wydania opinii o stanie zdrowia oskarżonego, zwłaszcza, iż aktualny stan jego zdrowia psychicznego jest dobry, a opinia ta nie była kwestionowana przez strony.

Wskazać też należy, dzieląc stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 października 2008 r. (w sprawie II Aka 302/08), iż „sprzeczność między opiniami daje podstawę do stosowania art. 201 k.p.k. wtedy jedynie, gdy z powodu jej zaistnienia nie można uznać kwestii wymagającej wiedzy specjalistycznej za rozstrzygniętą, a więc gdy żadnej z tych opinii nie można uznać za przekonującą i odpowiadającą wymaganiom procesowym. Sam fakt zaistnienia różnicy między opiniami nie obliguje sądu orzekającego do powoływania innych biegłych, ponieważ w ramach swobodnej oceny dowodów może on przyjąć tę, która odpowiada wymaganiom i na jej podstawie stwierdzić okoliczności mające istotne znaczenie oraz wpływ na rozstrzygnięcie sprawy”.

Wobec powyższych ustaleń i rozważań wina i okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonym czynów: J. W. (1) w punkcie I a/o czynu, I. L. (1) w punkcie V a/o czynu, R. B. (1) w punkcie VI a/o czynu, P. B. (1) w punkcie VII a/o czynu, P. K. (1) w punktach XI i XII a/o czynów oraz R. Ł. (1) w punkcie X a/o czynu, co do zasady nie budzą wątpliwości.

Sąd dokonał jedynie niewielkich zmian w opisach w/w czynów zarzucanych oskarżonym wynikających z przyjęcia, iż w okresie od kwietnia 2008 r. do 15 czerwca 2008 r. za każdym razem przewożone były papierosy w liczbie 23 990 sztuk a nie jak przyjęto akcie oskarżenia na podstawie wyjaśnień P. B. (1) 24 000 sztuk papierosów. Powyższe wynika nie z kwestionowania wiarygodności twierdzeń P. B. (1), lecz rozstrzygnięcia wątpliwości co do ilości każdorazowo przewożonych w/w okresie papierosów na korzyść oskarżonych. Wątpliwość powyższa wynika z faktu, iż w udaremnionym w dniu 16 czerwca 2008 r. przemyśle ujawniono 23 990 sztuk papierosów – a więc w ilości mniejszej o 10 paczek od podawanej przez P. B. (1) ilości papierosów przewożonych każdorazowo w niezatrzymanych transportach. Wątpliwości tej nie można było wyjaśnić w toku rozprawy z uwagi na odmowę składania wyjaśnień przez wymienionego oskarżonego. W tej sytuacji przyjmując za wiarygodne wyjaśnienia P. B. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym co do okoliczności przemytu papierosów w okresie od kwietnia 2008 r. do czerwca 2008 r., powyższą wątpliwość należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych. Stąd wynikają zmiany w opisie czynów przypisanych oskarżonym w stosunku do zarzucanych im w akcie oskarżenia co do ilości przewożonych papierosów każdorazowo w okresie od kwietnia do 15 czerwca 2008 r. (i łącznie przez cały okres trwania przypisanych poszczególnym oskarżonym przestępstw) oraz wyliczonych należności w zakresie cła, podatku akcyzowego, podatku VAT. Oczywistym jest przy tym, iż wobec niezatrzymania sześciu transportów przemycanych papierosów do Niemiec, o których wiarygodnie wyjaśniał P. B. (1), papierosy nie zostały one przeliczone. Ponadto Sąd uzupełnił opis czynów przypisanych w/w oskarżonym, oprócz R. Ł. (1) i P. K. (1), o znamię „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” odpowiadające przyjętej już w akcie oskarżenia kwalifikacji prawnej z art. 37§1 pkt 1 kks co do okoliczności stanowiącej podstawę nadzwyczajnego zaostżenia kary na podstawie art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s.

W konsekwencji Sąd uznał:

- **oskarżonego J. W. (1)** winnego popełnienia przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2008r. do 6 października 2008r. w K., P., C. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), R. B. (1), I. L. (1), P. K. (1), R. Ł. (1) i innymi osobami, umieszczał w pojazdach ciężarowych a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec a także dwukrotnie przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec i Norwegii, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 239 508 paczek (po 20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 2 266 873,96zł, podatku VAT w kwocie 656 552,36 zł oraz cła w kwocie 200 988,8 zł, powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości, i tak:

1. w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), R. B. (1), I. L. (1), P. K. (1), R. Ł. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł tym pojazdem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 143 940 paczek (každorazowo po 23 990 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł, podatku VAT w kwocie 399 252zł oraz cła w kwocie 132 654zł,

2. w dniu 16 czerwca 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B. (1), R. B. (1), I. L. (1) i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je tym pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. (1) drogą krajową k - 2 w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wywiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

3. w dniu 11 września 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. (1) i innymi osobami, przewoził zestawem ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepą o nr rej. (...), kierowanym przez R. Ł. (1) 48.960 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Ukrainy z zamiarem wywiezienia ich przez G. do Norwegii, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 344.933,96 zł, podatku VAT w kwocie 128.021,36 zł i cła w kwocie 25.380,80 zł,

4. w dniu 6 października 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1), I. L. (1) i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...), kierowanymi przez P. K. (1) i Z. K. (1) 22.618 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845zł,

- **oskarżonego I. L. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2008r. do 28 marca 2009r. w C., K. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), P. B. (1), R. B. (1), P. K. (1), P. K. (2), A. K. (1), A. P. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, umieszczał w pojazdach ciężarowych a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec a także dwukrotnie przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec i Szwecji, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, w ilości łącznej 240 548 paczek (po 20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w

kwocie łącznej 2 331 360zł , podatku VAT w kwocie 632 438zł zł oraz cła w kwocie 198 648 zł , powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości , i tak:

1. w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), R. B. (1), J. W. (1), P. K. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł tym pojazdem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 143 940 paczek (každorazowo po 23 990 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł, podatku VAT w kwocie 399 252zł zł oraz cła w kwocie 132 654zł,

2. w dniu 16 czerwca 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B. (1), R. B. (1), J. W. (1) i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. (1) drogą krajową k - 2 w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wywiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

3. w dniu 6 października 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1), J. W. (1) i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...), kierowanymi przez P. K. (1) i Z. K. (1), 22.618 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845 zł,

4. w okresie od stycznia 2009r do 27 marca 2009r w C. gm. I. i innych miejscowościach, w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z P. K. (2), A. K. (1) i A. P. i innymi osobami, przechowywał, a następnie w dniu 28 marca 2009r. przewoził ciągnikiem V. o nr rej. (...) z naczepą (...) o nr rej. (...), kierowanymi przez A. K. (1) i A. P., przez terytorium RP z zamiarem wywiezienia przez Ś. do Szwecji 50.000 paczek papierosów marki J. L. bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej, narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 409.400 zł, podatku VAT w kwocie 103.937,40 zł oraz cła w kwocie 23.040 zł,

- **oskarżonego R. B. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2008r. do 6 października 2008r. w K., P., C. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), J. W. (1), I. L. (1), P. K. (1) i innymi osobami, umieszczał a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec, a także jeden raz przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 190 548 paczek (po 20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 921 940zł, podatku VAT w kwocie 528 531zł oraz cła w kwocie 175 608 zł, powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości, i tak:

1. w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), I. L. (1), J. W. (1), P. K. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł tym zestawem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na

teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 143 940 paczek (každorazowo po 23 990 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł zł, podatku VAT w kwocie 399 252zł zł oraz cła w kwocie 132.708 zł,

2. w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B. (1), I. L. (1), J. W. (1) i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. (1) drogą krajową k - 2 w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wywiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

3. w dniu 6 października 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), I. L. (1) i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...), kierowanym przez P. K. (1) i Z. K. (1), ukrytych tam 22.618 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845 zł,

- **oskarżonego P. B. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. w P. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru czasu, wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), I. L. (1), P. K. (1), R. Ł. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepie o nr rej. (...) a następnie sześciokrotnie wywiózł tym zestawem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...) bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 143 940 paczek (každorazowo po 23 990 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1 451 832zł zł, podatku VAT w kwocie 399 252zł oraz cła w kwocie 132 654 zł, powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości,

- **oskarżonego R. Ł. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s, art. 65 § 3 k.k.s. i art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), I. L. (1), J. W. (1), R. B. (1) i innymi osobami, wywiózł zestawem ciężarowym S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec bez przedstawienia właściwemu organowi celnemu sprowadzone uprzednio na teren Polski papierosy bez zgłoszenia do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną w łącznej ilości 23 990 paczek, narażając w ten sposób Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241 972zł , podatku VAT w kwocie 66 542 zł oraz cła w kwocie 22 109 zł,

- **oskarżonego P. K. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s. i art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2008r. do 15 czerwca 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), R. B. (1), I. L. (1), J. W. (1) i innymi osobami, ukrył w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepie o nr rej. (...), a następnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec bez przedstawienia właściwemu organowi celnemu sprowadzone uprzednio na teren Polski bez zgłoszenia do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w łącznej ilości 23 990 paczek, narażając w ten sposób Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241 972zł zł, podatku VAT w kwocie 66 542 zł oraz cła w kwocie 22 109zł oraz przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. polegającego na tym, że w dniu 16 czerwca 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki J. L., które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je drogą krajową k - 2 w kierunku przejścia granicznego w

Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł.

Sąd uzupełniając opisy czynów zarzucanych oskarżonym J. W. (1) (pkt I), I. L. (1) (pkt V), R. B. (1) (pkt VI) i P. B. (1) (pkt VI) stosownie do kwalifikacji prawnej zrzucających im czynów z art. 37§1 pkt 1 kks o sformułowanie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” uwzględnił treść art. 53§ 16 kks definiującego pojęcie „wielkiej wartości” jako wartości, która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza tysiącrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia. Minimalne wynagrodzenie od 1 stycznia 2008r. wynosiło 1126 zł (Dz. U. 2007, nr 171, poz. 1209), zaś od 1 stycznia 2009r. odpowiednio – 1276 zł (MP nr 55, poz. 499). Uszczuplenie o jakim mowa w art. 37§1 pkt 1 kks odnosi się do każdej należności publicznoprawnej, obejmując stosownie do definicji zawartej w art. 53 § 26 i 26a cła oraz podatki i rozliczenia z tytułu dotacji lub subwencji, stanowiące dochód budżetu państwa i samorządu terytorialnego lub Unii Europejskiej. Wartość uszczuplenia należności publicznoprawnej stanowi sumę należności wynikających ze zobowiązań finansowych wobec Skarbu Państwa – w niniejszej sprawie podatku akcyzowego, podatku VAT i należności celnej.

Sąd dokonując oceny prawnokarnej czynów zarzucanych oskarżonym uwzględnił zmiany w prawie karnym i prawie karnym skarbowym w okresie od popełnienia przestępstwa do czasu orzekania stosując zgodnie z treścią art. 4§1 kk i art. 2§2 kks ustawę względniejsza dla sprawcy.

W szczególności co do czynów zarzucanych oskarżonym J. W. (1) (pkt I), R. B. (1) (pkt VI), P. B. (1) (pkt VII), P. K. (1) (XI i XII a/o) i R. Ł. (1) (pkt X a/o) Sąd uwzględnił, iż zostały one popełnione przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11). Zmiana ta była o tyle istotna, że wprowadzała nowe brzmienie przepisu art. 65§1 kks (i analogicznie 65§3 kks)w zakresie ustawowych znamion czynu zabronionego.

W dacie popełnienia przez w/w oskarżonych przypisanych im czynów obowiązywał art. 65§1 kk w brzmieniu ogłoszonym w dniu 26 czerwca 2007 r. (Dz.U.2007.111.765) zawierającym tekst jednolity kodeksu karnego skarbowego.

Zgodnie obowiązującym wówczas brzmieniem przepis art. 65 § 1 kks określał odpowiedzialność sprawcy w następujący sposób : „Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 lub 64, lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby lub opakowania z tymi wyrobami przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, **jeżeli ich rodzaj, ilość lub wartość wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu**, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”

Zmiana treści tego przepisu w art. 146 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z dnia 12 stycznia 2009 r. 2009 nr 3 poz. 111) wprowadziła nowe brzmienie art. 65 § 1 kks o treści „Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie”

Wprowadzona zmiana prowadziła do dalszego poszerzenia kręgu czynów, z których pochodzić ma wyrób akcyzowy będący przedmiotem paserstwa, o czyny wymienione w art. 73 (zmiana w użyciu wyrobu jego celu, przeznaczenia lub innego warunku, pod którym był on zwolniony od oznaczania znakami akcyzy) i jednocześnie wyeliminowała wymóg, aby ilość lub wartość tych wyrobów wskazywała na zamiar wprowadzenia ich do obrotu. Zatem od dnia 1 marca 2009 r. paserstwo akcyzowe z art. 65 kks obejmuje każdą ilość (wartość) wyrobów akcyzowych, w tym i taką, która nie wskazuje na zamiar wprowadzenia ich do obrotu, lecz np. jedynie na zamiar użycia ich do konsumpcji własnej. Przepis w brzmieniu od dnia 1 marca 2009 r. jest zatem w tym aspekcie normą surowszą od tej, jaka obowiązywała wcześniej, co obliguje Sąd do zastosowanie zgodnie z treścią art. 2 § 2 kks ustawy względniejszej.

Konsekwencją rezygnacji przez ustawodawcę ze znamienia wyróżniającego w opisie czynu „jeżeli ich rodzaj, ilość lub wartość wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu” oznacza, iż od 1 marca 2009 r. dopuścić się można czynu zabronionego, o którym mowa, niezależnie od rodzaju, ilości lub wartości wyrobów akcyzowych. Oczywiście w przypadku odpowiednio "małej wartości" narażonego na uszczuplenie podatku (związanego z tymi wyrobami) oraz w sytuacji, gdy wartość tego podatku nie przekracza ustawowego progu, wchodzi w grę odpowiedzialność odpowiednio za przestępstwo w typie uprzywilejowanym oraz za wykroczenie skarbowe.

W ocenie Sądu kierunek wskazanej zmiany w zakresie znamion czynu zabronionego obowiązującej od 1 marca 2009 r. - rozszerzono zakres zastosowania normy art. 65§1 kks na każdą ilość (wartość) wyrobów akcyzowych, a więc nie tylko taką, której rodzaj, ilość lub wartość wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu, ale także na taką, która nie wskazuje na taki zamiar – pozwala przyjąć, iż brak w opisie czynów zarzucanych oskarżonym popełnionych przed 1 marca 2009 r. znamienia istnienia zamiaru wprowadzenia wyrobów akcyzowych do obrotu nie może skutkować uwolnieniem ich od odpowiedzialności karnej za ten czyn (z art. 65§1 kk lub z art. 65§3 kk), przy uwzględnieniu przedstawionych wyżej ustaleń faktycznych co do ilości i sposobu przemieszczania przedmiotowych papierosów. Faktyczna ilość papierosów określona w przypisanych oskarżonym czynach paserstwa akcyzowego począwszy od najmniejszej – 23 990 w przypadku R. Ł. (1) do największej 239 508 paczek papierosów w przypadku J. W. (1) oraz ustalone przez Sąd okoliczności popełnienia zarzucanych im czynów – przewóz wskazanych ilości papierosów przez granicę z Polski do Niemiec czy Norwegii bez żadnych wątpliwości wskazuje na zamiar wprowadzenia w/w wyrobów akcyzowych do obrotu (a nie przykładowo do własnej konsumpcji). W tej sytuacji przyjmując jako ustawę względniejszą przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym Sąd nie znalazł podstaw do wyeliminowania z opisu czynów przypisanych w/w oskarżonym i jego kwalifikacji fragmentów dotyczących paserstwa akcyzowego określonego w art. 65§1 lub 3 kks.

Powyższe rozważanie nie dotyczy podstawy określenia odpowiedzialności karnoskarbowej wobec I. L. (1), którego czyn został popełniony w okresie od kwietnia 2008 r. do 28 marca 2009 r.

Kolejną kwestią w zakresie dotyczącą kwalifikacji prawnej czynów przypisanych wszystkim oskarżonym wymagającą wyjaśnienia jest zastosowanie art. 54§1 kks.

Przepis art. 54 k.k.s. penalizuje uchylanie się od opodatkowania, a podmiotem odpowiedzialności karnej w omawianym przepisie jest podatnik, czyli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu.

W orzecnictwie i doktrynie prawa karnego skarbowego rozbieżne są stanowiska w zakresie odpowiedzialności za przestępstwo uchylania się od obowiązku podatkowego w przypadku czynności sprzecznych z prawem. Przykładowo wskazać należy na wyrok z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie II AKa 111/12 w którym Sąd Apelacyjny w Lublinie stanął na stanowisku, iż „odpowiedzialności na podstawie art. 54 k.k.s. podlega tylko podatnik- a więc osoba prowadząca legalną działalność podlegającą opodatkowaniu. Nie ma on natomiast zastosowania do czynności sprzecznych z prawem, nawet jeżeli w wyniku ich dokonania powstaje obowiązek uiszczenia należności na rzecz Skarbu Państwa (podatku akcyzowego, cła)”.

W opozycji do wskazanego poglądu pozostaje konsekwentne stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione chociażby w wyroku z dnia 13 listopada 2013 r.

w sprawie II AKa 210/13, w którym stwierdzono, iż „dostawa towarów wykonywana w ramach paserstwa czy też paserstwa celnego powinna - co do zasady - podlegać opodatkowaniu (chyba że ich przedmiotem są towary wyłączone spod normalnego obrotu). Towary dostarczane przez pasera są bowiem oferowane także przez inne, legalnie działające podmioty, będące podatnikami podatku VAT. Także dostawa papierosów powinna być opodatkowana podatkiem VAT, ponieważ towary te realnie konkurują z towarami legalnymi będącymi przedmiotem czynności opodatkowanych”.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie akceptuje w pełni stanowisko zaprezentowane przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku, do czego przekonują także rozważania Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie IV KK 270/11SN stwierdził w szczególności: „Przepis art. 54 KKS penalizuje uchylanie się od opodatkowania przez nieujawnienie właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania albo niezłożenie deklaracji i narażenie przez to podatku na uszczuplenie. Czyn ten jest więc popełniony przez zaniechanie, a jego sprawcą jest tylko podatek. Podatnikiem (wyłącznym sprawcą opisanego w art. 54 KKS czynu) jest jedynie podmiot, którego obowiązek podatkowy określa ustawa wskazująca podmiot zobowiązany oraz przedmiot i stawkę podatku(...)”. „Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11 ze zm.) w art. 13 nie wprowadza dodatkowych wymogów podmiotowych do uzyskania statusu podatnika akcyzy. Równocześnie wskazując w art. 8 czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą, nie czyni rozróżnień dla dwóch sytuacji: wykonywania ich „legalnie” bądź „nielegalnie”. To już samo w sobie może dowodzić tego, że każde z tych zachowań podlega opodatkowaniu tym podatkiem”. Podsumowaniem rozważań Sądu Najwyższego jest stwierdzenie, iż „ opodatkowanie powinno (...) obejmować te czynności, które co prawda były niezgodne z prawem, jednakże mogłyby one być dokonane jako legalne, i bez wątplenia podlegałyby wówczas opodatkowaniu”. Sąd Najwyższy cytowane konkluzje wywodzi wskazując przy tym na zasady Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie równości podmiotów wobec prawa. Jak czytamy w uzasadnieniu w/w postanowienia „ Zgodnie z art. 84 Konstytucji RP, każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawach. Wyrażona w tym przepisie zasada powszechności i równości opodatkowania należy do podstawowych kanonów doktryny podatkowej, albowiem świadczy o sprawiedliwości systemu podatkowego. Użyty w przytoczonym przepisie Konstytucji zwrot "każdy" jest bowiem synonimem powszechności opodatkowania. Równocześnie zgodnie z art. 32 Konstytucji RP wszyscy są równi wobec prawa, a zatem mają też prawo do równego traktowania przez władze publiczne (...)W piśmiennictwie podkreśla się przy tym, że realizacja zasady powszechności opodatkowania wymaga pobrania podatku w każdym przypadku zaistnienia obowiązku podatkowego (...)Wyrażony przez Sąd Okręgowy pogląd o tym, że zawsze (także w przypadku podatku akcyzowego), "znamię (z art. 54 § 2 k.k.s.)"uchylania się od opodatkowania" dotyczy osób, które prowadzą działalność legalną podlegającą opodatkowaniu", (co najmniej w takim kształcie) tych konstytucyjnych kanonów systemu podatkowego nie respektuje. Kreuje bowiem paradoksalną sytuację lepszego traktowania osób które dokonywały (określonych ustawą o podatku akcyzowym) czynności wobec uzyskanych nielegalnie wyrobów pozbawionych akcyzy, od tych które je wykonują wobec wyrobów, które już takich cech "nielegalności" nie posiadają. Ta ostatnia kategoria podatników zobowiązana jest przecież ujawnić właściwemu organowi tą podstawę opodatkowania. O ile tego nie uczyni będzie sprawcą przestępstwa z art. 54 k.k.s.”

Stanowisko powyższe zostało potwierdzone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie III KK 313/14, w którym wskazano , iż „ dostawa papierosów wykonywana w ramach paserstwa akcyzowego, czy paserstwa celnego, z uwagi na fakt, że jej przedmiotem są towary mogące stanowić przedmiot legalnego obrotu, może być przedmiotem prawnie skutecznej umowy i jako taka powinna podlegać opodatkowaniu”.

Podzielając w pełni przedstawione stanowisko Sądu Najwyższego i zgodne z nim zapatrywania Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, Sąd w niniejsze sprawie przyjął za prawidłową kwalifikację czynów zarzucanych oskarżonym jako wypełniających znamiona przestępstwa z art. 54§ 1 kks.

Sąd uznał, iż wina oskarżonego J. W. (1) także w zakresie czynów z 270 § 1 k.k.zarzucanychmuwpkt III i IV a/o nie budzi wątpliwości, co zostało wykazane zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci wyjaśnień R. B. (1), M. G. (1) oraz opinii z zakresu badania pisma ręcznego. W konsekwencji Sąd uznał J. W. (1) za winnego tego, że

- w dniu 1 kwietnia 2007r. w nieustalonym miejscu, podrobił podpis M. G. (1) na umowie podnajmu naczepy T. o nr rej. (...), w ten sposób, że podpisał się jako wymieniony w rubryce „wynajmujący” na umowie podnajmu zawartej z R. B. (1), który to dokument zamierzał używać jako autentyczny,

- w dniu 4 kwietnia 2008r. w nieustalonym miejscu, podrobił podpis M. G. (1) na umowie podnajmu naczepy T. o nr rej. (...), w ten sposób, że podpisał się jako wymieniony w rubryce „wynajmujący” na umowie podnajmu zawartej z R. B. (1), który to dokument zamierzał używać jako autentyczny.

Określenie daty czynu zarzucanego w punkcie IV aktu oskarżenia na 4 kwietnia 2008 r. – zamiast 1 kwietnia 2008 r., co wynika z treści podrobionej umowy – została omyłkowo wskazana w akcie oskarżenia i powielona przez Sąd.

Odnośnie czynu zarzucanego J. W. (1) w pkt II a/o wina tego oskarżonego nie budzi wątpliwości w świetle jego przyznania potwierdzonego protokołem z przeszukania pomieszczeń mieszkalnych w dniu 9 listopada 2009r. zajmowanych przez wymienionego oraz opinią z zakresu badania amunicji. Oskarżony J. W. (1) zachowaniem polegającym na posiadaniu od nieustalonej daty do dnia 9 listopada 2009r. w K., bez wymaganego zezwolenia amunicji w postaci 25 naboju pistoletowych alarmowych kal. 9 mm P.A. wyczerpał dyspozycję art. 263 § 2 k.k.

Przy wymiarze kary Sąd przy ponownym rozpoznaniu sprawy był ograniczony zakazem reformationis in peius wyrażonym w art. 443 kpk wobec zaskarżenia wyroku wyłącznie na korzyść oskarżonych, uwzględniając przy tym na korzyść oskarżonych zmiany (niewielkie) w zakresie ilości papierosów będących przedmiotem przypisanych im czynów oraz wartości należności podatkowych i celnych.

Uznając **oskarżonego J. W. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów Sąd wymierzył przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. oraz przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.,

- na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 290 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 złotych;

-za czyn z pkt II z mocy art. 263 § 2 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

-za czyn z pkt III z mocy art. 270 § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

-za czyn z pkt IV z mocy art. 270 § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 39 § 2 k.k.s. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. i art. 85 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego J. W. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary wobec oskarżonego J. W. (1) za poszczególne czyny Sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą jego dotychczasową niekaralność oraz w zakresie czynu z art. 263§2 kk jego przyznanie się do winy.

Wymierzając oskarżonemu karę za czyn zarzucany w punkcie I a/o Sąd miał na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu związany w szczególności z wartością narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych.

Zgodnie z treścią art. 13§1 kks wymierzając karę, środek karny lub inny środek, sąd uwzględnia w szczególności rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem czynu zabronionego i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza gdy czynił starania o zapobieżenie uszczupleniu należności publicznoprawnej lub o jej późniejsze wyrównanie. Z oczywistych względów w prawie karnym skarbowym pod pojęciem "ujemnych następstw czynu zabronionego" rozumieć należy przede wszystkim skutki o charakterze materialnym, przeważnie w wymiarze "matematyczno-finansowym".

W niniejszej sprawie zorganizowany obrót na dużą skalę wyrobami tytoniowymi bez wymaganych znaków skarbowych akcyzy, w którym oskarżony J. W. (1), odgrywał istotną rolę, godził w interesy finansowe państwa, które z tego powodu poniosło olbrzymie straty. Na niekorzyść oskarżonego należy też przyjąć długi okres trwania przestępczego procederu, współdziałanie z innymi osobami jak też motywację ukierunkowaną na maksymalizację zysków z popełniania przestępstw skarbowych, co z kolei godziło w interes fiskalny państwa. Powyższe okoliczności uzasadniały wymierzenie za czyn zarzucany oskarżonemu w punkcie I a/o obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny w wymiarze określonym w wyroku. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze dobrą sytuację majątkową oskarżonego.

Przy wymiarze wobec oskarżonego J. W. (1) kary łącznej Sąd miał na uwadze bliski związek czasowy popełnionych przez niego czynów, mając przy tym na uwadze, iż czyny z art. 270§1 kk stanowiły jeden z etapów służących następnie organizacji czynu zarzucanego w punkcie I a/o przy wykorzystaniu naczepy nr rej. (...).

Uznając oskarżonego **I. L. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd skazując go na podstawie art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., wymierzył mu w oparciu o przepis art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 290 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 złotych;

Przy wymiarze kary wobec oskarżonego I. L. (1) Sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą jego dotychczasową niekaralność. Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu związany w szczególności z wartością narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych, istotną rolę jaką odgrywał w zorganizowanym obrocie na dużą skalę wyrobami tytoniowymi bez wymaganych znaków skarbowych akcyzy, długi okres trwania przestępczego procederu, współdziałanie z innymi osobami jak też motywację ukierunkowaną na maksymalizację zysków z popełniania przestępstw skarbowych, co z kolei godziło w interes fiskalny państwa

Powyższe okoliczności uzasadniały wymierzenie oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny w wymiarze określonym w wyroku. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze dobrą sytuację majątkową oskarżonego.

Uznając oskarżonego **R. B. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. skazywał go z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 190 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 złotych.

Przy wymiarze kary wobec oskarżonego R. B. (1) Sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą jego dotychczasową niekaralność. Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu związany w szczególności z wartością narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych, długi okres trwania przestępczego procederu, współdziałanie z innymi osobami jak też motywację związaną z popełnieniem przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Oskarżony R. B. (1) ze współpracy z W. i L. czerpał wymierne korzyści finansowe w postaci mniejszych kosztów prowadzonej działalności gospodarczej (w tym w zakresie kosztów paliwa, napraw pojazdów, opłat leasingowych i innych) uzyskując w konsekwencji stosownie większe dochody. Sąd uwzględnił także istotną rolę jaką odgrywał oskarżony w organizacji przestępczego procederu od strony „logistycznej” zapewniając w ramach prowadzonej firmy transportowej regularne transporty do Niemiec legalnego towaru, wraz z którym przemycane były na dużą skalę wyroby tytoniowe bez wymaganych znaków skarbowych akcyzy.

Powyższe okoliczności uzasadniały wymierzenie oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny w wymiarze określonym w wyroku. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze dobrą sytuację majątkową oskarżonego.

Uznając oskarżonego **P. B. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd

przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. skazał go z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 140 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 80 złotych.

Uznając oskarżonego **P. B. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd

przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. skazał go z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 140 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 80 złotych.

Przy wymiarze kary wobec oskarżonego **P. B. (1)** Sąd przyjął jako okoliczności łagodzące jego dotychczasową niekaralność oraz przyznanie się w postępowaniu przygotowawczym do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazanie osób współdziałających w popełnieniu przestępstwa, co w znacznym stopniu pozwoliło na ustalenie stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu związany w szczególności z wartością narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych, współdziałanie z innymi osobami, jak też motywację związaną z popełnieniem przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oskarżony za każdy kurs do Niemiec z ukrytymi w pojeździe papierosami otrzymywał wynagrodzenie w kwocie około 3 000 zł. Sąd uwzględnił także wielokrotność zachowań składających się na przypisany oskarżonemu czyn ciągły, co przekładało się na znaczną ilość przewiezionych nielegalnie papierosów.

Powyższe okoliczności uzasadniały wymierzenie oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny w wymiarze określonym w wyroku. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze stabilną sytuację majątkową oskarżonego.

Uznając oskarżonego **R. Ł. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. skazał go z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 złotych;

Przy wymiarze kary wobec oskarżonego **R. Ł. (1)** Sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą jego niekaralność w dacie czynu. Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu związany w szczególności z wartością narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych, współdziałanie z innymi osobami, jak też motywację związaną z popełnieniem przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przez niego jak też przez inne współdziałające osoby.

Powyższe okoliczności uzasadniały wymierzenie oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny w wymiarze określonym w wyroku. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację majątkową oskarżonego.

Uznając oskarżonego P. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd przyjmując za podstawę skazania i wymiaru kary przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.03.2009r. Ustawy z dnia 06.12.2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11) przy zastosowaniu art.2§2k.k.s. oraz przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. skazał go :

- za czyn z pkt XI a/o z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 złotych;

- za czyn z pkt XII a/o z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 złotych;

Na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego P. K. (1) karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 20 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 złotych, uwzględniając bliski związek czasowy i identyczny charakter popełnionych czynów.

Przy wymiarze kary wobec oskarżonego P. K. (1) Sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą jego dotychczasową niekaralność. Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu związany w szczególności z wartością narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych, współdziałanie z innymi osobami, jak też motywację związaną z popełnieniem przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przez niego jak też przez inne współdziałające osoby.

Powyższe okoliczności uzasadniały wymierzenie oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny w wymiarze określonym w wyroku. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację majątkową oskarżonego.

Jednocześnie z uwagi na niekaralność oskarżonych (oprócz R. Ł. (1)) Sąd na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie z dniem 01.07.2015r. Ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) jako przepisów ustawy względniejszej przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby wobec oskarżonego J. W. (1) i I. L. (1) na okres 3 lat, wobec pozostałych oskarżonych na okres próby lat 2, mając na względzie przy określaniu okresu próby znaczny wpływ czasu od popełnienia przypisanych im czynów. Podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności zachodzą także wobec R. Ł. (1), który był karany w październiku 2008 r. za przestępstwo popełnione na terenie N. na karę finansową, ponadto z uwagi na mniejszy stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu w porównaniu do czynów pozostałych oskarżonych. Upływ długiego okresu od czasu popełnienia przez oskarżonych przypisanych im czynów, w którym przestrzegali oni porządku prawnego, uzasadnia przyjęcie wobec wszystkich oskarżonych pozytywnej prognozy, iż w przyszłości nie wejdą oni ponownie w konflikt z prawem. Sąd miał na uwadze również obecny ustabilizowany tryb życia oskarżonych.

Wobec warunkowego zawieszenia orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności realną dolegliwość związaną z faktem dokonania przypisanych im przestępstw będą stanowić wymierzone im kary grzywny, które spełnią swe cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej - wskazując na nieopłacalność popełniania przestępstw, a także w zakresie prewencji ogólnej, czyniąc zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Na poczet orzeczonych kar grzywnien Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonym okresy zatrzymania każdego z nich.

Wobec skazania oskarżonych Sąd na podstawie art. 32 § 1 i 3 k.k.s. orzekł wobec każdego z nich odpowiednio obligatoryjny środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów przestępstwa skarbowego.

Zgodnie z treścią art. 32 § 1 k.k.s. w razie niemożności orzeczenia w całości albo w części przypadku, o którym mowa w art. 29, gdy przedmiot został zniszczony, zgubiony, ukryty lub z innych przyczyn faktycznych lub prawnych nie może być objęty w posiadanie, sąd orzeka środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, chyba że przypadek dotyczy przedmiotów określonych w art. 29 pkt 4. § 2 tego przepisu stanowi, że jeżeli równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów nie można określić dokładnie, oznacza się ją w przybliżeniu, natomiast § 3 stanowi podstawę solidarnej odpowiedzialności za uiszczenie równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów osób biorących udział w popełnieniu przestępstwa skarbowego.

Wskazać należy, iż instytucja ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotu stanowi zabezpieczenie dla naruszonego interesu finansowego państwa, gdy nie jest możliwe orzeczenie samego przypadku przedmiotów w całości lub w części. Pozbawia się w ten sposób sprawcę wszelkiej korzyści płynącej z przestępstwa, gdy nie można odebrać mu prawnie samego przedmiotu przypadku.

Wspomnianą obligatoryjność orzeczenia omawianego środka karnego należy rozumieć w kontekście jego charakteru, jako środka subsydiarnego wobec przypadku przedmiotów. Zatem ściągnięcie równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów orzeka się obligatoryjnie wtedy, gdy orzeczenie przypadku przedmiotów jest również obligatoryjne, choć w danym przypadku niemożliwe.

Sytuacja ta ma zastosowanie w niniejszej sprawie wobec oskarżonych J. W. (1), I. L. (1), P. B. (1), R. B. (1), P. K. (1) i R. Ł. (1), albowiem zostali skazani za przestępstwa z art. 86§1-3 kks. W takim przypadku przepis art. 30 § 3 kks nakazuje orzeczenie przypadku przedmiotów określonych w art. 29 pkt 1 lub 2 kks a więc przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa skarbowego bądź narzędzia lub innego przedmiotu stanowiących mienie ruchome, które służyło lub było przeznaczone do popełnienia przestępstwa skarbowego. Orzeczenie to jest zatem obowiązkowe. Nie ma przy tym znaczenia, czy do niemożności orzeczenia przypadku doszło ze względu na świadome zachowanie się sprawcy, któremu grozi przypadek, lub jego nieświadome zachowanie, czy nastąpiło to z przyczyn od niego niezależnych. W niniejszym postępowaniu niemożność faktyczna orzeczenia przypadku przedmiotów przestępstwa zakwalifikowanego m.in. z art. 86§1 lub 3 kks określonych w art. 29 pkt. 1-3 kks wynikała z wprowadzenia do obrotu (sprzedaży) przez oskarżonych wyrobów tytoniowych bez wymaganych znaków skarbowych akcyzy, stanowiących przedmiot przestępstwa w ilości 143.960 paczek innym nieznanym podmiotom (na terenie Niemiec) .

Zgodnie z treścią art. 32 § 2 kks jeżeli równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów nie można określić dokładnie, oznacza się ją w przybliżeniu. W doktrynie i w orzecznictwie utrzymało się stanowisko, zgodnie z którym wysokość wymiaru kwoty będącej równowartością przedmiotu przypadku powinna obejmować jedynie wartość konkretnych przedmiotów, które przy przypisanym przestępstwie podlegają przypadkowi. Podstawą ustalenia równowartości przedmiotów przestępstwa powinny być istniejące w dacie czynu ceny rynkowe tych przedmiotów.

Zgodnie z treścią art. 53 § 17 kks „jeżeli kodeks nie stanowi inaczej, jako wartość przedmiotu czynu zabronionego przyjmuje się jego wartość rynkową, ustaloną według przeciętnej ceny rynkowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w razie braku tych danych - na podstawie oszacowania. O wartości rozstrzyga czas popełnienia czynu zabronionego, a gdy nie można go ustalić - czas jego ujawnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej”.

Według danych dotyczących najpopularniejszej kategorii cenowej ((...)) papierosów w latach 2004-2010 w okresie objętym zarzutami średnia cena detaliczna papierosów na rynku wynosiła : w 2008 r. - 5,85 za 20 sztuk, zaś w 2009 r. - 5,75 zł .

Sąd przy ustalaniu równowartości pieniężnej przedmiotów przestępstwa przy ponownym rozpoznaniu sprawy był związany zakazem reformationis in peius, w konsekwencji przyjął najniższą wartość rynkową paczki papierosów ustaloną poprzednio na 4 zł.

Podstawą określenia przez Sąd wysokości przypadku równowartości pieniężnej przedmiotów przestępstwa była ilość 143 940 paczek papierosów, albowiem taką ilość oskarżeni J. W. (1), I. L. (1), R. B. (1) i P. B. (1) działając wspólnie i w porozumieniu w okresie od kwietnia do 15 czerwca 2008r. umieścili w zestawie ciężarowym i sześciokrotnie wywieźli z terytorium RP na terytorium Niemiec. Oskarżonych P. K. (1) i R. Ł. (1) Sąd zobowiązał do zapłaty równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów solidarnie z pozostałymi, odpowiadającą ilości papierosów, którą zgodnie z ustaleniami Sądu, każdy z nich przewoził (po 23 990 paczek papierosów).

Mając powyższe na uwadze Sąd zgodnie z treścią art. 32§3 kks orzekł solidarnie na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych J. W. (1), I. L. (1), R. B. (1) i P. B. (1) kwotę 575 760 tysięcy złotych tytułem równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości 143 940 paczek (punkt XVI wyroku) oraz od oskarżonego R. Ł. (1) kwotę 95 960 złotych tytułem równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości 23 990 paczek, przy czym zobowiązanie to jest solidarne ze zobowiązaniem wynikającym z pkt XVI wyroku do kwoty 95 960 złotych oraz od oskarżonego P. K. (1) kwotę 95 960 złotych tytułem równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości 23 990 paczek, przy czym zobowiązanie to jest solidarne ze zobowiązaniem wynikającym z pkt XVI do kwoty 95 960 złotych.

Brak jest w ocenie Sądu podstaw do odstąpienia od orzeczenia wobec oskarżonych środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów z uwagi na jego niewspółmierność do wagi popełnionego przestępstwa skarbowego określoną w art. 31§3 pkt.1 kks. Nie zachodzi bowiem rażąca dysproporcja pomiędzy wartością przedmiotu, który może ulec przypadkowi – w tym wypadku wysokości równowartości pieniężnej – a wagą czynu przypisanego sprawcy. Przy określeniu wagi czynu sprawcy istotne znaczenie ma wartość należności uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie. W niniejszej sprawie wysokość uszczuplonej należności publicznoprawnej powstałej na skutek dokonanych przez oskarżonych przestępstw skarbowych znacznie przewyższa wysokość zasądzonej równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów.

Sąd orzekł także zgodnie z treścią art. 29 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 30 § 3 k.k.s. obligatoryjny przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 50 000 paczek papierosów marki J. L. bez polskich znaków skarbowych akcyzy jako stanowiących przedmiot pochodzący bezpośrednio z przestępstwa zarzucanego I. L. (1) w punkcie V.4 aktu oskarżenia.

W odniesieniu do tego samego zarzutu Sąd na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 30 § 3 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci ciągnika siodłowego V. o nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym i kluczami przechowywanych u R. K. jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa skarbowego.

Na podstawie art. 44 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec J. W. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 25 sztuk łusek od naboju.

Sąd zwolnił wszystkich oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, uznając, zgodnie z treścią art. 624 § 1 k.p.k., iż przy orzeczonych karach i środkach karnych o charakterze finansowym, uiszczenie kosztów sądowych ich przez oskarżonych byłoby zbyt uciążliwe.